שבועון לבית ולמשפחה, גליון מס' 203. יום ד', י' באייר תשמ"ח, 27.4.1988
סגנון
השער: בנות התנועתרון
לינדה, רנואר
וכל השאר
פצצת הסקס
ותינוק המבחנה
איבחון סרטן
מעריב
יש לי, אני בן 13
שיניים חדשות
ואני צריך אותן
בריאות וחזקות
עוד 80 שנה
לפחות...
עשרות שנים של מחקר
ופתוח במעבדות קולגייט,
מוגשות למשפחתך ולך, בשפופרת
משחת השיניים קולגייט, המכילה
שני פלואורידים מינרליים, אשר מכסים
את השיניים בשכבת מגן, ומחזקים אותן
בפני עששת וחורים, ומעניקים לך נשימה רעננה
וחיוך בוטח.
מומחים בכל העולם,
מכירים בעובדה כי נוסחת הפלואוריד המתקדמת
של קולגייט, עושה יותר למניעת חורים
בשיניים ובאותה עת נותנת הגנה מכסימלית
בפני עששת.
תמורת 4 אגורות בלבד לצחצוח,
במשחת השיניים קולגייט, בבקר וגם בלילה, יש לך
סיכוי מצויין, לשמור על שיניים בריאות וחזקות.
הצטרפו למליוני המשפחות ברחבי העולם,
אשר הפכו את קולגייט,
למשחת השיניים הנמכרת ביותר!
סוף סוף, צמחו לי שיניים
חדשות ויפות, אשר החליפו
את שיני החלב.
הו! עם שיניים אלה,
אצטרך להסתדר עוד הרבה שנים.
לכן, אני מקפיד לצחצח אותן
בבקר וגם בלילה,
במשחת השיניים קולגייט.
מיום שיכולתי להחזיק
מברשת ביד, אני מצחצח שיניים
בבקר וגם בלילה
לכן, בשיני החלב שלי
לא היה אף חור.
Maximum Fluoride Protection by a Toothpaste
Colgate
קולגייט –
עם 2 פלואורידים.
קולגייט –
נוסחה חדישה אנטי־טרטר.
קולגייט –
ג'יל כחול, בטעם מנטה.
קולגייט –
ג'וניור, עם נוסחה חדישה
להגנת שיני חלב.
קולגייט מס' 1 בעולם
COLGATE-PALMOLIVE

גזאל

כירת גז ניידת.
היחידה בעלת להבה המוגנת בפני כל משב רוח.

יוצאים לטייל, למילואים או לפיקניק משפחתי בחיק הטבע!
לא עוד טלטול לא נוח של מיכלי גז לא בטיחותיים המשמשים גם כמבער, לא עוד בניית "חומות מגן" מאולתרות להגנת הלהבה החשופה.

"גזאל" כירת גז ניידת בעלת להבה המוגנת בפני כל רוח.

ב"גזאל" הכירה החדשנית —
- מיכל בעירה המגן על הלהבה ומאפשר תפעול בכל מצב רוח.
- אפשרות הרמה והורדה של ראש המבער.
- תא בטיחותי נפרד ומוגן למיכל גז סטנדרטי.
- קנקן קפה בעל ידית.
- כנפוני תמיכה לבישול בסירים, מחבתות וקופסאות שימורים.
- ידית נשיאה ועיצוב יפהפה.

עתה בכל רשתות השיווק והחנויות המובחרות

ישראל לוי

גזאל. כירת גז ניידת. לכל משב רוח.

תוצרת "מסוף" — יסוד המעלה. ד.נ. גליל עליון 12105, שיווק- ת.ד. 1214 קרית טבעון, טל. 04-835494, ת"א 03-288552

הצעה קוסמת
מבצע תו הזהב

קח 3200 ש"ח ביד
החזר 3195 ש"ח בלבד
ב-9 תשלומים שווים

החברה רשאית בכל עת להפסיק או לשנות את תנאי התכנית.

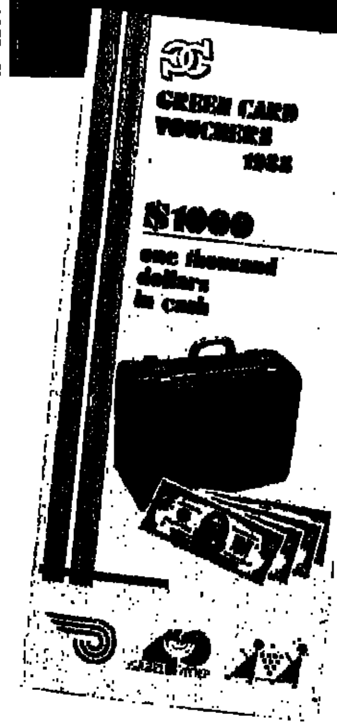

כסף וזהב
מדינת ישראל חוגגת 40 שנה לעצמאותה.
אכן - חג גדול, ואתה האזרח מוזמן להשתתף בחגיגה.
קח עכשיו, ממש ברגע זה, את מה שמגיע *לכל אזרח לרגל המאורע:
1,600 ש"ח ($1,000) במזומן ובנוסף 1,600 ש"ח בתווי קניה, בשוברי "תו הזהב".
3,200 ש"ח ביד. עוד היום.

* ההצעה ללקוחות אשר יעמדו בקריטריונים שנקבעו ע"י החברה.
ההצעה לשכירים בעלי הכנסה חודשית של -.1,200 ש"ח לפחות.

המיטב שבתו
"תו הזהב" הינו שובר קניה, עליו טבוע סכום נקוב בדולרים (U.S$)
זהו "מטבע קשה" המקנה אפשרויות רכישה בכל הארץ, ואתה יכול להנות איתו מקניה אישית, או להעניקו לידידך או לבני משפחתך.
שוברי תו הזהב הונפקו - למענך האזרח - ע"י הגורמים שהתאחדו לקדם במיוחד בשנה זו את המסחר והתיירות בישראל.
עובדה זו, מבטיחה לך הנאה שלמה ממגוון אפשרויות השימוש בשוברים ובעיקר ממבצע אמין ורציני.

התקשר והתעשר
את הסכום, אתה מקבל מידית - 3,200 ש"ח ביד.
ההחזר: -.3,195 ש"ח בלבד, ב-9 תשלומים חודשיים שווים.

- ★ ללא ריבית.
- ★ ללא הצמדה.
- ★ ללא ערבים.

אם החוש המסחרי שלך מתחיל לפעול - התקשר מייד.
בא לקבל את המגיע לך - החגיגות החלו.

נצל את זכיות האזרח שלך - תו הזהב

סגנון

12 — 14
דבורה שפירא:
לינדה, לינדה...

18
יוסף לפיד:
הטור של טומי

32, 33
נטע שדמי:
מצצת הסקס ותינוק מבחנה

23 — 25
רותי קינן:
מטעמי נקניקיות

26, 27
יהודית חנוך:
האופנאית מנצרת

30, 31
אורית הראל:
אנדי וורהול קונה כפייתי

40
רות קרייצר־רביב:
לשתות או לא לשתות

41
רפי יעקובי:
שפת הטענות

עורכות:
תמר אבידר ולאורה עיני

עיצוב ועריכה גרפית:
כרמית אדלר, רותי בואי

מודעות: נילה שויידר, סימה בללי
טלפון 439474 (03)

מזכירת הפקה: בתיה אבישי
טלפון 439276 (03)

כל הזכויות שמורות למעריב ©

סיפור השער:

יפית שם־טוב, מיכל אפק ויעל רונן, חברות ה"תנועתרון" — הלהקה הייצוגית של הפועל — בריקוד מתוך תכניתם החדשה "בראשית", בה יופיעו בפסטיבל ישראל.

כותבים לנו

צרור קטעי תגובות לדעה אחרת של ר.א. לבני המשרתים בשטחים ("סגנון" 201)

סגנון מעיר: ר.א. החתומה על "דעה אחרת", "לבני המשרתים בשטחים", היא אם לשני חיילים המשרתים בשטחים. הפניה שלה אל הבנים החיילים אינה כללית, אלא אישית. היא ביקשה לבל נחשוף את שמה וכתובתה משום שהיא חוששת לשלומה הפיסי. לאור מספר תגובות אלימות שהגיעו אלינו טלפונית - לא היה זה חשש מופרך.

החתום מטה הוא קצין מילואים ביחידה קרבית, אזרח גאה שאינו מתבייש לחתום את שמו ולעמוד מאחורי דיעותיו. שאינו אוהב את כל מה שהוא עושה (כחייל, ולפעמים כאזרח), שאינו אוהב שמקללים אותו וזורקים עליו אבנים ובקבוקים - אבל ימלא כל פקודה ויבצע כל משימה שידרש לבצע כחייל.

תגובתי למכתבה של ר.א. "לבני המשרתים בשטחים": מי נתן לך את הזכות לקרוא לעצמך "אם לחיילים"? את הזכות לדבר בחופשיות, כמובן קנו לך בדם אלה שנפלו על קום המדינה, ואלה העומדים מול אותם ערבים שאת כה מעריכה וכה מזדהה איתם. אם את מאמינה במה שאת מקשקשת - לכי את אל משליכי האבנים והשליכי איתם בקבוקי תבערה.

דוד אייזיק

לא בכדי הסתתרה ר.א. מאחורי ראשי התיבות של שמה. היא ידעה ודאי שדעתה חריגה ושונה מדעת רוב הציבור ואני הייתי אומרת שדעתה אף סוטה וחורגת מכל אמות מידה. היא שוכחת את התקפותיה הנפשעות של "אמיצי הלב" האלה על נשים וילדים.

היא מקווה שבניה יחזרו בשלום מן הגהינום ובו־זמנית היא אומרת - שהיא עם אלה העומדים מולם (מול בניה). אדם שלא חש את הצורך הטבעי להתגונן מפני תוקפיו ועומד בעצם מול עצמו (מול בניו), נמצא קודם כל בבעיה עם עצמו.

באר שבע — רחל רז

כשצפיתי בסרט "המכה ה־81" - וראיתי כיצד עם שנחשב לסמל התרבות והיופי במוסיקה ובספרות - נהפך לחיה ומתעלל בזקנים, בנשים, בילדים וחשבתי עליכם, בני החיילים היקרים, והייתי גאה בכם, כדי שלעולם שוב לא נהיה נתונים לחסדי אדם. עלינו לשמור מכל משמר על הדבר הנפלא הזה - מדינת ישראל.

והרי גם הערבים יודעים כי רק אצלנו הם יכולים להרשות לעצמם להתפרע כך.

חיפה — פנינה אלבוים

בשו המלים לנוכח עוצמה כזו של שנאה עצמית. כבר שמענו דעות קיצוניות ב"ימין" וב"שמאל" אך את עלית על כולנה.

רחובות — נעמי ברזילי

צר לי מאוד, אך שכנינו הערבים לימדונו לדעת כי היד שלהם המושטת לשלום מניפה ושולחת אלינו בקבוקי תבערה, אבנים, מוטות ברזל, במטרה לפגוע בנו ולהשמידנו. לא נותר היום אלא לחזק את ידך, חייל יקר, ולעודדך למלא אחר פקודות מפקדך.

ראשון לציון — אטי יעקובסון

איך אשה יהודיה השומעת ורואה איך חיילי צה"ל עומדים מזה חודשים רבים לילות כימים מול הפורעים שמשליכים עליהם בקבוקי תבערה, זורקים אבנים, מקימים מחסומים בדרכים, יורקים עליהם, קורעים דגלי ישראל, דוקרים בסכינים, איך אשה כזו מעיזה לכתוב שהיא מזדהה עם הפלשתינים, עם שאיפותיהם, עם זעמם על כל מה שאנו מעוללים להם זה עשרות שנים.

לא על הרוגים ופצועים יהודים אלא על אנשי אש"ף "האומללים" והסובלים מהיהודים כואב לבה של אשה יהודיה. כבוד ותהילה לצה"ל ולכוחות בטחון על עמידתם בגבורה יומם ולילה. למען בטחון מדינת ישראל ואזרחיה.

רמת גן — משה אבי־שלום

את משתמשת בביטויים "זוועה" ו"גהינום" כדי לתאר את המתרחש בשטחים, ואני מסכימה עמך בעניין זה. לא זה המקום להציע פתרונות פוליטיים, אך בכל לבי אני מקווה כי שאיפותיך בנושא הפלשתיני לא תוכנה לעולם למימוש, שכן אז הביטויים "זוועה" ו"גהינום" יהיו דלים מכדי לתאר את מה שתעברי את ונעבור כולנו כאן.

קיבוץ עין הנציב — אורה רינות

אני בוש ונכלם על זה שיהודי אינו חופשי לנוע בארצו כמו בן ישמעאל החופשי לעבוד, לטייל, להסתובב, לראות ולהרגיש חופשי בכל שטחי ארץ זו. וזה משפיל אותי ורוצח את אהדתי וגאוותי על השתייכותי לחלק הנפחד בארצו.

בלבי אני עם מתיישבי א"י, ועם האבלים על נפילת יקיריהם. אני מתפעל מאומץ הלב של העומדים והחיים חשופים בכל חלקי הארץ מול היריקות, הקללות, וידוי האבנים. הידיעה שאתם חיילים וממלאים פקודות ממשלת ישראל מוסיפה גאווה. אני ער לעובדה שאתם נמצאים במצב קשה – ומתי זה לא היה?

כפר אבידם, פתח תקוה — מ.מ.

כיצד מעיזה אשה זו לכנות את חיילי צה"ל "בני"? עצתי לגברת הנ"ל א) לעיין באמנה הפלשתינית; ב) להפגין את אומץ לבה, ולנסוע בשטחים ברכב בעל תווית זיהוי ישראלית; ג) ללמוד יותר על זוועת הפלשתינים. (גם אני פלשתיני).

אגב, בני משרת בשטחים והוא גאוותי.

יעקב קלפוס

מסעדת המערכת

מסעדה בסגנון איטלקי
קנלוני, רביולי, ניוקי ושאר מאכלים איטלקיים ידועים
מסעדת המערכת: בן־יהודה 252, תל אביב (פינת ירמיהו), טלפון: 03-455377

★ ארוחות עסקיות
★ פתוח מ־12.00
★ מבצע מיוחד לרופאים
★ ניתן לקחת הביתה

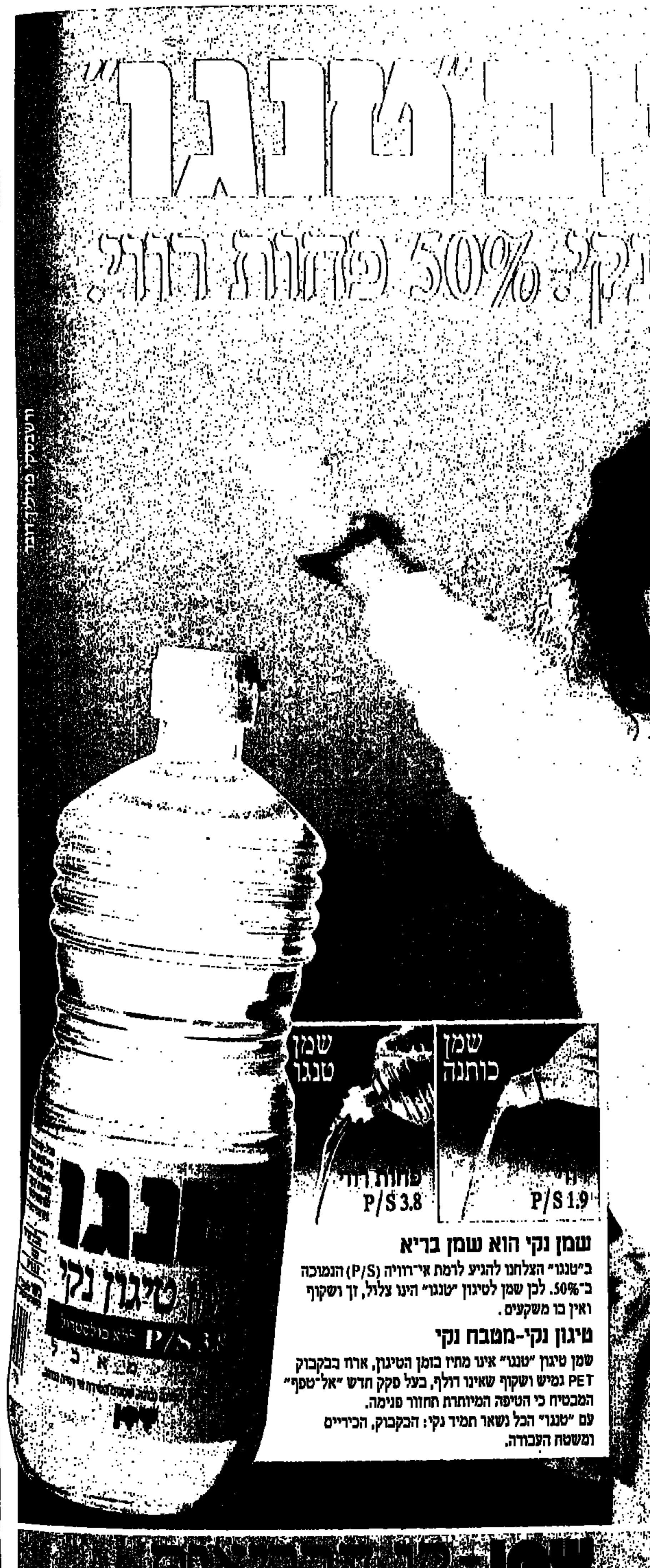

"הסוד" להרזיה... שהתגלה במקרה על־ידי עקרת בית מז'נבה - האם הוא יעיל?

מאז פורסם לראשונה בישראל, לפני כשנה ה"סטנט" של דניאלה שוואלייה, יצאו לאור 4 מהדורות של ספר זה ו־16,906 נשים וגברים קראו וניסו את שיטת ההרזייה ללא צורך במשטר של דיאטה.

אנו מביאים מספר תגובות, המעידות על התוצאות שהושגו, בצד ראיון עם דניאלה שוואלייה.

מאת ניקול קארפאנטייה

לאותם נשים וגברים שהתקשו לרזות, או שהפחיתו ממשקלם אך לאחר־מכן חזרו אליהם הקילוגרמים המיותרים יש עכשיו סיכוי לרזות!

השיטה, שהתגלתה במקרה על־ידי עקרת בית מז'נבה, מצליחה במרבית המקרים. היום, אנו יכולים להעיד על אנשים שהפחיתו עד 36 קילוגרם ממשקלם, מהם 6 קילוגרמים כבר בשבוע הראשון להרזייה - וזאת ללא משטר של דיאטה נוקשה, ללא תרופות וללא הכרח בתרגילי התעמלות.

כמעט ולא יאומן, ובכל זאת התגובות אותן אנו מקבלים מכל רחבי העולם מדברות בעד עצמן. ממדינות שונות מאשרים לנו אלו שניסו והצליחו: "ניסינו שיטות רבות, השתתפנו בסמינרים, נקטנו אמצעים שונים, אבל שיטתה של דניאלה שוואלייה היא היחידה שסייעה לנו להפחית במשקל ולהישאר רזים".

כפי שתראו מהכתוב, השיטה של דניאלה שוואלייה שונה משיטות הרזייה אחרות. אפשר לבצעה במסגרת הבית ומחוצה לו, לכן, קל ליישמה גם למי שסועד מחוץ לביתו.

ה"סוד" התגלה!! זה ה"סוד" של דניאלה שוואלייה, אשר סייע לאלפי אנשים לרזות, למרות שלעיתים לא האמינו שהדבר יקרה.

מהו סוד־ההרזיה של עקרת־הבית מז'נבה

הנה הראיון שערכתי עם דניאלה שוואלייה

שאלה: גברת שוואלייה, אמרי לי כיצד התרחש הדבר?

תשובה: אני חושבת שהייתי מקרה אופייני לנשים רבות בימינו. אני אוהבת לאכול היטב, ומשמינה בקלות, בקלות מדי. הבעיה שלי היא שאני רוצה להיות דקת־גו. ראשית מפני שאני רוצה לשמור על בריאותי, וכשאת רזה, את חשה בטוב יותר. וגם מפני שאת יפה יותר, חיננית יותר כשאת דקת־גו.

אני חושבת שניסיתי את כל סוגי הדיאטות. לפעמים אחרי שלושה שבועות של עינויים - צנימים בלי חמאה וירקות ירוקים מבושלים במים - איבדתי שלושה או ארבעה קילוגרמים עלובים. אך ברגע שהתחלתי שוב לאכול באופן סדיר, הם חזרו. נעשיתי מדוכדכת ומתרגזת בנקל. שום דבר לא משך אותי עוד.

כמובן שניסיתי גם משככי־רעב. רזיתי במעט מאוד, ושוב ברגע שחדלתי מהם, מיד שבו אלי כל הקילוגרמים שהורדתי.

ואז, בבוקרו של יום חמישי אחד, קראתי בספר על הומיאופאתיה, שכתב אותו רופא אחד, משפט שהרשים אותי. הוא טען שאם פועלים לפי עצתו (עצה פשוטה מאוד), לא זו בלבד שאפשר לאכול ככל שרוצים בלי להשמין, אלא גם מורידים את הקילוגרמים המיותרים

זה נראה יפה מכדי שיהיה אמיתי מה עוד שהדבר נעשה ללא כל תרופה: זה נראה לי פשוט מדי.

שאלה: ובכל זאת פעלת לפי עצתו?

תשובה: לא תיכף ומיד. לא האמנתי בדבר. רק כעבור זמן, כשנוכחתי שכל השיטות שאני מנסה או שהן מונעות אותי מלאכול את מה שהשתוקקתי לאכול, או שאינן גורמות לי לרזות, אמרתי: "מדוע שלא אנסה את ה'סטנט' של הרופא ההוא, זה קל... ולעולם אין לדעת."

שאלה: ואז התחלת לרזות?

תשובה: בימים הראשונים לא הבחנתי במאומה. רק בבוקר היום החמישי שמתי לב לדבר. היה לי זוג מכנסיים שמכבר לא יכולתי ללבוש אותו, כל־כך צר היה. אותו בוקר הצלחתי ללבוש אותו בקלות. לעולם לא אשכח את הבוקר הזה. יצאתי מדעתי מרוב שמחה. ואז אמרתי לכמה חברות קרובות, "אני חושבת שמצאתי 'סטנט' לפיו אפשר לאכול כמעט בלי הגבלה, בלי לעשות דיאטה - ולרזות".

שאלה: ומה הן השיבו לך?

תשובה: כולן גיחכו. היה ברור שהן לא מאמינות לי.

שאלה: ומה קרה אחר־כך?

תשובה: המשכתי לפעול על פי 'העצה' של הרופא... והמשכתי לרדת. תשעה קילוגרמים בסך־הכול. וכפי שאת רואה בעצמך, כיום אני רזה. כשחברותי ראו כיצד אני מורידה במשקל, עוד קילו ועוד קילו, הן התקשו להאמין למראה עיניהן. חיי השתנו לחלוטין. שוב אני יכולה ללבוש בגדים שכבר לא העזתי ללבוש. בעלי אומר שאני מקסימה. ילדי גאים באמא החדשה. אני חשה בטוב הרבה יותר מאשר קודם. אלה באמת חיים שונים.

שאלה: וה'סטנט' הזה מצליח גם לגבי אנשים אחרים?

תשובה: רבות מחברותי היו זקוקות אף הן להורדה במשקל, והן ניסו זאת. כמוני, הפחיתו בין 2½ ל־3 ק"ג בשבוע. עכשיו כולן רזות...

גם אותה גברת שהיתה שמנה עוד מילדותה הצליחה לרזות. לגביה, זה היה בבחינת נס... מאז פורסמה לראשונה המודעה הראשונה, בחודש פברואר השנה, אנו מקבלים תגובות רבות של נשים וגברים שניסו - והצליחו. לגבי אחרים מהם זו פעם ראשונה שהפחיתו ממשקלם ללא משטר נוקשה של דיאטה.

אנו מביאים כמה קטעים מתגובות שנתקבלו מישראלים, אשר טרחו ושלחו אלינו את רשמיהם:

תגובות

שנים סבלתי מכאבי בטן עזים שאפילו הצריכו אישפוז בבתי־חולים. בעקבות השיטה שיניתי את צירופי המזון והרי זה פלא, נולדתי מחדש. הרבה תודה לך דניאלה. <u>יעל מימון, בת ים</u>

הפחתתי ממשקלי כ־4 ק"ג בשבועיים. <u>ב.ג., חיפה</u>

הספר שיפר את מצב רוחי. כשקראתי את הספר הרגשתי שהוא נותן כח רצון. חלק מהדברים אני משננת לעצמי... ומעיינת בו כמו בספר תנ"ך. <u>יהודית מיכאלי, צור שלום</u>

הורדתי 5 קילוגרם ממשקלי תוך 20 יום. <u>ש.ס., ת"א</u>

ההרגשה טובה. סוף סוף רזים בלי מאמץ רב ובלי הוצאות מיותרות. התועלת בספר היא ללמוד לאכול נכון ולגוון את סוגי המזונות. הספר הוא עולמי למי שזקוק לו באמת. תודה. <u>ציפה נחום, ירושלים</u>

"בסיפורה אין לחץ על 'השמן' לרזות בכפיה, אלא בשלווה ובנחת בזמנו הוא. הספר כתוב בצורה פשוטה נפלאה, ועם הרצון של המרזה יש תוצאות נפלאות". <u>רבקה יבלונקה, אילת</u>

שאלה: אם כן, זה באמת פועל. האם את מוכנה למסור לי פרטים נוספים?

תשובה: אני מסבירה הכל בדרך שכתבתי - "הסטנט שלי לרזות ללא משטר של דיאטה". בספר זה אני מגלה את "הסוד שלי", וכבר בשלב זה אוכל למסור לך כמה הבהרות עליו:

- הוא אינו עולה פרוטה. אין צורך בשום קניה מיוחדת.
- אפשר להשתמש בו מיד, ללא כל ידע מיוחד.
- אין צורך בתרופות ולא בתרגילי התעמלות.
- הוא מאפשר לשפר את עיכול המזונות (ואולי זו הסיבה לכך שהוא גורם להרזיה).
- ניתן לבצעו בבית או במסעדה, בטיולים או בנסיעה לחו"ל.
- גם ילד יוכל לעשות זאת, אין כל קושי מיוחד ב'סטנט'.
- הוא מאפשר להפחית, וזה מוכח, בין 2½ ל־3 ק"ג בשבוע. וזאת גם אם אוכלים מוצרי־בצק, רטבים, עוגות, ממתקים, כל מה שמתחשק. ממש אין הגבלה משמעותית אפילו יין ואלכוהול אינם אסורים.
- השיטה נעימה, טבעית ומצוינת לבריאות.

כפי שכבר אמרתי לך, לפני שגיליתי את 'סטנט' ההרזיה שלי, ניסיתי כמעט כל שיטה. כל דיאטה וכל 'פטנט' הקיימים להוריד במשקל, לרבות 'טריקים' אופנתיים: מיני תה מיוחדים, כדורי אשכוליות, תחליפי שעועית, אננס... כן, אני באמת חושבת שניסיתי הכול, כי הרצון לרזות היה גדול.

כל הניסיונות שערכתי לימדו אותי רבות על כל מה שאינו עוזר בהרזיה, אבל גם הרבה דברים שמועיל לדעת אותם, כמו, למשל, לגבי מזונות מסויימים - ובדקתי זאת על עצמי - הפועלים ומשפיעים כתרופות, ללא התופעות הכרוכות בשימוש בתרופות. חשוב לי, שדברים אלה יהיו ידועים.

שאלה: את דנה בכך ב'דין וחשבון' שלך?

תשובה: כן. מפני שדיאטות שונות שניסיתי לימדו אותי רבות על השפעתם של מזונות מסויימים על הבריאות. וכן דברים רבים שבדקתי אותם בעצמי בהצלחה. אני סבורה שהנסיון שצברתי יכול להיות לעזר לציבור רחב מאוד החייב לרזות.

שאלה: מה מחיר ה'דין וחשבון' שלך?

תשובה: אילו מכרתי אותו על־פי שוויו האמיתי, רק מעטים היתה ידם משגת לרכוש אותו. שיטה של הרזיה ללא משטר של דיאטה, שיטה שפועלת באמת, הינה דבר שלא יסולא בפז. איני מגזימה כשאני קובעת שלא מוכרת לי - וכנראה גם לא קיימת - כל שיטה אחרת המאפשרת לרזות תוך שממשיכים לאכול ולשתות כרגיל. אני באופן אישי הייתי ברצון משלמת 500 שקלים ואפילו יותר, אילו יכולתי לקבל שיטה שכזאת... בוודאי כך היה נוהג כל אחד. זאת למרות שהשיטה אינה יקרה ומחירה 29.80 ש"ח.

השיבי

בשל טיבה יוצא־הדופן של הצעת ניסוי זו, שאינה כרוכה בשום סיכון לגביך, איננו יכולים להתחייב לגבי [illegible] מעבר ל־21 יום.

ושלחי את התלוש הרצ"ב עוד היום וכך אינך עלולה לשכוח.

אחריות

אם לא תורידי את הקילוגרמים המיותרים שבגופך ולא תישארי דקת־גו גם אחר־כך, החזירי את השיטה של דניאלה שוואלייה בתוך חודשיים, ואנו מתחייבים שיוחזר לך בצ'ק סך 29.80 שקלים. צ'ק זה יישלח אליך בתוך לא יותר מ־10 ימים לאחר קבלת המשלוח ממך וזאת ללא כל תנאי, ובלי שישאלו אותך כל שאלה.

מדור פרסומי

נסי את 'הסטנט' של דניאלה שוואלייה - ללא התחייבות. כל הסיכונים עלינו!

...ורק אחר־כך תחליטי, רק אחרי שהפחתת את הקילוגרמים המיותרים, תחליטי אם את רוצה שהדו"ח יישאר ברשותך.

זו הצעתנו:

אם את מורידה פחות מ־2 ק"ג בשבוע או אינך נלהבת, החזירי את הדו"ח של דניאלה שוואלייה בתוך 60 יום, ונחזיר לך צ'ק על־סך 29.80 שקלים, 10 ימים מקבלת החזרתך בדואר רשום עם החשבונית.

לסיכך, או שתורידי לפחות 2 ק"ג בשבוע, או שנחזיר את מחיר הדו"ח. וזאת ללא תנאי. בלי להציג לך שאלות. וזו התחייבות כתובה ומפורשת.

שי־הפתעה חינם

אם תשלחי את התלוש במודעה בתוך 10 ימים, תקבלי מתנה שימושית חינם. מתנה זו תוכלי להשאיר לעצמך גם אם תחזירי את השיטה ותבקשי החזר.

את אינך לוקחת כל סיכון.

את יכולה לערוך את הניסוי הזה מתוך סקרנות בלבד, כי אינך מסכנת אף לא אגורה אחת.

ומדוע אנו מעיזים, להציע הצעה שכזאת?

- מפני שאנו סמוכים ובטוחים שכאשר תורידי את הקילוגרמים המיותרים המכבידים עליך, תרצי שהדו"ח יישאר ברשותך.
- מפני שניקול קארפאנטייה פגשה בחברותיה של דניאלה שוואלייה; ראתה בתצלומים כיצד נראו 'לפני' ונוכחה שהן רזו באמת.
- מפני שניקול קארפאנטייה בדקה את ה'סוד' על שתי ידידות שלה. שתיהן הורידו 3 ק"ג כבר בשבוע הראשון.
- מפני שאין כל סיבה שמה שפעל אצל אחרות, לא יפעל גם עליך.

קיראי את הקטע הבא אם החלטת לערוך את הנסיון:

1) הנסיון הזה נערך ללא כל סיכון מצידך - כל הסיכונים עלינו - אם לא תורידי לפחות 2 ק"ג בשבוע, כל שעליך לעשות הוא לשלוח בחזרה את דו"ח דניאלה שוואלייה בתוך 60 יום בדואר רשום ובצירוף החשבונית ואז, נשלח לך בתוך 10 ימים מקבלת משלוחך צ'ק על־סך 29.80 שקלים.
2) את אוכלת כמה שאת רוצה ומה שאת רוצה. אין כל צורך שתשני מאומה בארוחותיך.
3) את המחליטה אם את רוצה שהדו"ח יישאר ברשותך, או יוחזר לנו.

את גם יכולה להחזיר אחרי שהורדת במשקל. אנו בטוחים שלא תנהגי כך.

• השיטה הופצה ב־19 מדינות. • מהדורה רביעית • כל המתכונים כשרים ומותאמים לארץ. • השיטה מתאימה לכל המשפחה (גם לגברים).

ניתן לרכוש את הספרים בדואר באמצעות התלוש או "בפרוזה" - בדיזנגוף סנטר, ת"א. ובחנות הספרים של עלינה, ככר המדינה, ת"א.

The book is also available in English-at a price of 33.80 N.I.S including postage charges and V.A.T

תלוש - נסיון ללא סיכונים

לסוד הרזיה של דניאלה שוואלייה

הצעה בתוקף ל־21 יום

יש לשלוח את התלוש לכתובת: הספרים השימושיים בהוצאת 'גימל' ת.ד. 16187, תל־אביב 61161

לבירורים או מידע נוסף, נא לפנות ל'גימל' - רח' ארלוזורוב 82 תל־אביב 62647 טלפון 236293

הנדון, לניסוי חופשי, ללא סיכון מצידי, מעניינת אותי. לפיכך, מוסכם ומובהר כלהלן:

1) עלי להוריד במשקל לפחות 2 ק"ג בשבוע.
2) עלי להוריד את כל הקילוגרמים המיותרים שלי.
3) אין צורך בשום משטר־דיאטה, ואני יכולה לאכול 'כראות עיני'.
4) לרשותי שני חודשי־אחריות בשביל לבדוק שהקילוגרמים המיותרים נעלמים... ואינם שבים.
5) אם אינני נלהבת בכל מאה האחוזים, אחזיר לך את 'תגליתה' של דניאלה שוואלייה בתוך חודשיים בדואר רשום ובצירוף הקבלה. במקרה זה לא אהיה חייבת כל הסבר, ולא יהיה עלי למלא כל תנאי - ואתם תשלחו לי בתוך לא יותר מ־10 ימים מיום קבלת המשלוח שלי, ובלי לשאול אותי כל שאלה, צ'ק על־סך 29.80 שקלים.

על בסיס אחריות זו, שלחו לי בהקדם בתוך אריזה דיסקרטית, ללא סימנים חיצוניים, את הספר "ה'סטנט' שלי לרזות ללא משטר של דיאטה", במחיר 29.80 שקלים + 3 שקלים דמי־משלוח, ובסך הכל 32.80 שקלים כולל מע"מ, וכמו־כן את שי־החינם המגיע לי.

הרי"ני מבקש/ת להזמין את שיטת ההרזיה של דניאלה שוואליה:

☐ עברית ☐ אנגלית ☐ ערבית

☐ אני מצרף/ת תשלום ב־ המחאה־דואר / צ'ק לפקודת 'גימל'. (לא מזומן)

שם משפחה ______ שם פרטי ______

רחוב ______ מספר ______

ישוב ______ מיקוד ______ טל' ______

ת.ז. ______ חתימה ______

* עקב עיכובים בדואר יש לקחת בחשבון שהספר יגיע תוך כ־21 יום מתאריך משלוחו.
* הצ'קים יופקדו על־ידינו רק עם משלוח הספר.

אילנה באום

אני כן הולכת לעבודה

בפנים חמוצות, עם גלגלים בשיער, שאלה אותי השכנה איך, על הבוקר, אני יכולה להיות במצב רוח טוב. במקום להציע לה שתנסה לעשות תשדיר שרות ללימון, גיליתי לה כי הסוד זה ללכת לעבודה.

עבודה – דבר מדליק. אתה בא לעבודה זה גם קצת כמו הביתה: אותו כיסא, אותו שולחן, אותו פוסטר. אבל זה גם כמו לצאת לבלות. כל יום יש משהו חדש.

קחו למשל הבוקר. היה קר – אבל לבשתי חצאית. בתור אחד אמר שאני נראית נהדר. לא חשוב מה האמת, בתור סיפתח היה כיף. רק נכנסתי למשרד אני מבחינה כי המזכירה חמוצת פנים. לא צריך לשאול מה קרה, כי היא לבד אומרת. רק עומדים לידה והיא מגוללת סיפור מהסרטים איך הבוס פתח עליה פה רק מפני ששכחה למלא את המיחם החשמלי במים ועכשיו האלמנט נשרף, ועם אלמנט שרוף החיים נראים שחורים.

לא גמרנו איתה, מתפרץ למשרד אחד לבוש כמו ג'ון בלושי (חצי מן הבטלנים) ומשאיר הזמנות לתחרות בשתיית בירה במסגרת חגיגות ה־200 לעצמאות אוסטרליה. אחר־כך שמענו צפירות איומות מלמטה. השקפנו חצי שעה מהחלון איך שלושה מטומטמים רבים על מקום חניה אחד ועושים פקק אדיר בכל העיר. לנו יש מקום חניה מוסדר (העבודה סידרה, אלא מה) ולא צריכים להתחיל את קרבות הרחוב כבר בבוקר.

אחרי זה התחילו הטלפונים (היו גם כמה איומים). יום מרתק.

אילנה באום

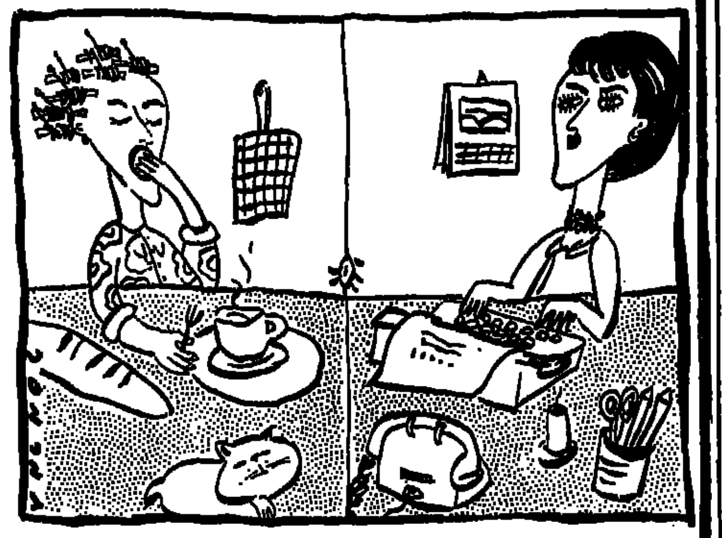

אני לא הולכת לעבודה

הבית נראה אחרת ברבע לשש בבוקר. הילדים, הבעל, הטלפונים מהחברות, המהומה על לא מאומה – הכל כמו השקט שלפני הסערה. שעה נטו של רווח יומי למי שקמה ראשונה. הזדמנות לגמור את חובותיך המשפחתיות, כאשה ואם בישראל, הרבה לפני ששאלו אותך: אמא, מה ללבוש היום לבית הספר? אחר כך יש לי את כל הזמן שבעולם לעצמי. חוגים, חברות, או סתם להשתזף בבוקר בחוף שרתון לפני [illegible] הגדול.

כמי ש"איננה עובדת", קשה לי להבין את ההתנשאות שלך, את, שנוטשת כל בוקר את הכל מאחוריך לטובת המטפלת, העוזרת והתותנת. ודאי קשה לך. שהרי את אשה עובדת ואני לא. זאת חוכמה קטנה מאוד: את מזנקת מהמיטה, מורחת כמה שכבות סומק בזריזות, מסיטה את השיער ששכחת לחפוף אתמול כי חזרת הרוגה מהמשרד; לובשת בפעם המי־יודע־כמה את החליפה שקנית בלונדון בשנה שעברה; מבקשת מהבעל "מותק, עשה לי טובה, קח את הילדה למעון בדרך לעבודה. הבוס ביקש ממני שאגיע היום בזמן, לשם שינוי". אשת השנה.

והמבט שאת זורקת לעברנו, הבטלניות, הנשארות בשיכון בשעה שאת נחפזת לעיסוקיך החשובים. אפשר לחשוב: טלפונים, קפה, ריכולים, הדפסות. עבודה קשה, מה? ביחוד כשאת מתמוגגת מנחת מהמחמאות שקיבלת במשרד על החצאית החדשה שהעזת ללבוש, חצאית מיני צמודה, שתתאים יותר לבתך. חבל שאינך נשארת איתנו. בשיכון, היית רואה איך בעלך חוזר הביתה פעמיים בשבוע בעשר בבוקר ונעלם עם אחת הנשים מהליגה שלנו. אחת שוודאי "איננה עובדת". אחת מהנשים החמוצות עם הרולים בשערות, עליה הבטת בעליונות הבוקר בדרך לעבודתך.

חגר שני

קורים דברים

נשיקה מאילנה גור לילדת יומולדת בלה דיאמנט־דר. צילמה: אירית רוחם

מופתעת בת 40

בלה דיאמנט־דר, כבר לא מפיקה יותר חדשות בשביל אן.בי.סי. עזבה לפני חודשיים, בערך. משתלבת עכשיו בענף יחסי הציבור – לא קשה בשביל מי שמכירה את כולם. שמונה שנים עבדה בלישכת העיתונות הממשלתית, טיפלה בכתבי החוץ ובכתבים הישראלים. לא היה עיתונאי בארץ שלא הכיר אז את בלה דיאמנט. רק אחר כך התחילה לעבוד בשלוחה הישראלית של רשת הטלוויזיה האמריקנית. עשר שנים היתה שייכת אליהם ובאמצע, גם התחתנה עם מישל דר, יליד בלגיה שעובד בחברה לייצוא ידע בטחוני.

בשבוע שעבר, חגגה יומולדת 40. נולדה עם המדינה. אבל לא כאן, בפאריס. באמצע הדרך שעשו הוריה מפולין לארץ ישראל. **אנט שרון** (אשתו של **שמואל פלאטו**), חברה, ערכה לה מסיבת הפתעה בבית בסביון. **שרה ונסי ברנדיס, יונה קלימוביצקי, אילנה גור, עדה לזרוביץ, שימי תבורי, רחל גרא, לילית נגר, הצייר עמנואל קיפניס, האופנאי גרשון ברם, מישל ובוב סמול**, היו בין המפתיעים. **יפה ירקוני**, שאחרי מיפגן צה"ל באיצטדיון רמת־גן נסעה להופיע בדימונה, שלחה זר פרחים. ■

כשהמבוגרים ילכו נתחיל לרקוד

הן נפגשו בניו־יורק, לפני 30 שנה. מאז הן חברות טובות, כמעט משפחה. **שושנה דמארי** שרה במועדון "סברה", **גלוריה סקאלן** הלכה לשמוע אותה. כמה ימים אחרי זה ראתה גלוריה את שושנה אוכלת פלאפל בווילג'. התחילו לדבר, נולדה מזה חברות גדולה. עכשיו גלוריה וג'ראלד סקאלן, ילידי אנגליה שחיו כמעט 40 שנה בניו־יורק, גרים בתל־אביב.

בבית הקטן שלהם, וילה פרטית בצפון העיר, ערכו ביום שישי בלילה מסיבה לכלת פרס ישראל, שושנה דמארי. בין החוגגים: **משה וילנסקי, סאשה ארגוב, גילה אלמגור, יעקב אגמון, רחבעם (גנדי) זאבי, דודו דותן, דודו אלהרר, תא"ל אביגדור קהלני, שייקה פייקוב, יונתן כרמון, סמי בן־גד, רחל גרא, האופנאי יהודה דור** שמעצב לה את שמלות ההופעה, והאופנאי **גרשון ברם** שאצלו היא מתלבשת מחוץ לבמה.

בחצות, אחרי שחוסלו שלל המאכלים שהכינה המארחת וערימות הג'חנון שקנתה לכבוד כלת השמחה, הגיעה עוגה גדולה ועליה 40 נרות דולקים. דמארי, שבפסח חגגה יומולדת (לא חשוב כמה), לקחה אוויר, שרה "כלניות" וכיבתה בנשיפה אחת את כל הנרות. "נחכה שהמבוגרים ילכו ונתחיל לרקוד", הודיעה בקריצה לצעירים שהיו שם. המבוגרים פרשו ודמארי, צעירה נצחית, יצאה בריקודי דיסקו סוערים. ■

חברות טובות: גלוריה סקאלן (מימין) ושושנה דמארי. צילמה: אירית רוחם

יפות בלבן – פינצ'י מור (משמאל) וחני פרי. צילמה: אירית רוחם.

שמלה לבנה ב־17 אלף ש"ח

בשישי אחה"צ ב"קומקום" בתל־אביב, תצוגת אופנה שמארגנות הדוגמניות **חני פרי ופינצ'י מור**. כל יום שישי חן מארגנות שם תצוגות, הפעם – תצוגה קצת אחרת. חלקה השני מוקדש כולו למצעד שמלות כלה פריסאיות. בסוף הקיץ נפתח בקניון אילון הסניף הישראלי של החברה הבינלאומית "פרונופסיה דה פאריס". מוכרים שם שמלות חופה לבנות, יצירותיהן של מעצבי אופנה צרפתיים, כמו למשל **ז'אן־פול גוטייה וז'אק היים**.

היצירות הלבנות הללו, צעדו ביום שישי על מסלול ה"קומקום". את יצירותיו של המעצב התוניסאי הנודע, **אזדין עלאייה**, אפשר היה לראות רק בקטלוג. בן, מעכשיו גם את יכולה להתחתן בשמלה של עלאייה, זה רק ענין של כסף, זמן ותקוה. הכסף זה סיפור של בין 7000 ל־17 אלף ש"ח. תלוי בשמלה. הזמן הוא בערך חודשיים. את נכנסת לחנות, מעיינת בקטלוג, ובוחרת את השמלה הרצויה, שנתפרת בהזמנה מיוחדת. והתקווה? – טוב, אחרי חודשיים.כשהשמלה מגיעה, יש לקוות שגם בלי שום מדידות היא תראה עליך בסדר. ■

ג'ף טולמן (משמאל) מארח את עו"ד יגאל ארנון.

חוזרים לרהיטים

במוצאי שבת חנכו **תמרה וג'ף טולמן** את אולם תצוגת הרהיטים שלהם בקרית־שאול. בין האורחים הרבים שבאו לראות את הרהיטים החדשים, היה גם עו"ד **יגאל ארנון**. הצלמים התחילו לצלם. האשה, **סאקי**, ביקשה שיפסיקו. "עזבי אותם, זאת העבודה שלהם. אני כותב חוזים והם מצלמים", אמר ארנון.

המשיכו לצלם. אותו ואת הרהיטים וגם כל "סלבריטי" אחר שצץ בשטח. פתיחה עם סטייל, מוסיקה חרישית, חטיפים דקורטיביים שמתאימים לסחורה המוצגת וקהל אלגנטי. הטולמנים חזרה בעסק, רק עברו תהליך הפוך. התחילו עם "דניש" לפני 25 שנה. ייבאו רהיטים, בהתחלה מדנמרק אחרי־זה מארצות אחרות ורק מאוחר יותר עברו לכלים. בגילגול השני שלהם, הם התחילו לפני כשנתיים עם כלים בחנות "טולמנ'ס" שפתחו בכיכר המדינה. עכשיו הם שוב בעניין רהיטים, מיובאים וגם כחול־לבן. אבל בשום אופן לא כאלה שפוגשים בנחלת בנימין. ■

קורים דברים

בעלה של אורה הרצוג

אדום. זה היה הצבע ששלט בקרב הנו"מיות (נשים חשובות מאוד) אשר נכחו בהקרנת הבכורה החגיגית לסרטו החדש של **מנחם גולן** "חנה סנש". רעית נשיא המדינה, **אורה הרצוג**, נשיאת הכבוד של "המועצה לישראל יפה" (שהכנסות הערב נתרמו למפעל חינוכי שלה באור־עקיבא) לבשה אדום. **רעיה יגלום**, נשיאת ויצ"ו העולמית, לבשה אדום. **לולה בר**, האופנאית־הנדבנית לבשה גם היא אדום. כוכבת הסרט, השחקנית ההולנדית **מרושקה דטמר** לבשה דווקא שחור והיתה מלווה אישית לוחצת בבמאי־מפיק שלה, **מנחם גולן** שהיה נרגש יותר מכרגיל נפרמיירות שלו. "אני חולם לעשות את הסרט כבר 20 שנה" הודה. כשנתבקש לשאת דברים, הסתפק במועט: "מה שיש לי לומר אמרתי בסרט. תהיה הפסקה". סוף. מרושקה דטמר, לעומתו, קצת הסתבכה בדברה על אידיאלים ועל אמונה שבלב ועל האמת האישית של חנה סנש ועל הלקחים שניתן להפיק מסיפורה של חנה סנש. בסרט היא היתה ברורה יותר.

לפני תחילת ההקרנה, בהרמת כוסית עם בעלה־של אורה הרצוג, ושיא המדינה **חיים הרצוג**, הוצגה הכוכבת ההולנדית בפניו והוא הגיב: "יש לי זכרונות רבים מהולנד מימי מלחמת העולם. הייתי שם כאחראי על יחידת שדה". גולן הקשיב. מי יודע, אולי גם זה רעיון לסרט.

המאוכזבים של הקרנת הבכורה היו אנשי "עלית" אשר קיוו לתפוס את הנשיא נוגס בשוקולדה לעיני המצלמה. אבל מה לעשות והנשיא אינו אוכל שוקולד? ■

תמר אבידר

מפגש בהקרנת הבכורה של "חנה סנש". למען "המועצה לישראל יפה": אורה הרצוג. הנשיאה הבינלאומית של המועצה, עם הצנחן יוה רזן מקיבוץ מעוז, שצנח עם חנה סנש ביוגוסלאוויה. כיום הוא יו"ר המועצות האזוריות.

היופי והבורסה. מרושקה דטמרס ורוברט בירנבאום.

הפשילה שרוולים

שמה של **לימור מטיסיס** האחראית על עיצוב התפאורה והתלבושות בהצגת הבלט "לה בוטיק פנטסטיק" – נשמט, שלא במתכוון, מן הכיסוי העתונאי של ההופעה הנעימה של להקת הבלט החיפני, של **אילנה ואדם פסטרנק**. "עשיתי זאת פחות או יותר בהתנדבות"" אומרת לימור, בוגרת בית הספר הגבוה לאמנות בקלן. "אילנה ואדם הם מורים שלי לבלט וגם חברים טובים, וכאשר נוכחתי שכמעט ואין להם תקציב להפקה – הפשלתי שרוולים וכולנו יצרנו יש מאין. עבדנו בתנאים לא סבירים". התוצאה היתה סבירה מאוד. לימור הפיקה עבודה יפה ועליזה לעין. עתה היא מלמדת בלט (באחרונה גם במתנ"ס בבית שאן), עוסקת בציור באופן אינטנסיבי ומחפשת דרך לפרוץ לעולם העיצוב. "כשאתה גר במרומי הכרמל, הרחק מהמרכז התל־אביבי – זה קצת קשה", כך לימור. ■

תלמה הדר

לימור מטיסיס. יש מאין.

הבורסה בפרמיירה

לו ידעה השחקנית ההולנדית **מרושקה דטמרס** שתפגוש בישראל בערב הקרנת הבכורה של סרטה "חנה סנש", את נשיא הבורסה לניירות ערך הגדולה בעולם, היתה ודאי נועצת בו כיצד לתכנן את השקעותיה הפיננסיות, פרי רווחיה מהצלחתו המתוכננת של הסרט החדש.

רוברט בירנבאום, נשיא הבורסה הניו־יורקית ורעייתו, הוזמנו לאירוע על ידי יו"ר דירקטוריון הבורסה **חיים שטסל** ורעייתו **גילה**, שהיא אחת הפעילות המרכזיות במועצה לישראל יפה – מארגנת הערב. בירנבאום היה נרגש לאחר שלחץ את ידו של נשיא המדינה, ואף התבקש לשבת במחיצת הנשיא ורעייתו.

הסתכלו בה היטב, בכוכבת של "שושלת", לינדה אוואנס, המופיעה כאן בתצלום פרסומת לצבעי שיער. האם אתם רואים משהו חדש בפניה? לפי דיווח ערבי עברה קריסטל היפה ניתוח פלאסטי של השתלת סיליקון להגבהת עצמות הלחיים שלה. עכשיו – רואים?

בתיאטרון הקאמרי הרימו כוסית ביום החזרות הראשון להצגת "בית ברנרדה אלבה", מאת גרסיה לורקה, בבימויה של הבמאית הספרדיה נוריה אספרט. בתצלום (מימין): פאני לוביץ, אורנה פורת, עדנה פליידל.

יהודה אליאס (בתצלום עם גאולה נוני). הכפיל הקולי של יהורם גאון. הוא שחקן־זמר בתחילת דרכו. כשהוא נושא קולו בשיר, צריך לוודא שאכן זה הוא, ולא יהורם. בין משתתפי "סלאח שבתי" – הוא בולט. ב"הבימה" מתייחסים אליו כאל כוכב נולד.

העיוור זכר...

אלף שלוש מאות חברי מרכז מפלגת העבודה מקבלים בימים אלה שיחות טלפון מן הרצים לרשימת המועמדים לכנסת. מה שכרוך בשעות על גבי שעות של ישיבה ליד הטלפון, איתור המטולפנים ובקשה בלשון דיפלומטית "להצביע עבורי במרכז".

ח"כ אורה נמיר הגיעה באחד מן המרתונים הטלפוניים שלה, אל לשכתו של מזכיר מועצת פועלי נהריה. עוד בטרם הציגה עצמה בפני הטלפונאי הוא קידם אותה בברכת שלום חמה ונקב בשמה. מנין אתה מכיר אותי? שאלה, "אני עיוור", השיב, "ואני זוכר בני אדם לפי קולותיהם. הייתי במשלחת העיוורים אותה קיבלת בכנסת בוועדת העבודה והרווחה, מאז את מתוייקת אצלי".

תלמה הדר

זכור!

כדאי לך להגיש הדו"ח השנתי במועד

אגף מס הכנסה ימשיך גם השנה לתת אמון בנישומים המגישים דו"חות שנתיים מהימנים, ובמועד.

לטובתך, טפח יחסי אמון הדדיים עם שלטונות המס.

30.4.88 - המועד החדש להגשת הדו"ח השנתי

נציבות מס הכנסה/ הסברה

קורים בדברים

מפגש נשות מחתרת. לוקאי (משמאל) עם ארבלי־אלמוזלינו וסובל.

יסורי נסים

בפתיחת חגיגת מוזיאון יהדות בבל באור־יהודה נפגשה שרת הבריאות **שושנה ארבלי־אלמוזלינו** עם **נטע סובול** (מימין) המגלמת בסרט טלוויזיה המוסרט עתה, "צמות", את אסירת המחתרת הציונית בעיראק, שנאסרה בגיל 16 – **הרצליה לוקאי** (משמאל). אלמוזלינו ולוקאי נולדו במחוז הכורדי של עיראק ושתיהן החליפו זכרונות מתקופת הילדות. נטע סובול סיפרה על התפקיד בסרט והרצליה לוקאי סיפרה על העינויים שעברה בכלא העיראקי. וכאן הפתיעה שרת הבריאות כשאמרה לשתקנית ולאסירה: "ומה אתן חושבות? גם אני אסירתו של שר האוצר, משה נסים. גם אני עוברת יום־יום עינויים מול המתרחש במערכת הבריאות. והאמינו לי כי יסורי נסים לא פחות קשים ממאסר בכלא העיראקי". כן, זה מה שהיא אמרה.

דן שילון מביים, במסגרת תכנית מיוחדת על ישראל עבור רשת הטלוויזיה הצרפתית הממלכתית, את הופעתה של שלישיה קאמרית של נגני התזמורת הפילהרמונית. המקום: בין גבעות חשופות במעלה האדומים, בדרך לבקעת הירדן. התכנית כוללת ראיונות עם שמעון פרס, יצחק שמיר, זובין מהטה, יצחק פרלמן, זהאב דיבאה.

מרטיני וכרזות בניחוח איטלקי

יומיים לפני הצגת הבכורה של "יהודי בחצר הדוכס", הצגתו החדשה של תיאטרון חיפה בבימויו של ג'ילברטו טופאנו, על פי מחזהו של אחד מגדולי

עמנואל לוצאטי. כרזות, ציורים ותפאורה.

המחזאים העברים של המאה ה־16 באיטליה, יהודה סומו, נערך בתיאטרון החיפני קוקטייל הפתיחה לתערוכת כרזות וציורים לתלבושות וסרטי אנימציה יפהפיים של **עמנואל לוצאטי**.

לוצאטי הוא גם יוצר התפאורה המקסימה של "יהודי בחצר הדוכס", מחזה על הצגה עם הרבה אהבהבים ואהבות שמעלה להקת שחקנים בחצרו של הדוכס ממאנטובה באיטליה. אין זו הפעם הראשונה שלוצאטי, האמן האיטלקי יהודי הנודע, מתכנן תפאורות להצגות בישראל. "הגברת עם הקמליות" ו"טרטיף" בגירסה שביים לפני שנים ג'ילברטו טופאנו בחיפה, הוצגו על רקע תפאורותיו של לוצאטי.

בקוקטייל, שנערך בשיתוף השגרירות האיטלקית, בלט פרופסור רמו ראפטי, נספח התרבות האיטלקי וראש המכון לתרבות איטליה, המקווה ש"השידוך" החיפני־איטלקי יגלה לישראלים שאיטליה, שכנתנו הים־תיכונית, היא לא רק ארץ הספגטי והפיצה, אלא בעיקר ערש התרבות האירופית. בינתיים גילו הנוכחים את טעמו המתוק והמשכר של המרטיני האיטלקי המעולה, ושמעו מפי נועם סמל, מנכ"לו הנמרץ של התיאטרון, שלוצאטי הודה באזניו שבעצם החליט להיות אמן, לאחר שראה בצעירותו את "בונבנטורה" של סרג'יו טופאנו, אביו של ג'ילברטו. בין הנוכחים, שכללו גם את אמנון מסקין, דינה בליי, מוחמד בקרי, יוסף אבו ורדה, סאלים דאו, דרור קרן, יוסף באשי ותמי אלון, נשמע מישהו אומר כסיכום: "עוד מעגל נסגר, וסוף הוא הרי תמיד התחלה של משהו אחר...." ■

אריה יאס

מולה (שמואל רודנסקי) מחלים. "מירל'ה אפרת" מציינת 250 הצגות. שתי סיבות טובות למסיבת שבוע בצהריים, שערכה הבימה בין־אכדיה. בתצלומים: רודנסקי (משמאל) מקיש כוסית עם אלכס פלג, מחליפו לעת מחלה.

הם קצת מבוגרים

ד"ר דן אוריין הוא איש עסוק מאד. במיוחד עכשיו. לא רק שהוא מזכיר קיבוצו, הסוללים, הוא גם מלמד תיאטרון בסמינר אורנים, עובד על ספר חדש, לאחר שבימים אלה ממש הופיע ספרו האחרון, המאיר עיניים, "דרמה ותיאטרון", וכבר הוא עסוק מעל הראש באירגון המגמה לתיאטרון של ביה"ס ויצ"ו בחיפה.

כן, יש דבר כזה, וגם החיפנים רוצים משהו בנוסח "תהילה", או לפחות "תלמה ילין" התל־אביבי. מה יש, בחיפה אין מספיק צעירים שרוצים להיות **לידוי, מדונה, ברברה סטרייסנד** ו/או **פול ניומן** וכך, לפני זמן קצר נערכו בחינות המיון לתלמידים. מול צוות תמור־סבר, בראשותו של דן אוריין, היחיד שטרח והתאמץ לחייך אל צאן הנבחנים הרוטטים מהתרגשות, התייצבו כ־30 שוחרי תהילה תיאטרונית, קולנועית, טלוויזיונית. 18 מהם נתקבלו, לאחר שעות ארוכות של מבחנים חוזרים ותרגילי תיאטרון, אבל דן אוריין מרוצה רק למחצה. "הם קצת מבוגרים", הוא אומר על בני העשרה הללו. "אני הרי חסיד השיטה הרוסית. לקחת אותם ישר מהעריסה, ועוד לפני שלמדו להגיד אמא ואבא ללמד אותם להגיד: סטניסלבסקי. וחוץ מזה, תלמידים כבר יש. עכשיו צריך לגבש צוות מורים.... ■

אריה יאס

ספי אפרוני. זמרת שכדאי לזכור את שמה. זה מה שאומר אמנון ברזון, מי שאחראי לניליין של הזמרות שלוסית אהרון ומיכל טל. ספי אפרוני הוציאה עתה תקליט שדרים בשם "אל תפקירו את הלילה". היא תפוח שנפל קרוב לעץ: בתו של שחקן "הבימה" יהודה אפרוני. אמה המנוחה היתה הזמרת אולי שוקקאפרוני. הסבתא שלה, שהיא נקראת על שמה, היתה זמרת האופרה הנודעת יוספה שוקן.

לכבוד מה נערך הכנס הזה של משפחת שטראוס בחניה? לכבוד פתיחה מסעדת "ביינל נאש". חלק מרשות הומצאות בבעלות המשפחה, בתצלום: המשפחה בהרכב מלא, כשמשמאל האחות רויה ולידה מיכאל (מיקי) שטראוס.

לחפוף ולחסוך עם שמפו פלקס

שמפו פלקס חדש
בבקבוק ענק (600cc)
20% יותר כמות -
20% פחות עלות!

REVLON

שמפו פלקס
בבקבוק גדול (500cc)
ב-30% הנחה

REVLON

עושר

דבורה שפירא

לינדה, רנואר וכל השאר

אחרי "400 מופלאים" עשירים מקומיים שיכולים להרשות לעצמם לקנות תמונה ב־300 אלף דולר, מחזרת לינדה גבעון־גודמן. סוחרת אמנות עשירה מדרום־אפריקה, עם נקודה ישראלית – בעלה. השלישי במספר. קצת ברק של "ג'ט־סט", קצת ציונות, קצת אמנות והרבה כסף. סוף אפריל, תל־אביב. מחכים לרנואר ומאטיס.

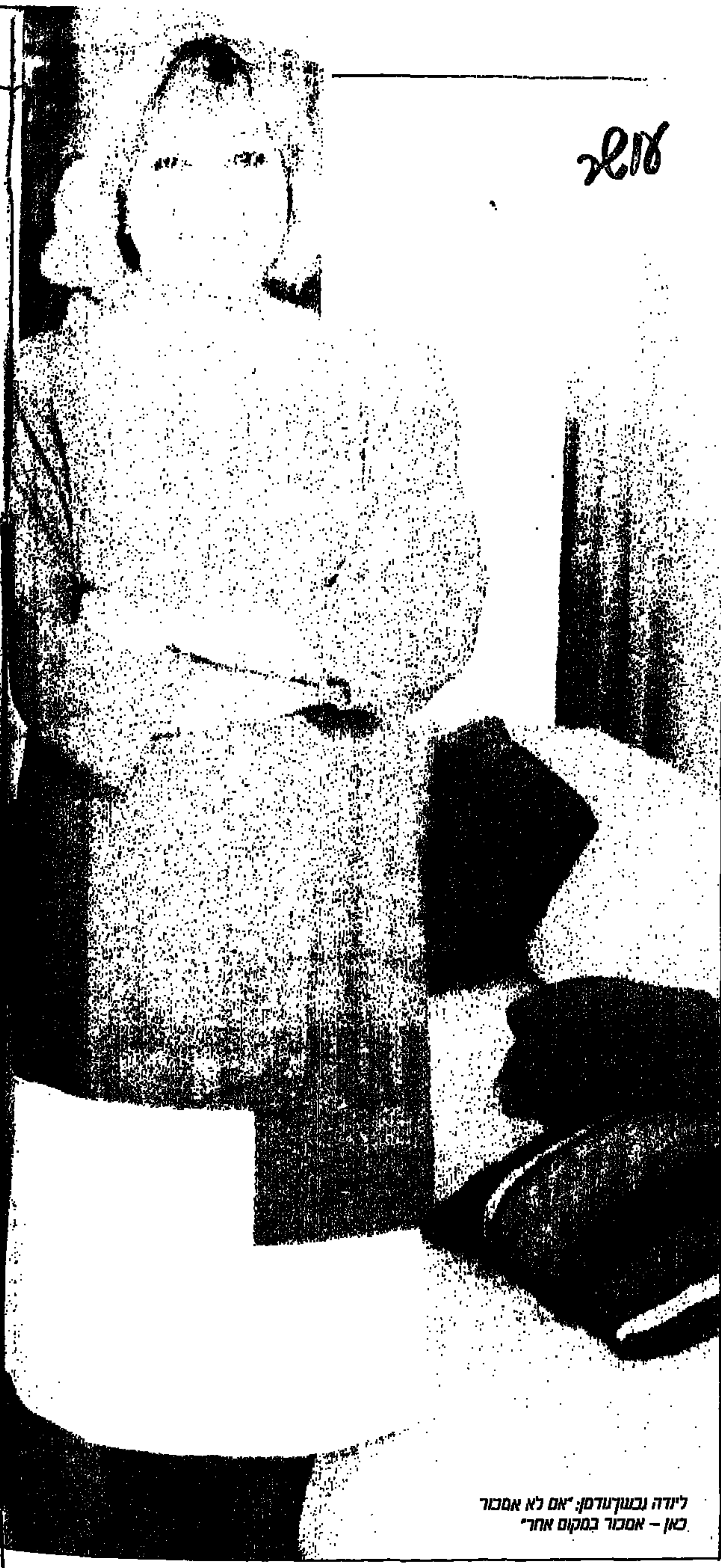

לינדה גבעון־גודמן: "אם לא אמכור כאן – אמכור במקום אחר"

בסוף אפריל תיפתח בגלריה פארק בתל־אביב, תערוכת ציורים ופסלים של יוקרה עלית, בה יוצגו עבודות אימפרסיוניסטיות, פוסט אימפרסיוניסטיות ומודרניות מסוף המאה ה־19 והמאה העשרים. ייחודה של התערוכה במסחריותה. ההיבט המוזיאלי המכובד שלה - מהמרים בזהירות כל הצדדים המעורבים במימושה - הוא מאיץ מכירות בדוק לאגו אנין, טבול בכסף רב. שמות כמו אוגוסט רנואר, אדגר דגה, קמיל פיסארו, פאול קליי, הנרי מור והנרי מאטיס - נמכרים היטב בשוק האמנות הבינלאומי. ומדוע, בעצם, שלא ימכרו כאן? מה עוד ששועי המקום הזה - נלחש מפה לאוזן - רוכשים אותם בלאט בניו־יורק, פאריס ולונדון, ובתיהם נערכים למיגננה חזקה נגד שדידתן.

לינדה גבעון־גודמן, בעלת גלריה גודמן ביוהנסברג, דרום אפריקה, יוזמת ומארגנת התערוכה, בשיתוף עם הגלריות הבריטיות, וודינגטון רג. פי. אל, ערכה תחקיר קטן לגבי כוח הקניה הישראלי, בעזרת בעלה השלישי, הישראלי, ראובן. מסקנותיהם: יש בארץ כ־400 *משפחות עשירות מאוד, חלקן דור שני ושלישי לעושר,* המרוכזות, רובן, בגוש דן, וביכולתן לרכוש תמונות ב־150 וגם ב־300 אלף דולר (יש גם בפחות).

מובן שלינדה משלמת מס לציונות ומוסיפה, כי קיום תערוכה כזו בארץ, הוא אות לתרבות הפושה בה וזה מה שחשוב לה. "ואם לא אמכור את התמונות כאן, הן ימכרו במקום אחר. ידוע לי שהכסף הגדול מרוכז בגוש דן. אני אומנם אשת עסקים, אבל עדיין לא מכירה את השוק בארץ". ראובן, בעלה, נינוח מכוח כספה של אשתו, אומר: "גם אם לא תמכור כאן, לא קרה שום דבר. זהו נסיון מסחרי".

בגלריה "פארק" ברחוב גורדון נבהלים. לא, הם מעולם לא שמעו על קיומם של "ארבע מאות מופלאים" לוקאליים, המסוגלים לרכוש תמונות גם במחירים של 150־300 אלף דולר. "קונים אותן, בדרך כלל, תיירים, לדירות שהם רוכשים כאן", מגיב מנהל הגלריה גרשון גורביץ, אחיו של בעליה, מנחם, אשר "בלע" את הדירות סביבותיה והפכה לגלריה רבתי.

קצת לא סביר שתיירים המחזיקים כאן דירות ריקות מרבית ימות השנה, יקשטו את קירותיהן באיזה דייויד הוקני או רנואר קטן.

"מדוע לא? תיירים קונים תוצרת חוץ שאפשר לקנות בניו־יורק ובלונדון. לפעמים אצלנו זה יותר בזול", הוא מיתמם.

יש לכם, בוודאי, רשימה סדורה של קליינטים

(המשך בעמוד הבא)

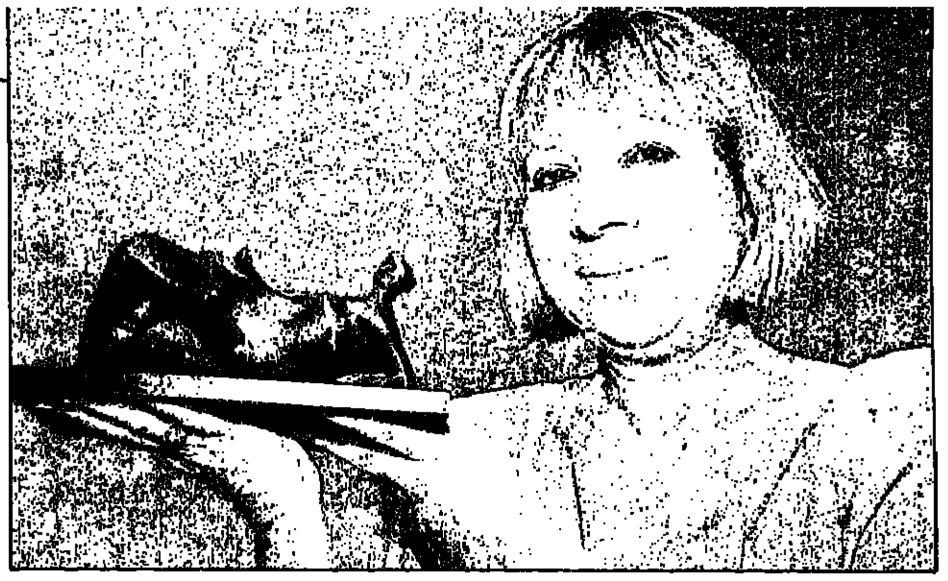
לינדה מציגה את אחד הפסלים של הורי סור. קובעת מראש פגישות עם אמא.

(המשך מן העמוד הקודם)
"כבדים" שיכולים להרשות לעצמם.
"אני לא מוסר שמות ופרטים עליהם. ברור לי כבר שחלק מהם לא יגיע לפתיחת התערוכה של לינדה גבעון, כי לא ירצו לחשוף את עצמם. במשך השבועיים הם יגיעו בשקט לבדוק את הציורים ומחיריהם", הוא משתמט ממסירת פרטים נוספים.
לינדה מציינת כי יהיו גם רישומים של פיואר בונ־אר וראול דופי ואחרים, במחירים הנמוכים של 2000־3000 דולר, "כך שאין צורך להוציא סכום כסף כזה על צייר עלום, כאשר אפשר לרכוש שמות כאלה". היא, הצלע השלישית של הגלריות מייבאות העבודות, תציג 58 גואשים, פסטלים, אקווראלים בבעלותה, של דייויד הוקני, פרנארד לגר, הנרי מור, קמיל פיסארו, פאול קליי ופייאר בונארד, בערך כולל של שלושה מיליון דולר. כסף גדול, שמקורותיו הראשוניים, הם ,ככל הנראה, אביה ובעלה השני.
האם יש כאן נסיון להברחת כספים אלגנטית, במסו־רה של ייצוא אמנות? לא ולא, מוחים היא ובעלה בתו־קף. הממשלה הדרום־אפריקנית, הערה לנסיונות הבר־חת מטבע של עשיריה ומתירה את החזקתו בחוץ בהיתר מיוחד, בודקה בציציות כל התמונות לאמתן, מיספרה אותן וחתמה על כל תצלום שלהן, ופקיד המ־כס אף ליווה את משלוח התמונות עד למטוס. "יש לנו היתר להוציא את התמונות לשלושה חודשים. כל תמו־נה שתימכר כאן או בלונדון, תמורתה חייבת לחזור לדרום־אפריקה". כל התמונות של שלושת הגלריות המשתתפות בתערוכה, רוכזו בלונדון ונשלחו במשותף לארץ, למעט שלוש שטרם הונפק רשיון להוצאתן, והן תגענה לפתיחה עם אחד ממנהלי הגלריות.

לקבוע ראיון עם אמא

לינדה, בת 52, עם פנים תפוחים־ילדותיים משהו, השומרות על ארשת תפנוקית תמידית, יכלה לבלות את חייה ליד בריכת השחיה שלה ושל ידידיה, לקבל ממלצר שחור "לונג דריק" עם הרבה אלכוהול, ולנוע כל חייה בין ארוחות־קניות־נסיעות. סיפור החיים הד־רום־אפריקני הזה לא הספיק לה, אולי בגלל אמה הדי־נאמית בת השמונים ממקור ליטאי, "סלף מייד" אמי־תית, המלמדת אמנות, צרפתית ועובדת במוזיאון לאמנות ביוהנסבורג. "כדי לראותה, עלי לקבוע איתה ראיון, היא כל כך עסוקה. הגלריה שהקמתי היא מקור חיים וגאווה לה. יישמתי בשבילה עצמאות".
אביה, היום בן 86, בעל רשת בתי־חולים פרטיים, העניק לה ילדות עשירה מאוד, רווייה במוסיקה ואמ־נות. בגיל שתיים־עשרה, נשלחה כרוב בנות העשירים שם, לפנימיית בנות מיוחסת בשוויץ. "שנאתי כל רגע את השהות עם הבנות". כשסיימה, חזרה לדרום־אפרי־קה ללמוד באוניברסיטה ליקוי תיקשורת. גם את הע־ניין הזה שנאה. בגיל 19 נישאה לרופא שיניים, עקרה עימו ללונדון והחלה ללמוד בבית־הספר לדרמה. באו־תה תקופה ילדה שלושה ילדים. אחד מהם נפטר. במ־שך מספר שנים לימדה דרמה בכל חלקי לונדון ובקנט.
כשהיה בנה הבכור בן שנתיים, התקיימה בלונדון תערוכה של ציירי מחתרת סובייטיים. אפילו יורי גאגא־רין, הקוסמונאוט הראשון, הגיע לשם. לינדה ניצתה. "החלטתי שעלי להבין מה נאמר בתערוכה הזו, והתחל־תי ללמוד רוסית. כשהגעתי לגלריה גרוסבנר, שם היא נערכה, הסברתי לבעל הגלריה שההסברים ליד הציו־רים – שגויים". בכך נפתחה הקריירה שלה כסוחרת אמנות ובעלת גלריה.
בינתיים החליטה להתגרש והיה עליה לחזור לד־רום־אפריקה. היא כרכה זאת בהעברת תערוכה של עבודות הגלריה הבריטית, ליוהנסבורג. "היה קשה לח־זור אחרי עשר שנות חיים בלונדון. איבדתי קשר עם אנשים". התערוכה הצליחה. שיתוף הפעולה בינה לבין גלריה גרוסבנר נמשך.
בתוך כך, החליטה לפתוח לעצמה גלריה. כסף באי־מת לא היווה בעיה. 22 שנים נצברות של סחר באמ־נות, במהלכן למדה את כל "השטיקים" של המכירה, והיא, כנראה, אשת עסקים טובה. "אם את מוכרת את הדברים הנכונים לאנשים הנכונים – זה עסק גדול. אם את רוכשת אותם במחירים נמוכים, תוך הפעלת החוש הנבואי שלך ומוכרת אותם ביוקר – זה הסיפור. ובמכי־רות עליך להיות פסיכולוגית מושלמת: להיות המאה־בת של הלקוחות, הפילגש שלהם וגם האשה החוקית שלהם. לייצר קשרים אינטימיים איתם. את הופכת לבעייתית לגבי עצמך, כאשר התקשרות ליצירות אמ־נות ההופכות לחלק מחייך. אז את מסתכנת במנטליות של אספן".
והבעל השני, תעשיין ובעל רשתות של בתי־מסחר גדולים, החזיק איתה מעמד שלוש שנים. "חבר ובעל נהדר. הייתי איומה אליו", היא מתמצתת. בה בעת, משגשגים עסקי הגלריה שלה, והיא, קשובה, למתחים הפוליטיים המתעצמים בדרום־אפריקה של תחילת שנות השבעים, פותחת גלריה שניה, המיועדת להצגת עבודות המחאה של אמנים לבנים ושחורים, כולם על טהרת האוונגארד. "כאשר מדינה נמצאת במתחים פו־ליטיים, המחאה הראשונה פורצת במיגזר האמנות, ואני הייתי מעורבת בכל וטיפחתי אותם".
ראובן, בעלה השלישי, תמיר וכסוף שיער, בעל עי־ניים כחולות צרות, ואלמן עם בת יחידה בגיל צבא, מגיע אליה במקרה. אחרי מלחמת יום הכיפורים נשלח לדרום־אפריקה על־ידי כור, לנהל פרוייקט שהיה קשור במערכת הבטחון. "חסרו בארץ מיתקנים לאיחסון דלק, ואני מהנדס, נשלחתי לבנות אותם שם, על־פי צרכים וידע ישראליים. הסתובבתי על הקו. כל ששה שבועות הייתי שם".
מאחר שפגש שם ביהדות עשירה, הציע לצייר יש־ראלי, שבקושי מכר את עבודותיו בארץ, באותן שנים, להציג אותן ביוהנסבורג. ידידו השגריר המליץ על שתי גלריות, האחת של לינדה. "באותו יום", מספרת לינדה, "נקבעו לי שתי פגישות. האחת עם סוחר אמנות צרפתי, שהיה אמור להביא תמונות של שאגאל לתע־רוכה בגלריה שלי, ועם ראובן. ביקשתי ממנהל הגלריה שלי לבטל את הפגישה עם הישראלי. מנהל הגלריה הסביר לי 'שאי אפשר לסלק את הישראלי, כי הוא גדול'". קיצורו של עניין, היתה תערוכה של אותו צייר. כל תמונותיה נמכרו וראובן הפך להיות בעלה השלי־שי.

בקושי נפגשים

הם מנהלים אורח חיים של כמעט "ג'ט סט". בקושי נפגשים. ראובן נע ונד ביבשת השחורה, בגלל עסקי החקלאות המתועשת שהוא מעורב בהם שם. לינדה טסה ממקום למקום, רוכשת אמנות בינלאומית. בתן, ענת, היא צלמת ב"איי. פי. איי. דבורה־לי, הבת של לינדה, היום רופאה, עובדת בבית־חולים לשחורים, וב־נה, רוברט, שניסה לחיות ארבע שנים בארץ, הוא ביו־לוג ימי, העובד היום בהוואי. את הילדים רואים בקושי אחת לשנה, עניין המעלה כמעט דמעות החמצה בעי־ניה של לינדה.
הארץ, הם אומרים, תהיה נמל הבית לגיחותיהם לחופשות ביוון, לירידי אמנות בינלאומיים, ליבשת השחורה ולהקמת גלריה בבעלותה של לינדה בלוס־אנג'לס, שם מתגורר אחיה. לפיכך רכשו דירת־גג מהודרת בפרוורי תל־אביב, על טהרת הלבן־לבן, וכה חפצי אמנות רבים וטובים.
וכבר היה מעשה נדבנות קטן. אחר הנצחה של קהי־ליית המודיעין, הקרוי "המרכז ללימודים מיוחדים" שראובן פעיל בו, קיים תערוכת רישומים של מאיר זעפרן, מנידוני קהיר. לינדה, שהוקסמה מרישומיו החז־קים, מימנה את ההדפסים והדפסת 140 אלבומים, ותר־מה אותם למרכז. ובכך גילתה מעורבות־מה בהיסטוריה האישית של בעלה. ■

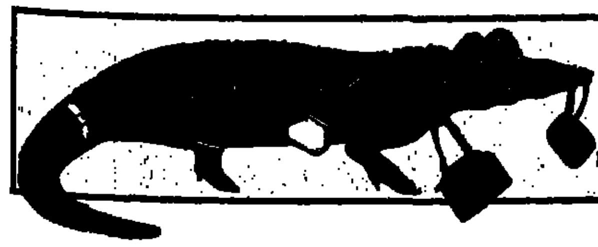

טבע ♥ ג'וניור
כף הרגל של ילדך הגדלה מיום ליום, זקוקה לתנאים הטובים ביותר כדי לגדול נכון. רופאים אורטופדים מצאו את הקשר בין מבנה הנעל לבין מצב עמוד השדרה. לכן, כשקונים נעל או סנדל, במיוחד בשנות ההתפתחות הראשונות, מומלץ להקפיד ולבחור נעל מתאימה.

סנדלי בריאות עם רפידה רפלקסולוגית * הסנדל הנכון לילדך.
■ יחודו של סנדל "טבע-ג'וניור" ברפידה הרפלקסולוגית הבנויה כתשליל (נגטיב) של כף הרגל. הרפידה נראית כמו טביעת כף רגל בחול רך. ■ כל קיטור וקיעור נועדו לספק יציבות ונינוחות לילדך, כמו סנדל בהתאמה אישית. ■ הרפידה עשויה שעם טבעי שעבר תהליכי עיבוד המבטיחים עמידות לאורך זמן. היא מצופה בעור טבעי ורך כדי להנעים את המגע עם כף הרגל. ■ השעם משמש כבולם זעזועים הנגרמים תוך הליכה, ריצה או קפיצה על משטחים קשים בזמן משחק. ■ רוחב הרפידה מאפשר לאצבעות כף הרגל לנוע בחופשיות ובנוחות מירבית. ההגבהה מסביב לרפידה נועדה להגן על הבהונות הקטנות של ילדך.
בחרו אתם בטבע-ג'וניור ותנו לילד לבחור את הדגם והצבע שהוא אוהב מבין עשרות האפשרויות של "טבע-ג'וניור" קיץ 88.
יש רפידות ויש רפידה...
דירשו טבע-נאות עם הרפידה המקורית!
טבע® מקורי
קיבוץ נאות מרדכי
כיף לכף הרגל

קורים דברים

ברברה הנדריקס — סינדרלה אמריקנית.

שמיימית — אבל על הקרקע

ברבות הנדריקס — "דיווה". זמרת אופרה ש"עשתה את זה בגדול", אבל גם כוכב המסרב לבלות את כל זמנו ברקיע, ומעדיף — בין זריחה (על הבמה) לשקיעה (עד לתפקיד הבא) לשהות על קרקע מוצקה.

סיפור חייה של הזמרת האמריקנית מזכיר סיפור סינדרלה. אלמלא שמע אותה בנעוריה עורך־דין עשיר שנהפך למאהבה — ולפטרון שדחף את הקריירה שלה קדימה — יש להניח שהיתה גם היום עוד חברת מקהלה בכנסייה כפרית בעיירה קטנה במערב התיכון. אבל הוא שמע אותה, מימן לה הופעה (1971) בפסטיוואל המוסיקה השנתי באספן, קולורדו, ומשם קצרה הדרך לביה"ס הניו־יורקי המפורסם למוסיקה ג'וליארד ולקריירה בינלאומית מזהירה.

כיום היא חיה עם בעלה השוודי ושני ילדיהם במונטרה שליד אגם ז'נווה, שוויץ ("אני חייבת להתגורר ליד נמל־תעופה בינלאומי גדול ו... יעיל"), ומשם "קופצת" להופעות במיטב בתי האופרה בעולם. אך כל רגע שאינו מוקדש לבמה, מוקדש למשפחה. "כמה מהפרימדונות האגדיות של המקצוע, כמו מריה קאלאס, הקריבו את חייהן הפרטיים למען הקריירה", היא אומרת. "אין בדעתי לעשות כמותן. אותי — אורות הבמה לא ישרפו". ■

שרות "גאמא"

שמירת שבת בנוסח שווייצי

קנטון "ואליס" בחלק הדרומי של שווייץ התברך במזג אוויר נוח (הרבה שמש) בבנות מחיפות במדינה, ביינות מעולים, ובתוצרת חקלאית הטובה באיזור. תושבי הקנטון ידועים גם כקאתולים אדוקים ביותר (במדינה בה רוב התושבים פרוטסטנטים). לאחרונה, ממשלת הקנטון העבירה חוק על־פיו תאסר כניסת משאיות לקנטון, כדי לא להפריע לחוגגים את "חג העליה" "חג המתים" ו"חג האלוהים". למכוניות רגילות הכניסה מותרת.

אגב, לא מקרה הוא שבירת הקנטון נקראת "ציון". ■

שרי רובר, ז'נווה

סיבה לאכילה

הישראלי אוהב לאכול. עובדה. אבל מדוע טרי דדיימן חובב בישול שהפך את תחביבו למקצוע ופתח באחרונה שתי מעדניות (בהרצליה־פיתוח ובככר מלכי ישראל) — מסביר: באמצעות האכילה מפרק הישראלי את המתחים

הזוג דדיימן בסעודה.

היומיומיים שלו. סיבה שניה נעוצה בצורך להפגין תחושת שפע. סיבה שלישית: קיימת מסורת אכילה אותה הנהיגה האמא היהודיה.

ואשר לו עצמו: מאז התחיל בעסקי מזון הוא הפחית ממשקלו עשרה ק"ג. אשתו, סינתיה דדיימן שמחה מאד כאשר בעלה מביא את עבודתו הביתה. ■

בלהה דבורי

הפבורן ליוניצ"ף

זוכרים את אודרי הפבורן, השחקנית המקסימה עם עיני האיילה, שהקסימה את צופי הקולנוע בשנות ה־60 בסרטים "חופשה ברומא" ו"ארוחת בוקר בטיפניס"? הכוכבת, שעברה את גיל החמישים, מתגוררת לבד בשוויץ. שני נישואיה — לשחקן מל פרר ולרופא נשים בוגדני איטלקי שהשביע אותה מרורים — נסתיימו בגירושין. אודרי האלגנטית, שפעם לבשה ג'יבנשי, מצאה עתה ענין חדש בחיים: היא עוזרת לארגון האו"ם יוניצ"ף, המטפל בילדים ברחבי העולם. כאשר תפקידה הראשון הוא נסיעה לאתיופיה להצטלם עם ילדים. הקדימו אותה בעבודה דומה: ליב אולמן הפעילה בארגון "הנציב העליון לפליטים", ונסטסיה קינסקי, העוזרת "לצלב האדום הבינלאומי". ■

אודרי הופבן ילדים באתיופיה.

היא תשיר לאמריקנים

דרך ארוכה עושות זמרות ישראליות, עד שהן זוכות להופעה ברשת טלוויזיה זרה. החיילת קרן בן־גל, משקי"ת הדרכה בחיל־הקשר, עשתה זאת בדרך הקצרה: היא שרה בהתנדבות פה ושם רק מספר שבועות, ועדיין לא הגיעה אפילו למורה לפיתוח־קול. אך באחרונה הגיע לבית הוריה בהדר־יוסף צוות טלוויזיה אמריקנית, במסגרת צילומי תכנית על משפחה ישראלית טיפוסית, בה שני הזוג הם קרייריסטים. אמה, שלוה, מארגנת תצוגות אופנה ואביה מנחם הוא איש־עסקים. קרן שרה להם את השיר "ניו־יורק, ניו־יורק", והם צילמו אותה.

בקרוב יצפו בה בטלוויזיה האמריקנית בערוץ תשע, במסגרת תכנית ל־40 שנות המדינה. מפיקת התכנית היא ווד קולק, אחייניתו של ראש עירית ירושלים טדי קולק, שעסקה בעבר בהפקות לפסטיוואל ישראל וכיום היא יושבת בארצות־הברית כיועצת ליגת ידידות ישראל־אמריקה. הבמאית היא שילה סטומר, שביימה בעבר את התכנית הפופולארית "בוקר טוב אמריקה". ■

רימונה שיף

קרן בגל, בדרך הקצרה לתהילה.

קטנים

אילנה ברנע, מנהלת מחלקת התרבות בעיר כפר־סבא וחברה במועצה לתרבות ואמנות. בנוסף לכך מנהלת אילנה את ועדת התרבות של מרכז השלטון המקומי. יש לה ארבעה ילדים. וכבר הפסיקו לשאול אותה מניין

אילנה ברנע. אז יש לה זמן.
צילום: בלהה דבורי.

יש לה גם זמן לעשות לטיפוח הקשרים הבינלאומיים שלנו; בסוף החודש היא עומדת לצאת עם התיאטרון האידי של ישראל לויסבאדן, גרמניה, במסגרת פסטיבל בינלאומי לתאטרון אשר יתקיים שם בחודש מאי בית האופרה במקום. בעיר ויסבאדן, שהיא העיר התאומה של כפר סבא, יפגשו שחקני התאטרון האידי עם "בלט קירוב" ממוסקווה ועם בתי אופרה רבים מרחבי העולם. ★★★

הפסנתרן האוסטרי הנודע רודולף בוכבינדר היה אורח הכבוד במסיבה שהתקיימה בבניין מכסיקו באוניברסיטת תל־אביב, לכבוד חברי אגודת ידידי האוניברסיטה באוסטריה שתרמו לאקדמיה למוסיקה על שם רובין פסנתר כנף יוקרתי מסוג בריזמנדורפר. בסיומה של נגינת הבכורה על הפסנתר החדש, זכה הפסנתרן לאות נשיא האוניברסיטה מידי נשיאה פרופ' משה מני, שאיחל לו עוד הרבה חנוכות של פסנתרים. ★★★

פריי-אויל-כבר 20 שנה סיפור הצלחה עולמי - עכשיו גם בישראל!

FREI ÖL - שמן הנעורים, מחליק את בעיות העור

כל עור זקוק להזנה ושומנים, החל בעור הפנים הרגיש, עור הידיים, הרגליים וכפות הרגליים וכלה בעור הבטן והירכיים, בעיקר לאחר לידה או דיאטה. לנעשה, גם עור צעיר ובריא חשוב לטפח ולהזין לאחר מקלחת, אמבטיה, רחצה בים ובברכה או לאחר שנגיש בחומרי ניקוי.

פריי-אויל מומלץ בכל מקרה, לכל סוגי העור, לנשים ולגברים כאחד. כבר 20 שנה מהווה פריי-אויל הצלחה בקנה מידה עולמי. מעכשיו נוכל להנות מסוד קיסמו בארץ.

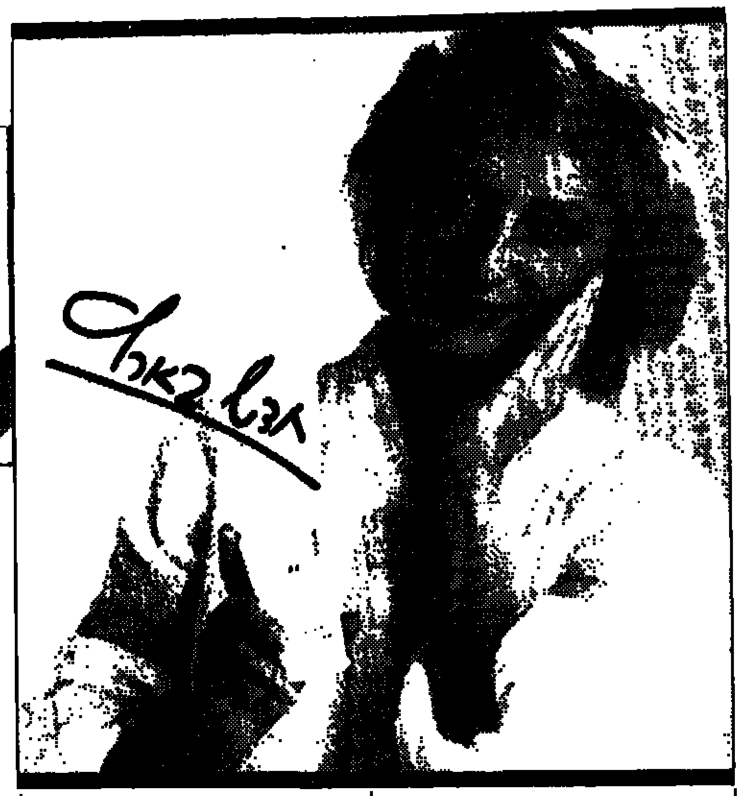

כדי למנוע קמטים על המצח, שימי עליו מעט פריי-אויל ועסי בשתי ידיך בתנועות סיבוביות ממרכז המצח לכיוון הרקות.

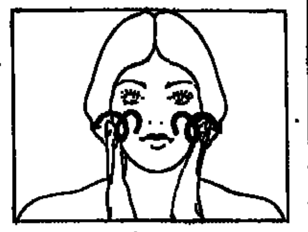

עסי את לחייך בפריי-אויל בתנועה סיבובית מהמרכז החוצה.

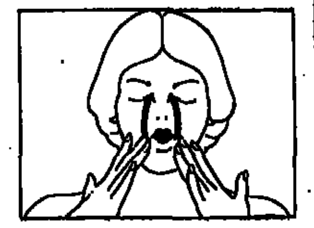

מתחי את פיך לצורת עיגול ועסי בפריי-אויל, מזווית הפה לכיוון האוזן, למניעת הקמטוטים הזעירים סביב הפה.

עסוי בפריי-אויל יעורר את אספקת הדם אל האף ויסייע בניקוי נקבוביות סתומות. כאשר פיך עדיין מכווץ לצורת עיגול, עסי בעדינות, בעזרת פריי-אויל בכיוון הנחירים כלפי מעלה.

שימי מעט פריי-אויל על קצות אצבעותיך, עצמי עינייך. טפחי בקלילות על העפעפיים העליונים מכיוון האף החוצה. בעפעפיים התחתונים התנועה מכיוון הזווית החיצונית של העין לכיוון האף. הטפוח מונע ישיר עם העיניים עצמן.

פריי-אויל מהווה בסיס מצויין למייק-אפ ומגן על העור מפני מזג אוויר ומאוויר יבש בחדרים מוסקים. באריזת פריי-אויל תמצאי עלון הדרכה לגבי שיטות העיסוי ואף מיגוון תרגילי פנים, לחיזוק שרירי העיניים, הלסת, הצוואר ואזור הפה.

סוד מגע הקסם

פריי-אויל - שמן הנעורים, עשיר בחומצות שומניות חיוניות, בשומן נדיף משובח ובוויטמינים, בעיקר ויטמין E-1A. חומרי יסוד אלה פועלים על רקמות העור ביסודיות רבה, ממריצים את אספקת הדם, מגבירים את קצב חילוף החומרים והתחלקות התאים, ומחזירים לעור את מראהו הצעיר והרענן.

פריי אויל פותח ונבדק בתנאי מעבדה גם בחו"ל וגם בארץ - במעבדות מחלקת העור של אחד מבתי החולים הממשלתיים הגדולים - והוכח כמוצר היפו-אלרגני, המתאים לכל סוגי העור, גם לעור רגיש שכן אינו מכיל הורמונים, תרופות או חומרים משמרים. עיסוי קבוע ונכון בפריי-אויל "עושה פלאים" ממש - מונע קמטים, מרכך, מעדן ומשיב לעור את נעוריו.

עיסוי פנים בפריי-אויל - מונע קמטים ועור רפוי

עיסוי פנים קבוע ותרגול עם פריי-אויל, מזרז את אספקת הדם לרקמות העור; מחזק את השרירים ומעניק לך הופעה רעננה וצעירה יותר.

דוגמאות מומלצות לעיסוי פנים קבוע. (ראי מסגרת)

פריי אויל - לטיפוח גוף מושלם

גם עור הגוף זקוק להזנה ושומנים. הלחות הטבעית של עור צעיר, מתמעטת והולכת במשך השנים, משום כך - חשוב לסייע לעור המתבגר באמצעות שומנים מגינים. מומלץ במיוחד להשתמש בפריי-אויל לאחר אמבט, מקלחת או ניקוי, הזעה והשיפה ממושכת למים. לטיפוח מיוחד הוסיפי 2-4 פקקים מלאים בפריי-אויל לתוך מי האמבט, ותצאי עם עור רך ועדין כקטיפה. חשוב ביותר להקפיד על עיסוי קבוע, ואפילו יומיומי של עור הגוף. לאחר שתתמידי בעיסוי, תזכי לתוצאות מפתיעות. תוך זמן קצר יהפוך העור המחוספס והיבש לעדין, קטיפתי וחלק, ושוב תוכלי להיות נאה ובטוחה בעצמך ובגופך.

ידיים מטופחות ומעודנות יותר

עבודות הבית, חומרי הניקוי ותנאי מזג-האויר הקשים, ובעיקר יובש, רוח ושמש חזקה, מזיקים לעור הידיים וגורמים לתופעות של התייבשות והתקמטות. עיסוי קבוע בפריי אויל ישיב לידייך את ההגנה הדרושה ויעניק לך רכות, עדינות ומראה צעיר.

טיפול מונע בסימני מתיחה בהריון

לא כל הנשים מפתחות סימני מתיחת עור. מחקרים מדעיים מלמדים ששעור הנשים המפתחות תופעה זו - עקב הריון או השמנה - נע בין 70%-90%. הסימנים מופיעים כאשר העור נמצא במצב של מתיחות יתר. רוחבם בין 3 מ"מ - 5 מ"מ ואורכם יכול להגיע ל-10 ס"מ. בתחילה צבעם אדום-כחלחל והוא משתנה לצהוב לבן עם נוהה כעין אם-הפנינה. הם אינם נשזפים היטב בשמש, ואינם נעלמים לעולם. לפיכך **מניעת סימנים היא התרופה היחידה**. למניעת התופעה, עסי בקביעות בפריי-אויל את הבטן, הירכיים והשוקיים, ושטחים אחרים בגופך העלולים לפתח סימני מתיחה. השימוש בפריי-אויל הינו בטוח בתקופת ההריון. מאחר שאינו מכיל הורמונים או כל סם אחר העלול להזיק למערכות גוף האשה. מניעת סימני מתיחות עור בתקופת ההריון חשובה לא רק מסיבות קוסמטיות. מרבית הנשים מתלוננות על תחושת דגדוג חזקה באזור הופעת סימני המתיחה וכן על תחושה של נוקשות באזור עור

הבטן. שרירי הבטן מופעלים אז פחות ומאבדים מגמישותם, עובדה העלולה להקשות במידת מה על השלבים האחרונים של הלידה. משום כך, מניעת סימני המתיחה חשובה לשמירה על בריאות תקינה לא פחות מאשר לטיפוח היופי בלבד. באריזת פריי-אויל תמצאי עלון הדרכה מפורט לטיפול בסימני המתיחה בתקופת ההריון.

לריכוך ועידון עור יבש ומשופשף

שמוש קבוע בפריי-אויל יהפוך גם עור "עייף", מצולק, וסדוק לרך וגמיש, והופעתך תהיה שוב צעירה ורעננה יותר. אם הנכם סובלים **משפתיים סדוקות**, עור מחוספס או משופשף **בעקבי הרגליים** או **במרפקים** - ההשפעות החיוביות של שמוש קבוע בפריי-אויל יפתיעו גם את הבקורתיים שבינינם.

לטיפול מיוחד בצלקות

ניתן לעסות צלקת שנרפאה לחלוטין אך עדיין צבעה אדום - פעמיים שלוש ביום בתנועות סיבוביות ובעדינות.

פריי-אויל מיובא ארצה ע"י בלמון בע"מ ומשווק ע"י חברת נורית בע"מ, ברשיון משרד הבריאות.

לחשיג בכל בתי המרקחת, בפרפומריות וברשת "סופר-פארם".

יוסף לפיד

הטור של טומי

אמא קוראז'

אמא קוראז'" הוא אחד המחזות המפורסמים של המאה העשרים, היהלום בכתר הברכטיאני, ספקטאקל ממדרגה ראשונה, המספק תפקיד נהדר לשחקנית הראשית ותפקיד בלתי נשכח לשחקנית המשנה, ומעל לכל: המחזה מכיל מסר פאציפיסטי רב־עוצמה.

או, לפחות, לכך התכוון ברכט. אני לא בטוח אם הוא הצליח במשימתו. "אמא קוראז'" היא דוגמה קלאסית לכוח החיות הטמון ביצירות אמנות. לא חשוב מה האמן התכוון לומר. חשוב מה היצירה אומרת לצופה. צ'כוב חשב שהוא כותב קומדיות. אבל הקהל רואה במחזות שלו דראמות אנושיות נוגעות ללב. שקספיר כתב, לכאורה, קומדיה אנטישמית בשם "הסוחר מוונציה". למעשה, בזכות המונולוג הגדול של שיילוק, הוא כתב דוקומנט פילושמי יחיד במינו: "יהודי אני. ואין ליהודי עיניים? אין ליהודי ידיים, איברים, צורה, חושים, מאווים, רגשות?"

דבר דומה קרה לברכט. בעיניו היתה אמא קוראז' דמות שלילית להחריד: סוחרת חמסנית, המתפרנסת מהרס והרג של המלחמה, אם המקריבה את ילדיה למולך הדם והדמים. אך למעשה, כתב ברכט מחזה סנטימנטאלי, אפילו קיצ'י, על דמות של אמא ארמה, שתלאות הזמן אינן מכריעות אותה. אחרי שהיא מאבדת את בניה ואת רכושה, ממשיכה אמא קוראז' למשוך בעול ומצהירה, עם רדת המסך, כי "צריך לחזור לעסקים".

ראיתי את "אמא קוראז'" בתיאטרון הלאומי הבריטי וראיתי את הגירסאות שהוצגו בישראל: עם חנה רובינא, עם ימימה מילוא, עם ליא קניג והשבוע, את ההצגה החדשה, בתיאטרון הקאמרי, עם הופעתה המרשימה של זהרירה חריפאי.

אף אחת מההצגות הללו לא פתרה את בעיית היסוד של המחזה: ברכט שנא את אמא קוראז', אבל אנחנו אוהבים אותה. ■

זהרירה חריפאי. "אמא קוראז'". ברכט שנא. הקהל אוהב.

חנה סנש

רק צירוף מקרים הוא, שהצגת הבכורה העולמית של הסרט "חנה סנש" נערך ערב מתן פסק דינו של ג'ון דמיאניוק, בשבוע שבין יום השואה ליום העצמאות. אך יש הגיון פנימי בצירוף המקרים. שואת יהודי הונגריה היה האקורד האחרון בטראגדיה שהחלה בהשמדת יהדות פולין; ומדינת ישראל העצמאית היא התשובה האפשרית היחידה לשואה.

מנחם גולן עשה סרט בגדול, עם כל הלב והנשמה. אולי זו איננה יצירת מופת אמנותית, אבל זה בהחלט סרט טוב ונוגע לב, אפוס היסטורי בנוסח "אקסודוס". מרושקה דטמרס, המגלמת את חנה סנש, היא יפהפיה היודעת לשחק. היא קורנת ומקרינה אישיות אמינה, חזקה ורגישה כאחת.

באיזו מידה הסרט אותנטי? הוא מתרחש בשלש ארצות: ארץ־ישראל, יוגוסלאוויה והונגריה. באופן מוזר, דווקא הקטע הישראלי נראה לי מלאכותי; הפרק היוגוסלאווי הוא פולקלור פארטיזני; בפרק ההונגרי, שהוא עיקרו של הסרט, יש הרבה אי דיוקים היסטוריים, כפי שזה קורה בסרטים אפיים, אך בסך הכל הוא משקף נאמנה את התקופה ואת הזמן: בודאפשט אחוזה בציפורני הטירוף הנאצי, בשלהי מלחמת העולם השניה.

אם יש דבר הפוגם באמינותו של הסרט, הוא דווקא דבקותו באמת ההיסטורית. שליחותה של קבוצת צנחנים קטנה לתוך מזרח אירופה הכבושה בידי הגרמנים, היה מעשה אבסורדי במציאות דאז ונשאר מעשה אבסורדי גם בסרט. כאשר חנה סנש אומרת בסרט: "אנחנו נארגן מחתרת נגד הנאצים" — אתה רואה כנגד עיניך נערה בודדה, בת 21, שעליה הוטל התפקיד להתמודד עם היטלר ועם הימלר ועם אייכמן בהונגריה. החיים הם לפעמים תסריטאי גרוע. חנה סנש היתה גיבורה וגם קורבן שואה: גפרור שנשרף, כדי שמנהיגי הישוב יוכלו לטעון, שאכן עשו משהו להצלת יהודות אירופה. ■

מזכירה אלקטרונית

גדעון טילפן ביום ראשון בערב, אבל לא מצא אותנו בבית והשאיר הודעה על המזכירה האלקטרונית, שהוא מציע שניפגש ביום שלישי ב־9 בבית סוקולוב. טילפנתי לגדעון, הוא לא היה בבית, השארתי לו הודעה על המזכירה האלקטרונית שלו שאני לא מבין אם הוא מתכוון שניפגש ב־9 בבוקר או ב־9 בערב? בערב מצאתי הודעה מגדעון על המזכירה האלקטרונית שלי, שהוא מחק בטעות את ההודעות שהיו על המזכירה האלקטרונית שלו, אבל נדמה לו ששמע את קולי לפני שמחק והוא שואל אם מסרתי לו משהו? טילפנתי לו מיד, אבל הוא כבר יצא. השארתי לו הודעה על המזכירה האלקטרונית שאני שואל אם הוא מציע פגישה ב־9 בבוקר או ב־9 בערב? ביום שני בבוקר מצאתי את תשובתו של גדעון על המזכירה האלקטרונית שלי, כנראה שלא שמעתי את הצילצול שלו בלילה. הוא מתכוון שניפגש מחר, יום ג', ב־9 בבוקר. מיהרתי לאשר לו את השעה, אבל המזכירה האלקטרונית שלו הודיעה כי הוא נסע באופן פתאומי לחיפה. ביקשתי לדעת אם הוא יחזור עד הבוקר?

כידוע, יש מכשיר המאפשר לבעלי מזכירה אלקטרונית לברר מבחוץ אם יש להם הודעות על הטייפ. חשבתי, שגדעון יצלצל מחיפה הביתה והמזכירה האלקטרונית תמסור לו את שאלתי. ואמנם, כאשר חזרתי מהעבודה מצאתי על המזכירה האלקטרונית שלי הודעה שגדעון קלט את השאלה שלי. הוא עדיין לא בטוח אם יחזור מחיפה ולכן הוא מציע כי כל מי שיש לו פגישה אתו, יברר את מועד שובו מאוחר בלילה אצל המזכירה הלאקטרונית שלו. מאוחר בלילה מסרה המזכירה האלקטרונית של גדעון את מספר הטלפון שבו הוא נמצא בחיפה. צילצלתי לחיפה ושם ענתה מזכירה אלקטרונית שגדעון יצא. ביקשתי כי בשובו ישאיר הודעה על המזכירה האלקטרונית שלי.

עכשיו 8 בבוקר ואני עדיין לא יודע אם הפגישה ב־9 תתקיים. המזכירה האלקטרונית שבביתו של גדעון הודיעה לפני חצי שעה למזכירה האלקטרונית שלי כי ברגע שגדעון יידע מה התוכניות שלו, זה יהיה על הטייפ של המזכירה האלקטרונית בחיפה.

וזהו. די. יותר אני לא מתערב בעניין. שהמזכירות האלקטרוניות ימשיכו לשוחח ביניהן, שיקבעו מה שהן רוצות, שייפגשו מתי שהן רוצות, אני מחוץ לתמונה. ■

מנת מישכל

הנרי קיסינג'ר, כאשר עוד לא היה שר חוץ אלא רק, רק במרכאות, פרופסור בהרווארד, סיפר לי כי נשיא חברת אר.סי.אי., רוברט סארנוף, אמר לו פעם: "פרופסור קיסינג'ר, אתה מדבר בתבונה כאילו היית לפחות איש עסקים".

זה נשמע מצחיק, אבל לא לגמרי מצחיק. כי מה שבעצם סרנוף אמר לקיסינג'ר הוא: If you are so smart, why am I so rich? – אם אתה חכם כל כך, מדוע אני עשיר כל כך? ליתר דיוק: אם אתה חכם ממני, או מדוע אני עשיר ממך?

בינתיים גם קיסינג'ר נהיה עשיר. אבל את השאלה של סארנוף אני שואל את עצמי לעתים, אחרי פגישה עם איש עסקים פשוט, חסר יומרה אינטלקטואלית, כאשר אני נכנס ל"סובארו" הישנה שלי והוא ל"וולוו" החדשה שלו.

מה כאן הסוד? מדוע ה־I.Q., המאפשר לכתוב ספרים ולפענח נוסחאות בפיזיקה גרעינית, אינו עוזר כאשר צריך לעשות כסף? ולא רק בנושאי כסף. מדוע I.Q גבוה אינו ערובה למיצוי הפוטנציאל האישי, מדוע הוא לא תמיד עוזר בניהול בני אדם או ביצירת קשר טוב עם בני זוג? ומצד שני, כיצד אנשים, שמנת משכל גבוהה איננה דווקא הצד החזק שלהם, מגיעים לפסגות של יצירתיות אמנותית, אליהן שום אינטלקטואל לא מצליח לטפס?

ד"ר סימור אפשטיין, פסיכולוג מאוניברסיטת מאסאצ'וסטס, חקר את השאלות הללו והגיע למסקנה, כי קיימות שתי מערכות של אינטליגנציה: אינטליגנציה שיכלתנית ואינטליגנציה אמוציונלית. האינטליגנציה השיכלתנית, הנימדדת במבחני I.Q., מאפשרת לך לפתור נוסחאות מאתמאטיות, אבל היכולת שלך להתמודד עם הסביבה, לקבוע יחסים תקינים עם בני אדם ולמצוא פתרונות במצבי לחץ, תלויה באינטליגנציה האמוציונלית שלך.. והיא גם שקובעת את מידת היצירתיות שלך. ולכן יכול אדם שהוא טיפש מבחינה קונבנציונלית להיות אמן גדול, ולכן יכול אדם שהוא גאון מבחינה שכלתנית, להיות טיפש ביחסי אנוש.

אני בינתיים ממשיך לנסוע ב"סובארו". ■

(הדברים שודרו בתכנית "השבוע שלי" ב"קול ישראל")

מרכז ההדרכה
לארוח ולתרבות המזון
תל-אביב: שד' בן גוריון 47, פינת דיזנגוף 166
מיקוד 64589, טלפון: 03-243157/8

תנובה אסם

החלה ההרשמה לקורסים ולהרצאות לחודשים אפריל - מאי 1988

קורסים בני שלוש פגישות במחיר -.30 שקל

1. בישול סיני ג'
החל מה-26.4.88, מידי יום ג', בשעה 16.30
2. קונדיטוריה ביתית
החל מה-16.5.88, מידי יום ב', בשעה 10.00
3. בישול סיני ג'
החל מה-23.5.88, מידי יום ב', בשעה 20.00
4. בישול צמחוני (ללא תורת הטבעונות)
החל מה-24.5.88, מידי יום ג', בשעה 10.00
5. הכנת סלטים
החל מה-24.5.88, מידי יום ג', בשעה 16.30.

קורסים בני שתי פגישות במחיר -.25 שקל

1. בישול במיקרוגל
החל מה-3.5.88, מידי יום ג', בשעה 10.00
החל מה-23.5.88, מידי יום ב', בשעה 16.30
החל מה-24.5.88, מידי יום ג', בשעה 20.00
2. עשון וכבישת בשרים
החל מה-4.5.88, מידי יום ד', בשעה 16.30
3. בר סלטים ורטבים
החל מה-25.5.88, מידי יום ד', בשעה 16.30
4. פטה ומוסים פיקנטיים
החל מה-25.5.88, מידי יום ד', בשעה 20.00

סדנאות חד פעמיות במחיר -.20 שקל

1. סדנא לקשוטי מזון
יום ד', 11.5.88, בשעה 09.00
יום ג', 17.5.88, בשעה 16.30
יום ג', 31.5.88, בשעה 19.00
2. סדנא לעיצוב דגמי מרצפן (כולל מצרכים וחומרים)
יום א', 15.5.88, בשעה 16.30
יום ב', 23.5.88, בשעה 09.00
3. סדנא לעיצוב לחמניות
יום א', 29.5.88, בשעה 10.00.

הרצאות חד פעמיות במחיר -.15 שקל

1. ירקות ופירות ממולאים
יום א', 24.4.88, בשעה 16.30
2. קשוטי פלטות
יום א', 24.4.88, בשעה 20.00
3. תבשילי דגים - א'
יום ב', 25.4.88, בשעה 16.30
4. ארוחה בטעם של פעם
יום ג', 26.4.88, בשעה 10.00
5. מאכלים מהפולקלור תימני
יום ד', 27.4.88, בשעה 16.30
6. קשוטי עוגות
יום ב', 2.5.88, בשעה 10.00
7. בוהריים - ארוחות בוקר - צהריים נוסח אמריקה
יום ב', 2.5.88, בשעה 16.30
8. אפיה יוקרתית
יום א', 8.5.88, בשעה 10.00
יום ב', 9.5.88, בשעה 16.30
9. פשטידות בשריות
יום א', 8.5.88, בשעה 16.30
10. מאכלים ממשפחת הכרוביים
יום ב', 9.5.88, בשעה 10.00
11. ארוחה לשבועות
יום ד', 11.5.88, בשעה 20.00
יום ד', 18.5.88, בשעה 16.30
12. פטיפורים בציפוי פונדנט
יום א', 15.5.88, בשעה 10.00
13. אפית עוגות גבינה
יום א', 15.5.88, בשעה 16.30
יום ג', 17.5.88, בשעה 10.00
14. עוגות ופשטידות במיקרוגל
יום א', 15.5.88, בשעה 20.00
15. פשטידות צמחוניות - ב'
יום ב', 16.5.88, בשעה 16.30
16. עוגות גבינה ללא אפיה
יום ג', 17.5.88, בשעה 16.30
יום ד', 18.5.88, בשעה 20.00
17. פשטידות צמחוניות - א'
יום א', 29.5.88, בשעה 16.30

הרצאות חד פעמיות במחיר -.10 שקל

ארוח גבינות
יום ד', 27.4.88, בשעה 20.00
יום ג', 10.5.88, בשעה 20.00.

כל הקורסים וההרצאות מלווים בהדגמות ובטעימות

ההשתתפות בקורסים ובהרצאות מותנת בהרשמה ובתשלום מראש במרכז ההדרכה תנובה-אסם, שד' בן גוריון 47 ת"א, טלפון 243157/8.
אפשר לרכוש את הספרים מסדרת "מאכלי חלב ועוד" ו"בעד ועוד" במחיר -.5 שקל הספר.
כמו כן את ספר "הבישול הביתי" במחיר -.15 שקל.

פרטים על תוכניות הלימודים:

בירושלים: רחי סוקולוב 15, בית מיטשל טל. 02-661651
בחיפה: רחי עמק הזיתים 3, הדר הכרמל טל. 04-521501

בתקשורת
דיאנה לרנר

דוברת לחסרי־בית

עכשיו היא אישיות מבוקשת. עד לפני מספר חודשים היתה ג'ויס בראון אחת מעלובי החיים של ניו־יורק, חסרת־בית המתגלגלת ברחובות ומקללת את העוברים ושבים.

כך היא נראתה לפני שהתקשורת גילתה אותה: לבושת בלויים, מתגוררת ברחובות.

ג'ויס בראון המכונה בפי חבריה הנוודים בילי בוגס. עתה היא לבושה בחליפת משי.

רק לפני מספר חודשים היתה ג'ויס בראון, ניו־יורקית שחורה בת 40, אחד מאותם אלפי עלומי־שם המחפשים מחסה בתחנות הרכבת התחתית, במעברים תת־קרקעיים או ברחובות הקרים של העיר. כיום היא אישיות ציבורית הנהנית מחשיפה חסרת תקדים באמצעי התקשורת. תחנות רדיו טלוויזיה מקומיות וכלל ארציות מבקשים לשמוע את חוות דעתה ועצותיה על תופעת חסרי הבית. שכן ג'ויס, המוכרת גם בשם בילי בוגס, היתה לסמל ולפה לכל ציבור הנוודים חסרי קורת־הגג המכערים את נופה של העיר האמריקנית הענקית.

בראון, שנולדה ברובע השחורים הארלם, הצטרפה לציבור זה לפני כשנתיים כאשר נהרס בית הדירות המוזנח בו התגוררה. היא מצאה עצמה בתור לממתינים להיכנס לאחד מבתי המחסה העירוניים. אולם מעונות אלו, הממוקמים במלונות מוזנחים ומזוהמים, הרתיעו אותה. היא לא יכלה לשאת את הזוהמה, ההזנחה ואת מראות היומיום של שימוש בסמים ופשע.

וכך התמקמה בראון מעל פתח היציאה של ארובת אוויר חם הנמצאת מעל לקו הרכבת התחתית בחלקה הצפון־מזרחי של מנהאטן. מ"מעונה" זה המטירה בראון קללות וגסויות על עוברי אורח שנאלצו לדלג מעל גופה העטוף בשמיכה מי מתוך רחמים ומי מתוך תיעוב.

לבראון היו תקריות רבות עם המשטרה, אותה היא מאשימה בגילויי אלימות והתאכזרות. התקרית הטריה ביותר אירעה כאשר השוטרים פינו אותה מהרחוב בכוח בניידות והשליכו אותה למחלקה לחולי־נפש בבית החולים "בלוויו". פעולה זו נעשתה במסגרת התוכנית שאימץ באחרונה ראש העיר אדווארד קוץ' לאישפוז חולי־רוח חסרי־בית ולו גם נגד רצונם. שמונים וארבע הימים שבילתה שם במאבק מתמיד להוכיח את שפיותה הזניקו אותה למעמדה הנוכחי.

בסיוע של פעילים בתנועות למען זכויות האזרח, נאבקה בראון על זכותה להיות ברחוב או בכל מקום אחר לפי בחירתה. לאחר שהצליחה לזכות במאבקה נגד תקנה עירונית, הגיעה שמה לכותרות והיא קנתה לה המוני מעריצים. היא רואיינה והירצתה פעמים רבות על תופעת חסרי־הבית, ואף קיבלה מספר הצעות להנציח את קורות חייה בספר או בתסריט. אולם, שיאו של המיפנה בחייה של בראון שהתפרנסה מעבודות בזויות ואשר צברה לזכותה רק שנים ספורות של לימודים בתיכון־ערב, בא כאשר הוזמנה להרצות בבית הספר למשפטים של אוניברסיטת הארווארד היוקרתית.

כל אחד עלול להיות חסר־בית בגלל דמי השכירות האסטרונומיים בניו־יורק, היא סיפרה לסטודנטים. היא זכתה לתשואות סוערות מקהל השומעים, כאשר כינתה את תופעת הנוודות "חרפה לאומית" והאשימה את המימשל בהשלמה עם המצב. לדבריה, לו היו דירות מיוחדות לבעלי שכר נמוך לא היתה מתעוררת בעייה זו כלל.

מחפשת גבר

כאישיות מבוקשת, בראון נפגשת עם כתבים ומרשימה אותם בבטחון העצמי שלה. עתה היא מטופחת מכף רגל ועד ראש. במקום בלויי הסחבות או מדי בית החולים שהיו על גופה בעת אישפוזה הכפוי, היא מופיעה בחליפת משי יקרה של אחד מאופנאי הצמרת. לדבריה: "כך נהגתי להתלבש לפני שהייתי חסרת־בית." בראון מתגוררת עכשיו בבית מלון. היא מחפשת לעצמה דירה ומשרה במשרד וגם – היא מודה בחיוך – גבר שיחלוק עמה את חייה.

כהתגלמות השלווה והבטחון העצמי, בראון מדברת בקול חרישי אך בבטחון כאשר היא מספרת על תוכניותיה לעתיד. אולם עדיין נותרו בה מישקעים מרים בגלל התנהגותה של משטרת ניו־יורק כלפיה ונסיונו של ראש העיר לאשפז אותה בכפיה. כפי שניתן לצפות, קמו גם על סיפור הצלחה זה עוררים. שכנים שהכירו את בראון כבילי בוגס מטילים ספק אם אמנם השתנתה. הם טוענים כי כל הופעתה כיום היא העמדת פנים וכי היא נותרה אדם חסר־איזון המדבר לעצמו ומרבה להשמיץ את המשטרה.

הם מקווים עם זאת שהפירסום לו זכתה יעזור לה להוסיף ולהתנהג כאישיות ציבורית ותקשורתית, אמר בעל חנות שהכיר אותה בגילגולה הקודם. רק בניו־יורק, הוא מזכיר, יכול צעיר שנדון רק באחרונה על הריגת צעירה יהודיה בעת קיום יחסים ב"סנטראל פארק" לזכות בחשיפה תקשורתית מקיפה. פירסומו הגיע עד כדי כך שכאשר, בהיותו משוחרר בערבות עד למתן פסק הדין, ניגשה אליו אשה בת 40 פלוס וביקשה אוטוגרף. לא עבורי, התנצלה האשה, אלא עבור בתי.

חבריה הנוודים לשעבר של בילי בוגס אינם מצפים לשינוי מהותי בתנאי חייהם. אולם בת דמותה, ג'ויס בראון, זוכה עתה לעזרה מכל הכיוונים במאמץ לפתוח דף חדש. דאגותיה, כך נראה, הן נחלת העבר. ■

ITT Multicontrol

טלויזיה וחצי

לבקשתך - בלחיצת כפתור אחת - על המסך, בגדול, תוכנית הילדים או סרט הוידאו - ובפינה, בריבוע קטן, התכנית האחרת שבחרת. בלחיצה נוספת התמונות מתחלפות - הגדולה הופכת לקטנה והקטנה לגדולה.

עם טלויזיה MULTICONTROL ITT אתה יכול להקפ'א כל תמונה שעל המסך, בכל עת שתבחר. – וחשוב אולי מכל - באמצעות מצלמת וידאו המחוברת ל-MULTICONTROL ITT אתה יכול לעקוב מקרוב ובכל עת במתרחש בחדר הילדים, למשל, תוך כדי צפיה בתוכנית כלשהי בטלויזיה או בוידאו. וכמובן תוכל להנות, גם מהטלטקסט BUILT-IN שבמכשיר.

★ מבצע הכרות ★

בחנויות החשמל המובחרות.

ITT - כל טלויזיה אחרת מחווירה לעומתה

ל.ת.ר בע"מ תל-אביב: שד' יהודית 35. טל' 03-255302. חיפה: קרית אליעזר, ככר מאירהוף. טל' 04-514615

מרכזי ההדרכה
לארוח ולתרבות המזון

תנובה אסם

ירושלים

ירושלים, רח' סוקולוב 15, בית מיטשל, מיקוד 44256 טל. 02-661651

החלה ההרשמה לקורסים ולהרצאות לחודשים אפריל - מאי 1988

קורסים בני שלוש פגישות
במחיר - 30. שקל

1. תבשילי עופות
החל מה-11.5.88, מידי יום ד', בשעה 16.30
2. קונדיטוריה ביתית
החל מה-29.5.88, מידי יום א', בשעה 16.30
3. בישול אקטקלוסיבי במחיר סביר - א'
החל מה-1.6.88, מידי יום ד', בשעה 16.30

קורסים בני שתי פגישות
במחיר - 25. שקל

1. בישול במיקרוגל
החל מה-27.4.88, מידי יום ד', בשעה 16.30
החל מה-11.5.88, מידי יום ד', בשעה 10.30
2. הכנת פטיפורים
החל מה-8.5.88, מידי יום א', בשעה 16.30

סדנאות חד פעמיות
במחיר - 20. שקל

1. עיצוב מרצפן - חלק א' (כולל מצרכים וחומרים)
יום ד', 4.5.88, בשעה 16.30
2. עיצוב מרצפן - חלק ב' (כולל מצרכים וחומרים)
יום ד', 18.5.88, בשעה 16.30

הרצאות חד פעמיות
במחיר - 13. שקל

1. דברי מאפה מבצק עלים
יום א', 17.4.88, בשעה 16.30
2. פשטידות ועוגות במיקרוגל
יום א', 24.4.88, בשעה 16.30
3. פטיפורים בציפוי פונדט
יום ב', 25.5.88, בשעה 16.30
4. תבשילי קדרה
יום ג', 26.4.88, בשעה 16.30
5. דברי מאפה מבצק שמרים
יום ב', 2.5.88, בשעה 16.30
6. תבשילי דגים
יום ג', 3.5.88, בשעה 16.30
7. פשטידות צמחוניות א'
יום ב', 9.5.88, בשעה 16.30
8. תבשילי דגים (מתכון חדש)
יום ג', 10.5.88, בשעה 16.30
9. אפיית עוגות גבינה
יום ב', 16.5.88, בשעה 16.30
10. בלינצ'ס (במליות שונות)
יום ג', 17.5.88, בשעה 16.30
11. תבשילים מזרחיים - חלק א'
יום ב', 23.5.88, בשעה 16.30
12. תבשילים מזרחיים - חלק ב'
יום ג', 24.5.88, בשעה 16.30
13. אפיה אירופאית יוקרתית
יום ב', 30.5.88, בשעה 16.30
14. תבשילי חצילים
יום ג', 31.5.88, בשעה 16.30

הרצאות חד פעמיות
במחיר - 5. שקל

1. ארוח גבינות ויין
יום ב', 16.5.88, בשעה 20.00
2. הקפאת מזון ביתי
יום ג', 24.5.88, בשעה 10.00
יום ב', 30.5.88, בשעה 20.00

חיפה

חיפה, רח' עמק הזיתים 3, הדר הכרמל, מיקוד 33065, טל. 04-521501

החלה ההרשמה לקורסים ולהרצאות לחודש אפריל 1988

קורסים בני שתי פגישות
במחיר - 20. שקל

1. בישול במיקרוגל (מתקדם) מתכון חדש
החל מה-10.4.88, מידי יום א', בשעה 17.00
2. בישול סיני - א'
החל מה-17.4.88, מידי יום א', בשעה 09.00
3. תבשילי דגים (לשומרי משקל)
החל מה-26.4.88, מידי יום ג', בשעה 17.00
4. בישול סיני - ב'
החל מה-27.4.88, מידי יום ד', בשעה 17.00

הרצאות חד פעמיות
במחיר - 10. שקל

1. בר סלטים ורטבים - סגנון אמריקאי
יום א', 10.4.88, בשעה 10.00
2. אפיה אירופאית - יוקרתית
יום ב', 11.4.88, בשעה 10.00
3. בישול צרפתי (מתכון חדש)
יום ב', 11.4.88, בשעה 17.00
4. בישול דל סוכר (דיאטנית מוסמכת)
יום ד', 13.4.88, בשעה 09.00
5. אפיה לחג העצמאות
יום ב', 18.4.88, בשעה 17.00
6. מנות ראשונות וביניים
יום ג', 19.4.88, בשעה 10.00
7. מאכלים לסל הפיקניק
יום ג', 19.4.88, בשעה 17.00
8. כרוכיות (שטרודלים) במליות שונות
יום א', 24.4.88, בשעה 17.00
9. בוחוריים - ארוחת בוקר-צהרים נוסח אמריקה (מתכונים חדשים)
יום ב', 25.4.88, בשעה 10.00
10. ארוחה אקסקלוסיבית (מתכון חדש)
יום ב', 25.4.88, בשעה 17.00
11. פשטידות צמחוניות
יום ה', 28.4.88, בשעה 10.00

הרצאה חד פעמית
במחיר - 8. שקל

ארוח גבינות ויין
יום ג', 12.4.88, בשעה 10.00
יום ד', 27.4.88, בשעה 10.00

כל הקורסים וההרצאות מלווים בהדגמות ובטעימות

ההשתתפות בקורסים ובהרצאות מותנית בהרשמה ובתשלום מראש במרכזי ההדרכה:

בירושלים: רח' סוקולוב 15, בית מיטשל טל. 02-661651.
בחיפה: רח' עמק הזיתים 3, הדר-הכרמל טל. 04-521501.

אפשר לרכוש את הספרים מסדרת "מאכלי חלב ועוד" ו"בצק ועוד" במחיר - 5. שקל הספר. כמו כן את ספר "הבישול הביתי" במחיר - 15. שקל.

פרטים על תוכניות הלימוד במרכז ההדרכה תל אביב:
שד' בן גוריון 47, פינת דיזנגוף 166, טל. 03-243157/8

רותי קין

רעיונות לנקניקיות

מאס ממתכונים מסובכים? אין זמן למעדנים מתוחכמים? – נסו נקניקיות. זוהי תשובה המצויה בהישג יד לכל מי שדואג לצייד בהן את המקפיא או לתלות את הסוגים היבשים שלהן במטבח.

אפשר לבנות סביבן ארוחה מלאה, גם כשהן מוגשות מבושלות, צלויות ומטוגנות ללא כל תוספות. אבל בעזרת עוד כמה מצרכים הן הופכות לארוחות מלכים משביעה, שאינה מחייבת מאמץ מיוחד.

השוק מציע היום מיגוון גדול של נקניקיות. צרות וארוכות, שמנמנות וקצרות, מיני-נקניקיות קוקטייל, נקניקיות קבאנוס פיקאנטיות ולמהדרין – כל מיני נקניקיות ייחודיות, המיוצרות ונמכרות באיטליזים מתמחים.

יש נקניקיות מבשר בקר, עגל, הודו ותערובות של מספר סוגי בשרים. יש גם נקניקיות המקובלות על בני עדות שונות: נקניקיות צפון אפריקאניות חריפות, רומניות פיקנטיות, ספרדיות ודרום-אמריקניות. וכמובן הפרנקפורטרים (או דומיהם) והסוגים הגרמניים למיניהם. לפני שקונים סוג חדש שלא הכרתם, כדאי להתעניין אצל הקצב באשר לצורת הבישול המתאימה יותר. יש נקניקיות שיסכנו לכל: צלייה, קלייה, בישול ברותחין וטיגון. אחרות הן במיטבן "על האש" ויש שעדיף לטגנן במעט מאוד שומן (את השאר הן יגירו בעצמן). יש המעדיפות טיפול קצר במים רותחים ויש שישתדכו ברצון למאכלי בשר אחרים ויוסיפו להם נופך פיקנטי מיוחד.

בעמודים אלה תוכלו למצוא רעיונות חדשים להלביש בהן את הנקניקיות האהובות ביותר על בני המשפחה.

אגב, בפיקניק הקרוב אל תוותרו על שפודי הנקניקיות. ואם אין לכם חשק להכין – הצטיידו במלאי של נקניקיות המתאימות לקלייה. קחו אתכם כמה רטבים מוכנים והציעו למשתתפים לטבול בהם איש איש את נקניקייתו. פשוט נעים.

ניד נקניקיות

משהו שמתאים במיוחד למי שאוהבים להכניס ולהוציא את הארוחה כולה מסיר אחד. מומלץ גם למי שמעדיף להסתפק באנרגיה הכלואה בתוך הנקניקיות עצמן ולא להוסיף עוד שמן למדורה.

חומרים (כ-6 מנות):
4 כוסות מרק עוף
ליטר מים
בצל בינוני
2 מסמרי ציפורן שלמים
כ-750 גרם נקניקיות גדולות (רצוי נקניקיות עגל, אפשר גם נקניקיות הודו)
כ-½ ק"ג כרוב לבן, מחולק ל-6 חלקים
½ ק"ג תפוחי אדמה קטנים
4 גזרים בינוניים
4 גבעולי סלרי אמריקאי בשרניים
פטרוסלינון קצוץ

הכנה:
מרתיחים את המרק עם המים (אפשר להשתמש במים ובאבקת מרק עוף, אם רוצים). בינתיים, קולפים את הבצל ונועצים בו את מסמרי הציפורן. מוסיפים למרק המתחמם. כשהמרק רותח, מוסיפים את הנקניקיות והכרוב. כדי שהנקניקיות לא יתפוצצו, כדאי לנקבן במזלג לפני שמוסיפים לסיר. רוחצים היטב את תפוחי האדמה (אפשר להשאירם בקליפתם), חוצים אותם ומכניסים לסיר. מביאים שוב לרתיחה, מנמיכים את הלהבה, מכסים את הסיר ומבשלים 10 דקות. בינתיים, קולפים את הגזרים וחותכים לקטעים בני 4 ס"מ. מוסיפים לסיר ומבשלים עוד 5 דקות.

מנקים את גבעולי הסלרי וחותכים לקטעים בני 5 ס"מ. מוסיפים לסיר וממשיכים לבשל 10 דקות נוספות או עד שכל הירקות רכים. מוציאים את הבצל ומסלקים אותו.

להגשה, מניחים את הנקניקיות במרכז צלחת גדולה ומקיפים בירקות. בוזקים מעט פטרוסלינון.

נקניקיות על מצע אפונה יבשה

צירוף ידוע ומוכר הוא מרק אפונה עם נקניק או נקניקיות. המאכל המוצע כאן מזכיר בטעמו את המרק אך הוא למעשה ארוחה שלמה בפני עצמה. הנקניקיות אפויות על מצע של מחית אפונה מתובלת ומקבלות גם צורה מעניינת בשל החיתוך שנעשה בהן קודם לכן.

חומרים (ל-6 מנות):
נקניקיית קאבנוס קטנה
בצל בינוני, קצוץ
5 כוסות מרק עוף דליל (מרק עוף מדולל במים או מים עם אבקת מרק עוף)
500 גרם אפונה יבשה
מלח, פלפל
12 נקניקיות רגילות

ההכנה:
פורסים את הקבאנוס לפרוסות דקות וחותכים את הפרוסות לרבעים. מטגנים אותן, ללא שמן, בסיר שטוח עד שהן מגירות הרבה שומן. מוסיפים את הבצל (אם יש צורך, מוסיפים גם כף שמן) ומטגנים אותו בשומן שהצטבר בסיר עד שהוא מתרכך.

מוסיפים את המרק (או מים ואבקת מרק) ואת האפונה. מביאים לרתיחה ומנמיכים את הלהבה. מבשלים על סף הרתיחה, בסיר לא מכוסה, כשעה, או עד שהאפונה מתרככת. מערבבים מדי פעם. התבשיל צריך להתקבל סמיך למדי. מעדכנים את התיבול במלח ובפלפל. מחממים את התנור לחום בינוני-גבוה (190 מעלות). מעבירים את תערובת האפונה לכלי חסין חום שטוח. חורצים בקלות את הנקניקיות באלכסון סביב סביב. חותכים כל נקניקיה לשניים ומניחים על מצע האפונה. אופים 20 דקות או עד שהנקניקיות משחימות ותערובת האפונה מבעבעת. אם יש צורך, אפשר להוסיף עוד מרק או מים לאפונה, כדי לשמור על המירקם.

ניד עם נקניקיות. מבושל בלי תוספת שומן.

שפודי נקניקיות

שפדו בין הנקניקיות כל העולה על דעתכם: נסו עגבניות קטנות או רבעי עגבניות רגילות, בצלים, פלפלים וגם תפוחי עץ, אגסים או פלחי אננס. מברשים את הנקניקיות בתערובת של חרדל ושמן או שורים אותן למשך מספר שעות במרינאדה (ראו מסגרת).

החומרים (ל־6 מנות):
6 נקניקיות ארוכות
בצלים קטנים, עגבניות, פלפלים או ירקות ופירות אחרים
תערובת של שמן וחרדל לא חריף (ביחס של כפית חרדל לכף שמן)

ההכנה:
חותכים את הנקניקיות לקטעים קטנים (2–3 ס"מ). משפדים לסירוגין עם הירקות או הפירות. מושחים את הנקניקיות בתערובת השמן והחרדל וקולים מתחת לאסכלה (גריל) ביתית או על גריל פחמים. ממשיכים למשוח את הנקניקיות בשמן גם במהלך הקלייה. קולים עד שהנקניקיות משחימות.

אם עושים זאת בבית, אפשר להגיש על מצע של מחית תפוחי אדמה. בפיקניק אפשר להסתפק במצע של פיתה מחוממת, שתספוג את מיצי הנקניקיות ומלוויהן.

נקניקיות בכרוב חמוץ

מי שהיה בגרמניה יודע ששני המצרכים הללו הולכים נפלא יחדיו. הגירסה שלהלן היא גירסה מקוצרת של שוקרוט ואינה דומה לזה האלזאסי. רצוי להשתמש בנקניקיות מיוחדות, הנמכרות באיטליזים ובמעדניות. אפשר להשתמש גם בתערובת של נקניקיות קבאנוס ונקניקיות רגילות. מי שלא אוהב בירה, יכול לוותר.

החומרים (ל־6 מנות):
750 גרם נקניקיות פיקאנטיות
בצל גדול, פרוס דק
½ כוס בירה (לא חובה)
2 קופסאות כרוב כבוש (במשקל כ־400 גרם כל אחת)
פלפל שחור
2 עלי דפנה
פטרוסלינון קצוץ

ההכנה:
חותכים את הנקניקיות לרוחב או פורסים לפרוסות (תלוי בגודל ובצורה). מטגנים אותן בסיר שטוח, ללא שמן, עד שהן משחימות. מוציאים מהסיר. מטגנים את הבצל בשומן שנותר בסיר (אם יש צורך, מוסיפים עוד כף שמן) עד שהוא מזהיב.

נקניקיה ואפונה. שידוך מסורתי.

נקניקיות, בצל וכרוב כבוש. הולך טוב עם בירה.

בוחשים מדי פעם במהלך הטיגון. מוסיפים לסיר את הבירה והכרוב הכבוש. מתבלים בפלפל לפי הטעם ומניחים למעלה את עלי הדפנה ומעליהם – את הנקניקיות המטוגנות. מכסים היטב את הסיר ומנמיכים את הלהבה. מבשלים על להבה נמוכה מאוד כחצי שעה. לפני ההגשה, מוציאים את הנקניקיות ומסלקים את עלי הדפנה. מסדרים את הנקניקיות סביב צלחת הגשה. מערבבים את הפטרוסלינון בתערובת הכרוב ומערימים במרכז הצלחת.

נקניקיות קוקטייל בגלימה

הרעיון הכי פשוט לאירוח פתאומי. אם אין לכם נקניקיות קוקטייל – השתמשו בנקניקיות רגילות וחתכו לגודל הרצוי. אם אין בצק עלים קפוא – כדאי שתמהרו להצטייד בו, על כל צרה שלא תבוא.

החומרים:
חבילה (400 גרם) בצק עלים
כ־25 נקניקיות קוקטייל
ביצה טרופה
מעט גרגרי קימל

ההכנה:
מפשירים את הבצק, מחלקים לשניים ומרדדים כל חלק לעלה מלבני. מכאן ואילך קיימות שתי אפשרויות. הקלה ביניהן:
חוצים כל עלה לשניים לאורכו. מניחים על קצה כל רצועת בצק שמתקבלת נקניקיות בשורה, זו אחר זו. מגלגלים את הבצק סביב שורת הנקניקיות, מעבירים לתבנית שטוחה וחותכים את הבצק בין הנקניקיות.
האפשרות המסובכת:
חותכים כל עלה בצק למעוינים ברוחב 5 ס"מ ובאורך 10 ס"מ (מפינה חדה לפינה חדה). צרים חתך בן 2 ס"מ סמוך לאחת הפינות ומניחים במרכז כל מעוין נקניקיה. עתה מעבירים את הקצה השני של המעוין מבעד לחתך, כמו לולאה ומניחים בתבנית.
מברישים את הנקניקיות העטופות בביצה הטרופה וזורים גרגרי קימל. אופים בחום בינוני (180 מעלות) כ־25 דקות.

...קיות. מתאים לחיק הטבע.

השרייה מוקדמת לנקניקיות

לנקניקיות המיועדות לקלייה באסכלה (גריל) כדאי להכין אמבט מוקדם במישרה. אפשר לנסות מישרה המורכב מחומץ ושמן (ביחס של 1 ל־2) ועשבי תיבול או תערובת של בצל ירוק קצוץ ושום כתוש מתובלת במיץ לימון. דוקרים נקניקיות פשוטות ומניחים בכלי עמוק. יוצקים ...ן את המישרה (הן לא ...שות להיות מכוסות בנוזלים ...כדאי להפוך אותן בתוך הכלי ... פעמים בזמן השרייה). ...סונים במקרר עד 24 שעות. ...הצלייה מייבשים את ...קיות בעזרת מגבות נייר. אם ...שרה מכיל שמן — אפשר ...תמש בו כדי להרטיב את ...קיות גם בזמן הקלייה.

זכרונות מדרום־אפריקה

רוצים לדעת מה אוכלים באפריקה? השף אורי גוטמן מוכן לספר לכם. אוכלים שם, וזה בדוק על ידיו, צלי של איילות, אומצות מבשר זברות, בשר תנינים – מבושל ומעושן, איילים מעושנים, אומצות וביצים של בנות יענה וצלי של תאו. ספארי קולינארי.

כי אורי גוטמן חזר זה עתה מהקונגרס העולמי של איגודי השפים שנערך השנה בדרום אפריקה. באמתחתו, לבד מסיפורים וטעמים אקזוטיים ומדהימים, חברות כבוד באיגוד העולמי, הנופלת בחלקם של 16 שפים בלבד בעולם ומדליית זהב שהוענקה לו מטעם איגוד השפים הגרמני.

ואם זה לא מספיק, הוא הביא עמו גם מילגה מיוחדת ללימודים עבור שף צעיר ומוכשר, גיל קרו, שיוכל להשתלם באמצעותה בכל מקום בו יבחר. ועוד – הזמנה לתחרות העולמית שעורך פול בוקוז בליון.

ברביקיו בספארי: זכרונות מדרום־אפריקה.

מה עושים למעלה מ־600 שפים ומלווים, המתכנסים אחת לשנתיים בקונגרס כזה? מחליפים דעות וכוונות על המיקצוע, מגבשים תוכניות לימוד בינלאומיות, שומעים הרצאות וכמובן – אוכלים.

השפים גם ערים למצב המזון בעולם מהאספקט ההומניטארי והכריזו על ארוחה מיוחדת, רבת משתתפים עתירי ממון, שתיערך בפרנקפורט באוקטובר, ביום הפתיחה של אולימפיאדת השפים. כל הכנסותיה של הארוחה, שישתתפו בה כ־800 איש, יוקדשו ליוניצף ולילדים הרעבים בעולם.

בין המרצים בלט פרופסור כריסטיאן ברנארד, חלוץ השתלות הלב, שעשה הסבה מקצועית והיום הוא בעל רשת מסעדות יוקרה בקייפטאון. מה שבטוח שאוכלים בהן מכל הלב. והיו שם גם פול בוקוז שספד למטבח הצרפתי החדש אך העלה על נס את תרומתו הבלתי ניתנת לערעור למטבח הבינלאומי ולמעמדו של המטבח הצרפתי. זה האחרון החל, כידוע, מאבד גובה בשנים שלפני המטבח החדש ועכשיו הוא שוב על המפה.

היה גם אנטון מוסימן הגדול, שעזב את הדורצ'סטר הלונדוני והיום הוא בעל מסעדה בעיר. לידיעתכם.

הנציגות שלנו, שכללה גם את אילן רוברג מפלאזה טבריה וניקולאי שבטר מכפר המכבייה, לא ויתרה על ניסיון להביא את הקונגרס אלינו בעוד ארבע שנים. בינתיים, זכו בהצבעה על חודו של קול הגרמנים, והוחלט שהקונגרס של 92 יערך בשטוטגארט. (הקונגרס של 90 יהיה בסינגפור).

אבל אם תפגשו כאן כמה מאות חובשי מצנפות טבחים לבנות מסתובבים בין שדות הארץ ומסעדותיה בחודש מרץ הבא, שלא יפול עליכם הדבר כהפתעה. אורי העלה הצעה לקיים סיור בארץ – הצעה שנתקבלה בהתלהבות רבתי על ידי השפים כולם. וכך נזכה לראותם, אולי, אצלנו.

ובינתיים, כמזכרת מהקונגרס, הביא עמו אורי גוטמן מתכונים מבשר שצדים אצל האיטליז ומיני מתיקה שמלקטים בסופרמרקטים של דרום אפריקה. שתיהנו קצת גם אתם.

פילה בקר ממולא בתרד

מנה שהוגשה ממש כפי שהיא מופיעה בצילום בארוחה שנערכה מטעם איגוד מגדלי הבקר (או משהו כזה) של דרום אפריקה.

החומרים (ל־8 מנות):
פילה שלם, נקי
500 גרם חזה עוף
200 גרם תרד מבושל
מלח, פלפל
500 מ"ל שמנת צמחית
קורנית, פטרוסלינון, טארגון וריחן (בזיליקום) – רצוי טריים, קצוצים
100 גרם חרדל עם גרגרים שלמים

ההכנה:
צרים חתך לאורך הפילה ומשטחים אותו בעזרת כתיש (פטיש לבשר).
מכניסים את חזה העוף, התרד המלח והפלפל לממחה או מעבד מזון ומועכים למחית חלקה. מוסיפים את השמנת ומערבבים היטב. צרים מהתערובת מעין נקניק ארוך ועוטפים ברדיד אלומיניום דק. מבשלים במעט מים או מאדים במשך 10–12 דקות. מסירים את רדיד האלומיניום ומניחים את המלית במרכז הבשר. עוטפים בבשר וקושרים היטב. מתבלים את הבשר סביב סביב בעשבי תיבול ובחרדל. צולים בתנור חם מאוד או מתחת לאסכלה עד שהבשר מוכן במידה הרצוייה (נא, בינוני או עשוי היטב – לפי הטעם). מגישים פרוס לפרוסות.

צלי פילה ממולא מדרום אפריקה: לא של איילות.

כיכר בננות

גם המתכון הזה הוגש מטעם חברה מסחרית אבל מייצג בהחלט את הטעם והמקובל בדרום אפריקה.

החומרים:
½ כוס סוכר
200 גרם גבינה לבנה (9%), בחום החדר
30 גרם חמאה או מרגרינה, בחום החדר
3 בננות בינוניות, קלופות ומעוכות
2 ביצים טרופות מעט
כוס קמח
כפית גדושה אבקת אפיה
½ כפית סודה לשתיה
כפית מלח
כוס קמח חיטה מלאה
50 גרם אגוזים קצוצים
מעט חלב

עוגת בננה. לקינוח הציד.

ההכנה:
מערבבים היטב את הסוכר עם הגבינה והחמאה או המרגרינה לתערובת אחידה. מוסיפים את הבננות והביצים ומערבבים. מערבבים יחד את הקמח, אבקת האפיה, הסודה לשתיה המלח ומוסיפים תערובת זו לקמח המלא. מוסיפים בהדרגה את תערובת החומרים היבשים לתערובת הבננות. מוסיפים מעט חלב כדי להקנות לתערובת מרקם חלק, רק אם יש בכך צורך. מוסיפים את האגוזים ומעבירים את התערובת לתבנית מוארכת (כמו של עוגה אנגלית) באורך 25 ס"מ בערך. אופים בחום בינוני (180 מעלות) כשעה או עד שקיסם המוחדר למרכז יוצא נקי.

יהודית חנוך

יש חיים אחרי תל־אביב

היא מתגוררת בנצרת ומעצבת בגדי בית ובגדי שינה, יש שלובשים את בגדי עבודה וכבגדי רחוב

משחק באדום ושחור עם כפתורי זהב: סטייל שאנל אפשר ללבוש איך שרוצים. (עיצוב: רבקה וקס ב"פלפל")

רבקה וקס: "לעצב אופנה רחוק מתל־אביב, זה כמו להיות בת יחידה"

כשרבקה וקס היתה ילדה קטנה, היא לא תפרה בגדים לבובות. אמא שלה היתה תופרת אותם, לבובות של הבת־יחידה שלה, אבל מאז שהיא זוכרת את עצמה, ציירה בגדים והתלבשה קצת אחרת מכל הילדות ברחוב. אחר־כך, בבית־הספר, במקום ללמוד מתימטיקה קישקשה צלליות נשים. היא ידעה כבר אז שאופנה זה מה שהיא רוצה לעשות, אבל היתה לה בעיה. חיפה, העיר שבה גדלה, אינה עיר שעושים בה אופנה. למרות שגדלה בבית דתי והשתחררה מהצבא, כשהצהירה על כך, עודדו אותה ללכת וללמוד לרקוד סטפס, וכמו הרבה ילדות טובות של אותה תקופה, גם ציור ורישום.

בגיל 18 גילתה, שלנערה שחולמת להיות מעצבת אופנה, לגור בחיפה זה יתרון ולא חסרון. בעזרת ידיד משפחה, הגיעה ל"אתא" ונכנסה לעסקי־אופנה הרבה יותר בקלות מהרבה בוגרי שנקר.

היום, 18 שנים יותר מאוחר, רבקה וקס, אשה תמירה ונאה, מעצבת בגדים ל"פלפל", בנצרת. מלבישה נשים בבגדים שאמורים להיות בגדי־בית ושינה, אבל נשים קונות אותם כבגדים שהולכים בהם לכל מקום, אפילו לשמחות.

"חבל שהפסדתי את השירות הצבאי", אומרת רבקה במבט לאחור, "אילו הלכתי לצבא, אולי היו החיים מתנהלים אחרת, הייתי תופשת בטחון עצמי ועצמאות. ככה נשארתי בבית, הילדה הטובה של אמא". היא עדיין מתגוררת בחיפה, נשואה לבעל שבגללו הפכה חילונית.

כשהגיעה ל"פלפל", אחרי תשע שנים ב"אתא" בהם למדה את כל סודות העיצוב, תוך כדי עבודה מעשית, שכרו אותה לעצב כותנות לילה וחלוקים. "פלפל" הוא מפעל משפחתי, שמנוהל בידי שלושה דורות של משפחת פלד, שהקימה אותו, בשם "כליל יופי". סבתא וסבא פלד התחילו בחנות קטנה לחזיות ומחוכים בחיפה. עכשיו הם מתמחים לא רק בהלבשה תחתונה, אלא גם בבגדי ים.

"כיוון שאני אף פעם לא לובשת חלוק, אומרת רבקה, חשבתי מה אפשר לעצב, שיהיה במקום חלוק, וכך התחלתי לעצב מערכות מכנסיים צבעוניות, שהיו לאימוניות הראשונות. כשהאימוניות התחילו לרוץ ברחוב כבר היינו בפנים. אחר כך עשיתי את אותו דבר גם לכותנות לילה – צבעתי אותן בצבעים עליזים, שיניתי קצת את הגזרות, ונשים התחילו לקנות אותן על תקן של בגדים.

"בתצוגות של פאריס או מילאנו עוד לא הייתי אף פעם, אבל כשאני נוסעת לחו"ל ורוצה לראות לתפוש השראה אין לי איפה לחפש, כי מה שאני עושה זה לא רק בגדי בית או שינה, אבל גם לא בדיוק אופנה. משהו באמצע".

היא הכינה שמלות שפופרת לבנות וגדולות עם ציורים שהיא ציירה עליהן, רישום של זוג, מוטיבים של ים וחוף, גלגל־הצלה, כסא נוח. על הציורים היא חותמת בשמה. לשמלות אדומות הוסיפה כפתורי זהב וסיומת שחורה סטייל שאנל. לאחרת הוסיפה סלסולים בקצה המכפלת, כי היא יודעת שזה מה שהולך עכשיו באופנה. היא אומרת שיש נשים שלובשות את הבגדים שלה על תקן של כותנות לילה. אחרות לובשות אותן ברחוב, לעבודה, וגם כבגדי־חוף. כמה פעמים פגשה בגדים שלה באירועים חגיגיים.

"כוון שמחיר סביר הוא פרט חשוב בבגדים, אני מוגבלת במה שאפשר להכניס בבגד, החלום שלי זה לעצב ללא מגבלות, לעשות מה שבראש שלי", היא אומרת. ■

הוא והיא על חוף של בגד שהוא כתונת/בגד־חוף, שמלה אפשר ללבוש איך שרוצים. (עיצוב: רבקה וקס ל"פלפל")

התחתונים של קאלווין

מי שחושב שקאלווין קליין, מעצב האופנה האמריקני, מייצר את התחתונים עם פס הגומי הרחב בסגנון גברי, שהם עכשיו רב־מכר דווקא אצל נשים, טועה. קאלווין קליין קונה אותם מ"דלתא", בישראל, מצמיד את התווית שלו ומוכר אותם כיצירותיו הבלעדיות.

גם ביל בלאס וליז קלייבורן, אפילו פייר קארדן, עושים בדיוק אותו הדבר. אף אחד לא יודע שהתחתונים שנושאים שמות מפורסמים אלה ונמכרים בהרבה כסף בחו"ל, מעוצבים ומיוצרים בישראל.

בתשלובת "דלתא", הצליחו לעשות מלבנים עסק גדול. בשנה האחרונה ייצאו ב־85 מיליון דולר, רק הלבשה תחתונה.

ללבנים של המעצבים קוראים "דלתא סטודיו". צוות של 15 מעצבים בוגרי שנקר, שמנהלת נאוה גלזר, יושב ושובר את הראש מה אפשר לחדש בעשרה־עשרים סנטימטרים של אריג. יש גם מעצבת לגרביים, דרורה בליזר, ומעצבת לחולצות טריקו, דורית גודוביץ'.

לא תמצאו אצלם אפילו סנטימטר אחד של תחרה או סלסולים, הקישוטים המסורתיים של העולם התחתון. הם הולכים על סגנון ספורטיבי ונקי, צבעו אותם בצבעים נשיים כמו ורוד ותכלת ולבן, אבל גם באפור וירקרק וצהוב בהיר. נקדו אותם בנקודות, פספסו בפסים.

אפילו החזירו את הגופיה של פעם לנשים, אבל קיצרו אותה למיני־גופיה, שנגמרת מתחת לחזה. נשים ונערות שאוהבות לבנים תואמים, יוכלו לבנות מערכות מתחתונים מפוספסים או מנוקדים וגופיה באותו גוון. התחתונים הצטמצמו לרצועת גומי לבנה, עם שני משולשים. נערות אוהבות אותם. מי שלא, תמשיך ללבוש ביקיני.

בתצוגה של "דלתא", בה הציגו את כל חידושי 88', הופיעו גם דוגמנים בתחתונים. נאוה לוי ודרי שי שביימו את התצוגה, חשבו שלהציג גברים שלובשים רק תחתונים זה קצת יותר מדי, הלבישו להם גם גרביים עניבות כובעים ונעליים. בצד הגברי אין חידושים מסעירים, סחבו צבעים פסטליים מצד הנשים, אבל זהו זה, תחרה לא שמו עליהם.

מחירים: תחתונים – חמישה ש"ח. גופיות־מיני – תשעה ש"ח.

דעה אמרת

ישׂראלי על הנייר

אני ישראלי ואף על פי כן אינני יודע מי אני. אורחות המדינה ונתיבותיה זרים לי. אינני בן בית בחוצותיה.
אני בן חורג למשפחת היהודים בארצם. אין שום קשר בין ערכים, הומאניים להפליא לאורם חונכתי בבית־הספר לבין הערכים המושלים בכיפה (סרונה), הנותנים את הטון והעושים את המוסיקה (רועשת ולא־כלומית בדרך כלל). כיום אין שום קשר בין הצהרותיהם של מנהיגי המדינה בדבר מיזוג גלויות, לבין היחס המפלה כלפיהן, כפי שהוא בא לידי ביטוי בציבור הישראלי. אחד בפה ואחד בפועל. אחד ביופי ואחד בגועל.
אני ישראלי על הנייר. באופן רשמי לכאורה. לא על פי המעשה, קל וחומר לא על פי ההלכה. איש אינו מכבד את הזהות בה אני בוחר לבטא עצמי כישראלי, והזהות אותה אני אמור לשאול מזולתי – מותנית בהסכמתו להעניקה לי.
אני שייך לרוב המיעוטים בישראל. לקיבוץ. לשמאל. לשוחר שוויון זכויות לערבים, לשאינם חרדים, אדוקים, ליונים.
אני מוקצה מחמת בידול.
השתיקה היא שפת האם שלי והרעב לסובלנות הוא אב המזון הקבוע בתפריטי. אני פוחד לפצות פה ולחרוץ לשון. אני ירא את ההחשפות כשואף לכיבוד הערבים כבני אדם באשר הם. אני חרד מהמחשבה שאת מלחמת הקיום הפנימית יש מי שמכנים בשם "מלחמת אחים".
אני חושש, ש"אין מה לעשות" – זה מה שיש. אני מתחלחל מן ההרהור, שלא זה בלבד שלמלים אין שום טעם ואין שום ערך, אלא שאין להן זהות – לא של אמירה ולא של הכתבות.
אני ישראלי?
אינני יודע, מתי ואם בכלל, תוענק לי אשרת־הכניסה לגבולותיה ואם אזכה אי־פעם לעלות אליה.

אברהם שרון

מקרה של אהבה

דבר לא היה ודבר לא יהיה ביניהם. היא יודעת, גם הוא. ככה היא רוצה וכך גם הוא. ודאי שהם אוהבים ומחבקים ונושקים זה לזו במחשבה, בהרגשה ובתשוקה עמוקה של חלום. שניהם נשואים ושניהם קשורים בעבותות אהבה עמוקה ובמסירות רבה לבני זוגם. והם יודעים שזה לתמיד, וכך הם רוצים, וכך זה יהיה ואין ספק.
וכשהם נפגשים מדי כמה שבועות, לא יותר, ביוזמתם ומרצונם - רק אחת לכמה שבועות – הם יושבים זה מול זו במרחק ואוהבים בלי לומר דבר, שהרי הם מדברים על הא ועל דא ורק לא על אהבתם. הוא מכבד אותה ואת רצונה, והיא מקבלת את נחישות החלטתו – דבר לא יהיה ביניהם. והכל ביניהם. גם כל האהבה שבעולם. ודבר לא ייאמר, רק ידברו על הא ועל דא. והם מחייכים וצוחקים וחם להם. והם גאים בילדיהם ובבני זוגם ומדברים בהם. וכל אחד מהם עם תוכניותיו, תוכניות רישמיות, תוכניות של משפחה רשומה כדין.
ויש לפעמים שהם עצובים, קודרים וכועסים כל אחד לעצמו, לבדו, על כל שהיה יכול להיות ביניהם ולעולם לא יהיה. מרצונם, בבחירתם. כך היא יודעת וכך גם הוא.

יעל אברהם

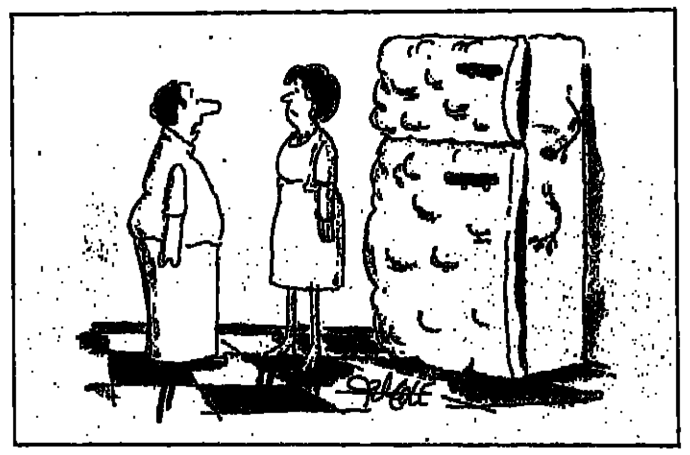

מתי את הולכת לנקות את הסקרר?

דיאטה ב"הליכים"

את במסיבה ורואה את הפלא השביעי שבחבורתכם: היא עשתה את זה, אף שלא דיברה על כך. היא אכלה את עצמה בשקט ולא אכלה דבר. היא הורידה 16 קילו ועכשיו היא נישאת על גלי ההערצה. לובשת חצאית עור צרה. קיבלה בטחון המחץ. שני מחזורים קבועים לידה. זה עמלה וזה שכרה. את רואה ונפשך כלה...
וממול שולה, כמו שהיא עם 80 קילוגרם ועוד מצחקקת... מלאת בטחון עצמי, גלאביה, תלתלים להיטים וסיפורים עסיסיים. אז מה אם היא שמנהז גם לידה עומדים שני מחזרים.
ואילו את בדיאטה ב"הליכים". משהו מעורפל, לא קבוע בין לבין. עברת על כל הקשת. את כל המרשמים והמכונים, נשארת בתחום ה־70. זה כבר נמשך אצלך שנים. אז ניתן לדחוס בדחיית הדיאטה את כל התיסכולים מהבית, מהעבודה מהילדים... לרוב את מסתדרת עם זה ותמיד מודיעה שאת בהתחלה – וכולם מעודדים. רק במקרים בודדים את מרגישה "אש על הפנים...".
בכל זאת קורה לך משהו. אז כיצד את מגיבה כאשר – – –
– ידיד ותיק הזמין אותך לנסוע בחיפושית משנות השבעים, ואת שקעת עד למצולות, כאילו ישבת על הכביש ותהית מה יהיה בעליה...
– או כשהתיישבת בכורסה, מישהו הזמינך לרקוד ואת סרבת בחן, כי חששת כי הקימה שלך תהיה מאד נעדרת חן.
– כשבבוטיק הציעו לך חולצה עם כתפיים מרופדות ואת הרגשת כמו גלדיאטור... וכשמדדת שמלה ישרה, מידי, הרגשת כמו חלוצה, משהו מרובע נטוע איתן על הקרקע.
– כשבאוטובוס קמים לתת לך מקום ישיבה ומהלך עשר תחנות לא הצלחת להחליט בעבור מה: גילך המתקדם, מצבך המתקדם (יש מקרים של הריון בגיל בוגר) או שהפרעת במעבר, סתמת אותו לחלוטין...
תוכלי תמיד לומר שזו בעייה של בלוטות, תורשתי, אין אצלנו רזים, את מקבלת תרופות, הגזרה של השמלה משמינה ועוד.
רק אל תגידי את האמת: זה בגלל הלחם בחמאה.

גילה קראוס

ועוזרות הבית עושות חיים?

נראה כי עוזרות הבית האלמוניות אינן מרבות להיחשף בבלי התקשורת. אפילו לביטוח הלאומי אין הן מוכנות, בדרך כלל, למסור את פרטיהן. הן מרוויחות שכר הגבוה תמיד – בחישוב משוקלל – משכר בעלת הבית. ומה צריך לשלם בשבילן? ביטוח לאומי, פידיון חופשה, פיצויי פיטורין. ואפילו ההסתדרות, הצריכה להגן דווקא על מעסיקי העוזרת, קובעת שכר מינימום ומייעצת לעוזרת.
ואם אין אנו, הבעלים ובעלות־הבית, יודעים כיצד להיות מנהלים של עובד אחד ויחיד, אם אין אנו יודעים ליצור יחסי־עבודה משופרים יותר עם העוזרות, אם אין אנו מסוגלים להתארגן כנגד סטחנות של עוזרות, אם אנו חוששים להישאר בלי עוזרת, אם אין אנו יודעים לחפש ולמצוא ולאבחן עוזרת טובה – אין לנו אלא להתנחם בסיפור הבא:
הגביר ואשתו השיאו את בתם ואף היקצו שולחן בקצה האולם – לחלכאים, לנדכאים ולקבצנים. ראתה אשתו של הגביר כיצד הללו אוכלים, שותים וסובאים, ונאנחה בפני בעלה: "תראה איזה חיים הם עושים". ניחם אותה בעלה: "הניחי להם. הם עושים חיים בעולם הזה, ואנו נעשה חיים בעולם הבא".

משה קלרטג
קרית ביאליק.

השתלמות משתלמת.

טלסה מיני (פרינסס)
המדיח הנמכר ביותר
★ פאר תוצרת שבדיה
★ בנוי מפלדת אל חלד
★ ניתן לקבלו במגוון צבעים: לבן, חום, צהוב, ירוק, אדום, קרם ומוקה.
★ צריכת מים, חשמל וזמן פעולה מינימליים (כ־25 דקות*).
★ עלות הפעלה למחזור שלם זהה לשיחת טלפון מקומית
★ שתי תכניות הדחה
★ מגש בציפוי רילסן (טפלון)
★ להעמדה על השיש או BUILT IN

TELSA mini

חדשו "מעגל הקסמים" מעגל אלקטרוני מתוחכם המתריע על ידי הבהוב נורית אזהרה כאשר יש להוסיף נוזל הברקה.

טלסה מידי -
היחיד מסוגו ובאיכותו בעולם
★ פאר תוצרת שבדיה
★ בנוי מפלדת אל חלד
★ ניתן לקבלו בצבעים: לבן, חום, צהוב, ירוק, אדום, קרם ומוקה.
★ 2 מגשים בציפוי רילסן (טפלון), 2 ממטרות, הדלת נפתחת אוטומטית בגמר ההדחה
★ 6 תכניות הדחה כולל תכנית קצרה לשטיפת אגירה. משך מחזור הדחה רגיל: כ - 36 דקות*.
★ להעמדה על חשיש או BUILT IN

TELSA midi

טלסה מקסי -
ה"רולס-רויס" של מדיחי הכלים
★ פאר תוצרת שבדיה
★ בנוי מפלדת אל חלד, 2 מגשים בציפוי רילסן (טפלון)
★ חשקט, היעיל והחסכוני ביותר בעולם
★ 11 תוכניות הדחה, 2 תוכניות ייבוש
★ קיבולת 70 צלחות וקערות, 32 כוסות וסכו"ם בהתאם. (14 סטים)
★ תוכנית חזקה במיוחד לסירים ומחבתות
★ משך מחזור הדחה רגיל כ־45 דקות*. תוכנית חסכונית של כ־20 דקות*
★ 2 ממטרות מתוכננות ע"י מחשב עם 3 כיווני התזה
★ מידות: עומק 57 ס"מ, רוחב 59.5 ס"מ, גובה 82-87 ס"מ

TELSA maxi

כדאי לקנות טלסה ולשלם קצת יותר, מאשר לקנות מדיח אחר "ולשלם ביוקר"

מדוע העדיפו רבבות ישראלים לרכוש מדיח טלסה?
חלק יאמר כי האיכות המיוחדת של טלסה דיברה אל ליבם (תוצרת שבדית לעומת יון או איטליה); חלק התרשמו מהחומרים המעולים מהם מיוצרים מדיחי טלסה (נירוסטה וטפלון לעומת פלסטיק); אחדים הוקסמו מהעיצוב המרהיב ומהמגוון הצבעים (7 צבעים לעומת 2 או 3); אחרים העדיפו את טלסה בשל המוניטין והנסיון הרב שלה בישראל (10 שנות פעילות בישראל לעומת שנה או שנתיים): הסיבות שונות. התוצאה היא אחת. טלסה הוא המדיח הנמכר והמועדף ביותר.

טלסה. המדיח המעולה, איכות ללא תחרות, רבבות לקוחות מרוצים, 10 שנים של שרות ואמינות, האפשרות לבחור בין 3 דגמים ו־7 צבעים, לפי דרישותיך, טעמך ותקציבך.

*זמני ההדחה נמדדו בתנאי מעבדה

טלסה: שאל את מי שכבר קנה

לקבלת פרטים ועלון חינם, נא לפנות אל: טלסה אינטרנשיונל בע"מ - רח' ביאליק 135 רמת גן 52523. טל' 03-7518249

קונה כפייתי

אנדי וורהול, אמן הפופ־ארט, אליל ההמונים, השאיר אחריו בניו־יורק חמש קומות מלאות אוספים של כל מיני חפצים ושמוצעס שהיה קונה באופן כפייתי יום־יום. הכל מוצע למכירה. אירוע מטרף. האמן עצמו ניצל למגורים רק את חדר השינה שלו. כל היתר היה סתום. לא להאמין עד כמה.

ב שבת, התחילה המכירה הכי מטורפת, אולי, שבית המכירות הפומביות "סותבי'ס", ערך מעולם. ל־15 מיליון דולר לפחות מחכים בניו־יורק, מעשרת ימי המכירה הצפויים של כל חפציו של אמן הפופ־ארט האמריקני, שנפטר לפני שנה מהתקף לב, אנדי וורהול. אפילו, כפעם הראשונה בהיסטוריה, ביום ראשון תימשך המכירה הגדולה, לטובת המכורים־הדלפונים לוורהול, הקונים הפוטנציאליים של ה"ג'נאק" הזול שבין הפריטים.

הכל, כמעט, אפשר יהיה למצוא שם, עשרת אלפים פריטים בסך הכל, החל ברהיטים עתיקים ויקרים וכלה בשטויות שנרכשו בשוק הפשפשים. תכשיטים יקרים לצד שעוני־זבל של דמויות מסרטים מצויירים, שטיחונים אינדיאניים ורהיטים צרפתיים, שטיחים סיניים וציורים של אמנים אמריקניים, כלי כסף וצילומים, צנצנות לעוגיות משנות החמישים וקערויות מרק. רשימה חלקית בלבד.

וורהול היה והנה

חודשים לקח לבית המכירות למיין את הכל ל־3000 תת־קבוצות, לפי נושאים ומחירים משוערים. קידום המכירות הוא חלומו של כל יחצ"ן מצוי. בביתו בן חמש הקומות של האמן בניו־יורק נערכו מסיבות למוזמנים נבחרים, לכבוד האירוע הצפוי, לא לפני שהשקיעו הרבה זיעה בפינוי וניקוי הדירה. כי מסתבר שהאיש שהפך את דיוקנה של מרילין מונרו ואת פחיות המרק של "קמפבל'ס" לאמנות – היה פשוט קונה כפייתי. כל יום, בצהריים, בין עבודת בוקר ואחר צהריים, לא פסח על סיבוב בחנויות. אנשי בית המכירות, שבאו לעשות סדר בחפצים לאחר מותו, גילו ערימות של שקיות מוצרים בחדרים, לא פתוחים, ובתוכן פריטים שנרכשו ומעולם לא נכנסו לשימוש. אפילו תוויות המחירים נשארו על חלק מהדברים. חמש קומות של הבית היו מלאות בגיבוב של חפצים – תכשיטים חבויים במיטה ובצנצנות של עוגיות, שטיחים בארון אחד ותמונה של פיקאסו באחר – כך שהמסקנה האפשרית היחידה היתה שהאיש פשוט חי באמת רק בחדר השינה שלו. בשום חדר אחר פשוט לא היה מקום.

מלון מלכת שבא אילת
059־72121

מבצע מיוחד
45 ש"ח
לינה + ארוחת בוקר *
לא כולל סופי שבוע וחגים

* המחיר לאדם בחדר זוגי

חדרי המלון עם חזית לים ★ 11 קוטג'ים בגינה המתאימים למשפחות ★ טניס ★ מיני־גולף ★ ביליארד ★ פינג פונג ★ ספורט ימי ★ גלשני רוח ★ פיאנו בר ★ סופר־מרקט ומסעדה ★ משחקי וידאו ★ חדר קלפים

לפרטים והזמנות:
מלון מלכת שבא, טלפון 059־72121

אנדי וורהול. איזה אוסף. לא להאמין.

לחלק מערי ארה"ב, שבהן יש ל"סותבי'ס" סניפים, נשלחו קטעים מאוסף וורהול, כדי לעורר את תיאבונם של קונים פוטנציאליים. חפצי חן נשלחו ללוס־אנג'לס ושיקאגו: תכשיטים – לפאלם־ביץ' ולניו־אורלינס. ובכל מקום כמובן, לבד מהתצוגה, נערכו גם מסיבות לחשובים ולעתונאים. גם לאירופה הגיעו חלקים מהאוסף וליפן, שם היין חזק, וגם העניין באמנות המערב הולך ומתחזק. "כל אחד רוצה פיסה קטנה של וורהול", אמר אחד משומרי מרכז "סותבי'ס" שהוצף במעריצים שבאו לראות את האליל דרך חפציו. אין ספק, מי שהיה הכי נהנה מכל הטרראם של המכירה הזו, היה וורהול עצמו. הפקה כדיוק על פי מידותיו.

מקדם מכירות

אפילו את קטלוג המכירה, משהו מהודר בשש חוברות מאוגדות, במחיר מהודר לא פחות – 95 דולר, מוכרים, לראשונה בהיסטוריה, לקהל הרחב, גם בחנויות ספרים. ויש גם מדריך לקונה המתחיל במכירות פומביות שהופק לכבוד האירוע, כי צפויים הרבה כאלה, שיבואו דווקא בגלל שעון "פרד פלינסטון" ולא בגלל שולחנות לגריין. אבל מקדם המכירות הטוב ביותר היתה ההילה המיסטית של וורהול, המעניקה משמעות אחרת לכל הדברים האלה, שקשה מאוד לקרוא להם אוסף.

הצצה לביתו ובין חפציו של הגיבור האמריקני דק־הגוף, שנהג לחבוש פיאה נוכרית כסופה, מגלה שהאיש שהפך את כלי היומיום לאמנות, לא תלה אף יצירה משל עצמו על קירות ביתו, ובין רהיטיו היה אוסף מרהים של עתיקות ורק חדר אחד מכל החדרים בחמש קומות ביתו היה מרוהט ברהיטי ארט־דקו. על שולחן חדר האוכל מצאו סרוויס שלם כולו כסף, אבל מספרים שבעצם נהג לאכול ממערכת כלים פשוטים, במטבח.

וורהול העיד על עצמו פעם שהוא תמיד מתעניין בדבר הנכון בזמן הלא־נכון. המומחים לוורהול היום, טוענים שבעצם, האיש היה בעל חוש שישי והקדים במעט כל גל אופנתי. "אנדי היה מין ארכיאולוג", אומר עליו ידידו, מנהל הפרסום של המגאזין "אינטרוויו" אותו הקים וורהול, "היה לו החוש ללכוד רגע נתון בזמן".

ומפה לשם, כבר כמה חודשים, בעידוד פעיל של מארגני המכירה, גוברת מאניה־וורהול בציבור. משוגעים לדבר. לאיש ו/או לאמנות – לא חסרים. מי המרוויח העיקרי מהעניין, האמנות או המוכרים – על כך הדיעות חלוקות. אבל גם אחרי שתימכר צנצנת האגוזים האחרונה, הסגעון לא יירגע. בתוך שנה עומד בית ההוצאה "וורנר" לפרסם את יומניו של וורהול – עשרת אלפים עמודים במקור, הופכים עכשיו לאלף, בעזרתו האריכה של עורך מוכשר. ויש עוד הבית עצמו ויצירות האמן, ותמונות הפולראויד שנהג לצלם בכל הזדמנות והקלטות השיחות סביב שולחן ארוחת הערב אצלו וארגזים על גבי ארגזים של מכתבי מעריצים, מזכרות, עיתונים ותמונות. נשמע כמו ערימות החפצים של "האזרח קיין", בסרטו המפורסם של אורסון וולס.

"תמיד רציתי שלא יהיה לי כלום, רוצה להיפטר מכל ה'ג'אנק' שלי", אמר פעם וורהול. באיחור קל, אחרי מותו, זה די מצליח לו. האמנות הטובה ביותר היא עסק טוב", הוא אמר – וידע על מה הוא מדבר. "סותבי'ס" מוכיחים את זה, עשרה ימים באפריל.

הביאה לדפוס: אורית הראל

א.ל.ש. אקדמי
לימודי שפה בע"מ

בבחירת סאמר סקול לילדיך כדאי לפנות לחברה אמינה ורצינית בעלת נסיון מוכח.
אנו עוסקים בכך כל השנה.
ממבחר ההצעות הגדול שברשותנו – אחת בוודאי תתאים לך.
שירות אישי ומוערך

ALS 03-7527503, 7528575

יופי של שבוע בריאות במלון מצפה הימים...
חוות הבריאות של מלון מצפה הימים תעניק לך שבוע של בריאות וכיף
תוכנית דיאטה בפיקוח רפואי צמוד.
התאריך הקרוב: 8.5–13.5. התאריך הנוסף: 15.5–20.5
אוכל צמחוני, שפע פעילויות מגוונות
* התעמלות * יוגה * מודעות הגוף * פלדנקרייז * מסג'
* קוסמטיקה * אמבטיות צמחים * מניקור * פדיקור
במקום: סאונה, ג'קוזי וחדר כושר,
חדש לשימוש: מיטת שיזוף,
חדרים מרווחים, וידאו וטלויזיה בכל חדר
פרטים בטלפון: 06-937013/4, 06-937033

לקונדיטוריה "מיטל"
קונדיטוריה "מיטל"
★ עוגות ★ בורקסים
★ עוגיות ★ קרואסונים
★ עוגיות פריכות
המכירה בסיטונות וליחידים
רח' הסדנא 8 – קרית אריה, פ"ת, טל. 9232805

לקונדיטוריה "מיטל"
המשך שגשוג ועליה
דוד הדר

לקונדיטוריה "מיטל"
אתכם לאורך כל הדרך
קונדיטוריה לה־טורטה
רח' בר־כוכבא 8, בני־ברק,
טל' 783398

לאבי ואורי
אתכם ביד אות להצלחה
ויטוריו ריצ'י
ייצור ושיווק אופנה אקסקלוסיבית
תל־אביב – דרך יפו תל־אביב 35 טל. 03-654906
Vittorio Ricci

לקונדיטוריה "מיטל"
המשך שגשוג ועליה
אסתר ויוסף עמיר
סוכנויות לציוד בע"מ
רח' קוגל 45, חולון, טלפון: 5051107

לקונדיטוריה "מיטל"
איתכם לאורך כל הדרך
חברת "אריז"
יבוא ושיווק מזון
הספקת קמח וסוכר לקונדיטוריות
טלפון: 9231666/7/8/9

לקונדיטוריה "מיטל"
איתכם לאורך כל הדרך
"השלושה" שיווק מרגרינות וחומרי גלם לקונדיטוריות ומאפיות
טלפון: 324987, 314227

בהפקת שיח תקשורת 03־379040־2־3

הווה

נטע שדמי
צילום: נאור רהב

ילד המבחנה של פצצת הסקס

בגיל 33 ויתרה מירב גרי, שחקנית, על הילת הרומנטיקה לטובת פלאי הטכניקה: את הבן שלה ושל בעלה, אבי כהן, הם "עשו", בהרבה עבודה מדוייקת. תינוק מבחנה. במקום ספונטניות ולהט יצרים דיברו על בדיקות דם, והסוף היה טוב. עכשיו היא משאירה את מיכאל, איש קטן בן שנה וחצי, קצת לאבא אבי, קצת למטפלת וקצת לסבתא פנינה, ומסתערת שוב על הקריירה הבימתית. וחושבת על ילד מבחנה שני.

את הסצינה הטובה ביותר שלה נתנה מירב גרי כשהיתה לבד בבית. בלי קהל. שום הוראת במאי לא יכלה להזניק אותה גבוה יותר מאותה קריאת טלפון שבישרה לה, על הבוקר, "חיובי". גם אף ביקורת תיאטרון, ואפילו המחמיאה ביותר, לא עשתה לה את אותה תחושת הצלחה כמו ההודעה שיש לה תינוק. מיכאל. תפקיד חייה.

אחרי שהניחה את השפופרת, לקח לה זמן לעכל איך תהליך טכני משובץ בסדר יום ביומן, בין חזרה בטלוויזיה החינוכית, לבין הצגה ב"הבימה", מתגלם אצלה, בפנים, בחיים חדשים. חיים שראשיתם בהפריה מבחנה.

"אז לא היינו בשמיים כשעשינו את מיכאל" קולה מחמיץ משהו, אבל כשהשעון הביולוגי לוחץ על שלושים ושלוש ומאחור שני הריונות בלתי תקינים, מי מרשה לעצמו הזיות רומנטיות על תינוק שבא בסוף התעלסות פראית, בנשיקה אדירה של שניים המתלכדים לאחד?

"פצצת סקס עגלגלה המתיזה ניצוצות של תושניות, עגבנית ועליזה", נכתב על גרי בעקבות הופעתה ב"תשוקה" בהבימה. ארבע שנים אחרי, פותחת את דלת דירתה בצפון תל־אביב, מין "ילדה טובה של השכנים" מנהלל. לא בדיוק אותה זוללת בעלים מהממת, עם ליפסטיק אדום על השפתיים ומעיל פרווה משוסע שמתחתיו רק תחתונים שחורים וחזיה עולה על גדותיה. אבל מה, גם בבית, חולצה ארוכה, שמוטה על ג'ינס, לא תטשטש עגלגלותו של ישבן מחוטב.

כאן היא לא משחקת אותה. על פניה הממוסגרים בשיער שחור מתפרשות הבעות רבות, מרצינות סמיכה עד צחקנות שובבה, ותמיד כנה מאוד. פתוחה. "הקשיים להרות לא פגעו בדימוי העצמי שלי כאשה. הורות היא דבר חשוב, אבל אפשר להתקיים בלעדיה. גם לא הרגשתי סבל, רק תחושה של הפסד לי ולאבי, למרות שהוא כבר חווה אבהות".

בתעודות הזהות של שניהם נרשם פעם נשוי. לאבי כהן, בן 42, במאי קולנוע, יש גם בן, בן 16. "יהושע יהושע", עבודת בימוי אחרונה שלו. את הלחם הוא מביא מסרטי פרסומת של "קיץ הפקות", שהוא מבעליה. נישאו לפני ארבע שנים, לאחר היכרות קצרה, אינטנסיבית.

טיפוס מחליט ועושה, גרי. לפני 14 שנה למשל, רצתה לונדון – וצ'יק צ'אק היתה שם. למדה ועבדה. ילד, מסתבר, סיפור אחר. "לא קרה בחודש, כמו שרציתי". ואף על פי כן, לעומת אחרות המתייסרות שנים בטיפולים מתישים ואחרי 14 הפריות חוץ רחמיות יש להן, אולי, ילד מבורייל, הלך לה קלף. נסיון ראשון – מאה אחוז הצלחה.

להרגיש סופר־מודרניים

גרי: "שכחנו מכל מחשבה על חיות ניסויים והשתדלנו להשתחרר ממיתוסים ופחדים של ימי הביניים. יותר מזה, החלטנו לשלב את ההפריה עם חיים נורמליים ולהוריד לחצים. אני לא ילדה, וכשצריך היה לוותר על הספונטניות במין גייסנו הומור ונהנינו מההזדמנות להרגיש סופר־מודרניים, הולכים על המצאות מופלאות של המאה ה־21".

סדר יום: חצי שעה בבוקר, לקיחת דם בבי"ח הקריה, חמש דקות בלילה, שוב לקיחת דם, בין לבין הזרקת פרגונל, הורמונים. ביום הגדול, יום הביוץ: שאיבת זקיקי ביציות כשידי הרופא במזרק ועיניו באולטרה סאונד, ופלא הבריאה: ההפריה. בסך הכל עוד יום עבודה של מיקרוביולוג בבית החולים.

גם השתלת הביציות המופרות לא פולחן האביב. דקירה קלה של מזרק. פשוט יותר מטטנוס. הצפיה אחר כך, על אף הביטחון והאופטימיות, סיפור מתח קשה. דפיקת לב מכל כתם כהה בתחתונים, פיק ברכיים מכל תחושה של רטיבות חמה. הופעת המחזור – פירושה כשלון.

פתאום גם מתחוור לה שיש חיים אחרי הבמה. "כל היחס שלי לתיאטרון באותה תקופה סבל מאוד, ועשיתי דברים שפחות עניינו אותי. ההתמסרות לתיאטרון התרופפה והוא נידחק לפינה. זו לא היתה החלטה מכוונת, אבל אחרי זמן הסתכלתי אחורה והבנתי שלא עשיתי כלום". עכשיו היא עושה בשביל שנתיים, אולי יותר.

החליקה ממש לסידור עבודה עמוס ומגוון והכל בארבעה שבועות. משעשעת ב"בית ספר לנשים", מרשעת ב"מירל'ה אפרת", אידאליסטית ב"גיא אוני" ו"ליל ה־20" ברדיו, זקנה פולניה בתשדיר שירות, ירידה ישראלית בהפקת הבי.בי.סי. ובתיאטרון לילדים ולנוער: שרה גיבורת נילי", על־פי ספרה של דבורה עומר, בבימוי איציק וויינגרטן.

רק תגידו נגה מ"מקום אחר" ומול העיניים, מיד, קופצת מירב גרי, עם הרעד הפנימי והאירוטיות כפי שזכורה מן ההצגה בתיאטרון הקאמרי. מין "דווקאית" כזו. כאילו עמוס עוז חשב עליה כשכתב את הספר. אבל שרה אהרונסון? עם השיער הבהיר המשוך בקפידה לאחור והפסוקת בצד, עם הבעת פנים סוחפת בנחישותה וארץ ישראל כאש בוערת בעצמותיה?

כדי להרגיש אותה – מפשפשת גרי בספרים, נפגשת עם הסטוריונים, סופגת אווירה בבית אהרונסון, אבל כל אלה, רפרפת אווירית. גרוד באצבע הקטנה והיא נוגעת באין פשרות של אהרונסון, מגיעה אליה דרך המשקעים הסמיכים, עמוק אצלה בבטן.

תקופת החזרה בתשובה

"דבקות במטרה היתה גם ביחס שלי לתיאטרון, במיוחד בתקופה האנגלית, כשהאמנתי שחוץ ממנו אין שום דבר בחיים, אבל הכי קרובה לפנאטיות הייתי בתקופת החזרה בתשובה לפני 12 שנה. גמרתי עם תיאטרון, התחתנתי עם חוזר בתשובה, הלכתי אחריו לשיכוני פאג"י ולימדתי דרמה כשהוא למד בישיבה. חיפשתי חיי משפחה שלמים, נטולי פשרות, התמסרות מוחלטת".

את האידיליה הזו לא הביאה מהבית. אמא, פנינה גרי, שחקנית ומנהלת אמנותית, מכורה. האמינה שבית, עם אב מסור ושתי בנות טובות, הכל מסתדר בלעדיה. "האמנתי שהחיים צריכים להתרכז רק בעולם הדתי וגם אם אחטוף מכות איומות, על החיים ועל המוות, צריך ללכת איתו עד הסוף", כך גרי הצעירה שעד היום נשארה בה "הערכה לעולם ההוא".

מרדנות, הנסיון לעמוד בודדה מול סביבה עויינת אצל אהרונסון – מירב גרי היתה גם בסרט הזה. אף פעם לא הרגישה צורך להיות חלק מהמון, תמיד בקבוצות קטנות, קיצוניות אפילו כשמדובר בתיאטרון. אם היו אומרים לה לפני עשר שנים שתשחק ב"הבימה", היתה נסחפת כמו פר מול סדין אדום, נעלבת עד עמקי נשמתה. היא ותיאטרון ממוסד. נו, באמת.

עכשיו, מפוייסת יותר, היא איננה מתייחסת בשוויון נפש למשכורת חודשית מתיאטרון ממלכתי שאיננו בדיוק תיאטרון שוליים, ופינוקים כמו תסרוקות ומלבישות לא משאירים אותה אדישה. נכון, גם היום היא לא בדיוק אלילת המונים. לא נכנסת להיסטריה בגלל פצעון שצץ לפתע, גם לא מתאפרת לפני שהיא מורידה את הזבל. "קצת חבל, כי זה גם כסף וגם כבוד" תחייך. אבל היא לא הטיפוס, לא מסוגלת. העובדה שמחוץ לבמה וטווח המצלמה היא צריכה יותר מאשר ג'ינס וטריקו כדי להיראות פגז מאפשרת לה להנות מאנונימיות אפרורית, מישיבה בטלה בבית קפה, כמו שהיא אוהבת. לא שייכת לשום קליקה, לא מאמינה בשום גורו תיאטרלי, ואם כבר להיות תחת כנפי, או רק תחת הכי גדולות.

כנפי השם, אמרנו, כבר מזמן לא מפרפרות אצלה בבית, אבל דווקא מהחזרה בתשובה הפיקה לקחים. "אין צורך לחפש מסגרת קיימת ומוכנה. אפשר ליצור אותה. גם לעבוד בתיאטרון וגם להתייחס לילד, לאדם נוסף".

מיכאל שלה, לא רק מושא לרגשות אמהיים. איש קטן בן שנה וחצי, מחובר לבקבוק, מתרוצץ על ספות רכות בחדר מגורים המזמין חופש פעולה מוחלט לפעוטות. רק התחברות לעוגיה תאפשר שיחה עם אמא שלו, עד שריסיו הארוכים יחדלו לעפעף, יתמקדו בנקודה סמויה ואמא גרי תאסוף אותו בזרועות מעוגלות למיטתו.

מיכאל ושרה: "נתן לי שקט נפשי"

מירב גרי שחקנית "הבימה": על הכוונת: ילד מבחנה שני.

"הוא נתן לי את היכולת והשקט הנפשי לחוות כל מיני מצבים רגשיים חדשים בעבודה, היכולת להצחיק, למשל, ב'בית ספר לנשים'. חיזק את יכולת הנתינה ואת הבטחון העצמי שלא היה חזק אצלי. אבל יותר מכל הוא נותן לי כוח לאהוב. ילד זה באמת בית־ספר לתקשורת".

לא מזמן, כשהיתה עם התיאטרון בטבריה, התעוררה לבד במלון. אף אחד לא הפריע לה להתגלגל לצד שני ולעשות התעמלות בלי המתח שאוטו־טו תיקרא אל המוצץ והחיתולים. "הרגשתי נהדר כי ידעתי שיום יומיים וזה נגמר. פתאום גם הבנתי מה חסר לי ומה לא יהיה לי", היא מסבירה לפני השבחים שתרעיף על המטפלת ואבי, העוזרים לה לנטרל רגשות אשמה.

תקופה מסויימת עבודה ככלל לא היתה בראש שלה. "לא בעבודה – אני קצת עצלנית" תעיד על עצמה, רצתה לתפוש שלווה. ומישהו מכיר קיצור דרך לגיטימי יותר מילד, כדי למרוח את היום בין קצת בית קפה, קצת שחיה, פריטה על גיטרה ובישול כשמתכייף?

"החלטנו לשלב את ההפרייה עם חיים נורמליים ולהוריד לחצים. ויתרנו על הספונטאניות וגייסנו הומור".

אלא שבעיני האיש שאיתה ההתגרנרות הזו לא מצאה חן. התחתנתי עם אשה של קריירה, הזכיר לה. "העניין שלי בעבודה נראה לו מהותי מכדי שאוותר עליו", היא מסבירה. אז בימים טרופים אלה של הצגות בימים ובלילות הוא משלם את המחיר" לא נורא, בינתיים.

גרי: "לכל אחד מאיתנו יש זכות לימי חירום'. הוא בצילומים ואני בחזרות". ומה קורה כשהימים מתנגשים?

פעם היה אבא רוברט ז"ל, עיתונאי, ש"רק חיכה להזדמנות להיות בייבי סיטר" נזכרת בתו, ועיניה מצטעפות. "הייתי הילדה של אבא" היא מגלה במשהו את שולי ה'טראומה שלומדים לחיות איתה". עכשיו מסתדרים עם מטפלת ועם אמא, פנינה, מנהלת אמנותית של התיאטרון לילדים ולנוער, ש"אף פעם לא דחפה, אבל מאמינה כי אני שחקנית טובה וצריכה לעבוד".

אגב, הצמד כהן־גרי, לא עובד יחד. נקודה. מתרשים רגישים. "זה נורא מסבך את החיים ומועד לפורענות, מוקש בטוח".

ואיך אפשר בלי השאלה "מה על הכוונת"?
ילד מבחנה שני.

הסל של מיכל

והנה הקיץ בא

★ עוד מעט קיץ – ופירושו בענף הקוסמטיקה סדרות חדשות של מוצרי שיזוף וקרם לחות. אל השפע המקומי והמיובא מצטרפת גם חברת קלארינס הצרפתית, המבטיחה שיזוף מוגן, מהיר, תוך שמירה על לחות העור. תחליב, 125 מ"ל – 27.50 שקלים; ג'ל שקוף "לאחר שיזוף" – 27.50 שקלים; קרם לחות המכיל צבע שיזוף, מיועד להארכת השיזוף הטבעי – 41.40 שקלים.

★ ולא רק העור זקוק להגנה – גם השיער סובל אף הוא מצריבת השמש. שמפו "טימוטי" המכיל תמציות פרחי בר ומרפא – מיועד לחופפים מדי יום – 7.76 שקלים ל־200 מ"ל. מייצב שיער "טימוטי" – 200 מ"ל 8.64 שקלים. מיובא מגרמניה ע"י חברת "דיפלומט".

★ במסגרת "החזרה אל הטבע" מציעה חברת "טעם וריח" סדרת תבלינים חדשה, המבוססת על עשבי תיבול. תערובות שונות, עלים יבשים, הבאים להחליף ולהשלים את התבלינים הטחונים. בסדרה 12 סוגי תבלינים – 2.75 שקלים. ועל מנת להקל את מלאכת הבישול בימי החום הקרבים ובאים, מציגה החברה 3 סוגי תבשילים על בסיס אורז. בטעם עוף עם ירקות, עם עדשים ועם עגבניות. שקיות האורז המוכן הצליחו לתפוס מקום טוב על מדפי החנויות ואצל האחראים לבישול הביתי. הם קלים להכנה, ועם קצת דמיון ניתן להעזר בהם להכנת ארוחה שאיש לא יזהה את מוצאה בשקית. שקית אורז – 1.54 שקלים

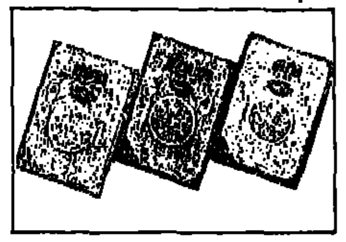

★ ועוד חדש באורז – "טעם טבע" מייבאת אורז בר. זהו אורז כהה שגרגיריו ארוכים במיוחד והוא נחשב לבעל ערך תזונתי גבוה וערך קלורי נמוך. יש לשטוף אותו ביסודיות, לבשל עד אשר נבקע בכל גרגר חריץ וחלקו הבהיר מתגלה. ניתן לאכילה כתוספת או בנוסף לגרגרי אורז לבן. 8.60 שקלים.

★ אכלתם וליכלכתם? חברת "חלן קרטיס" החלה ביבוא שואב קטן מתוצרת רמינגטון, "ויק ואק". גדולתו של המכשיר הקטן (200 ש"ח, בחנויות חשמל) היא יכולתו לשאוב נוזלים, לקרצף כתמים וכל זאת ע"י הפעלה בסוללה. מתאים גם למכוניות, לסובלים משאריות של חיות בית ועוד.

★ "יצהר" הכינה שני מוצרי היגיינה חדשים – סבון אסלה 60 גר' – 1.75 שקלים; מטהר אויר בריחות שונים – 2.29 שקלים.

★ בעיה מוכרת למי שמנסים להמתיק משקאות קרים בממתיק מלאכותי – הטבליות וגם האבקות אינן נמסות היטב במשקה קר. אחד הפתרונות הוא "הוקסולין" נוזל־ממתיק על בסיס סכרין וציקלומט, בבקבוק בן 200 מ"ל. מיובא מגרמניה ע"י אליעזר סחר, מתאים גם לאפיה ובישול.

★ מוצר חדש גם לצמחים, לקראת הקיץ – "פלנטי" סדרת דשנים לצמחי בית. 500 ס"ל. היצרן – דשנים וחומרים כימיים, בדק ומצא כי 2 מיליון עציצים נרכשו בשנה שעברה בארץ, 75 אחוזים קנו לעצמם, השאר –כמתנה. רק 37 אחוזים אישרו כי הם משתמשים בדשן והמפתיע – 3 אחוזים סיפרו כי הם משתמשים בגלולות נגד הריון לטיפול בצמחים!. 50 אחוז מבעלי העציצים אינם יודעים לזהות בשמם את הצמחים שברשותם, ואכן 65 אחוזים אישרו כי "יש להם בעיות עם העציצים". 3.7 שקלים.

★ חברת "סנו" הכינה לקראת הקיץ תרסיס ואקס למכוניות, "סנוסע". לנער, לרסס, ולהבריק עם מטלית יבשה. 200 מ"ל, 6.90 שקלים. מומלץ להשתמש אחת ל־3 חודשים.

★ מתנה חביבה לתלמידים שיביאו תעודה המצדיקה זאת – וגם לאחרים הזקוקים לארנק נוח על מנת לשאת מטבעות, כרטיס נסיעה באוטובוס ואולי גם תמונות חבורת הזבל – 5 שקלים הוא מחירו של ארנק בד מתוצרת "מודן", הנסגר באמצעות סרט דביק, ומוצע בשלל צבעים. בחנויות כלי כתיבה, צעצועים ותיקים.

★ גם ההגשה הקייצית כוללת מוצרים שנוח לעבור איתם את ימי החום – "כתר פלסטיק" הכינה סדרת מוצרים המתאימים ל"סגנון החיים" שלנו בקיץ. מגש – 20.30 שקלים; קנקן – 15.20 שקלים. בחנויות כתר פלסטיק וברשתות השיווק.

מיכל הולצמן

NURSING CENTER
מרכז לסיעוד

צוות מומחים
מכשור מתקדם
דיאטנות לחולים כרוניים

כיכר המדינה 30, ת"א, טל. 03-216578, 03-256963.

מטפלים במאגרי עקב:
- מחלות אורטופדיות
- נוירולוגיות
- מגרנות
- סרטן

מבצעים הוראות רופא:
- זריקות
- תחבושות
- בדיקות (דם ושתן)
- א.ק.ג., ועוד

קורסי הכנה ללידה
לפני ואחרי הלידה
אפשרות ללידה פרטית
טיפת חלב

ראיתם כלב מחייך?

כן, אם ראיתם את דוגי, סידרה שלמה לבריאות וטיפוח הכלב.

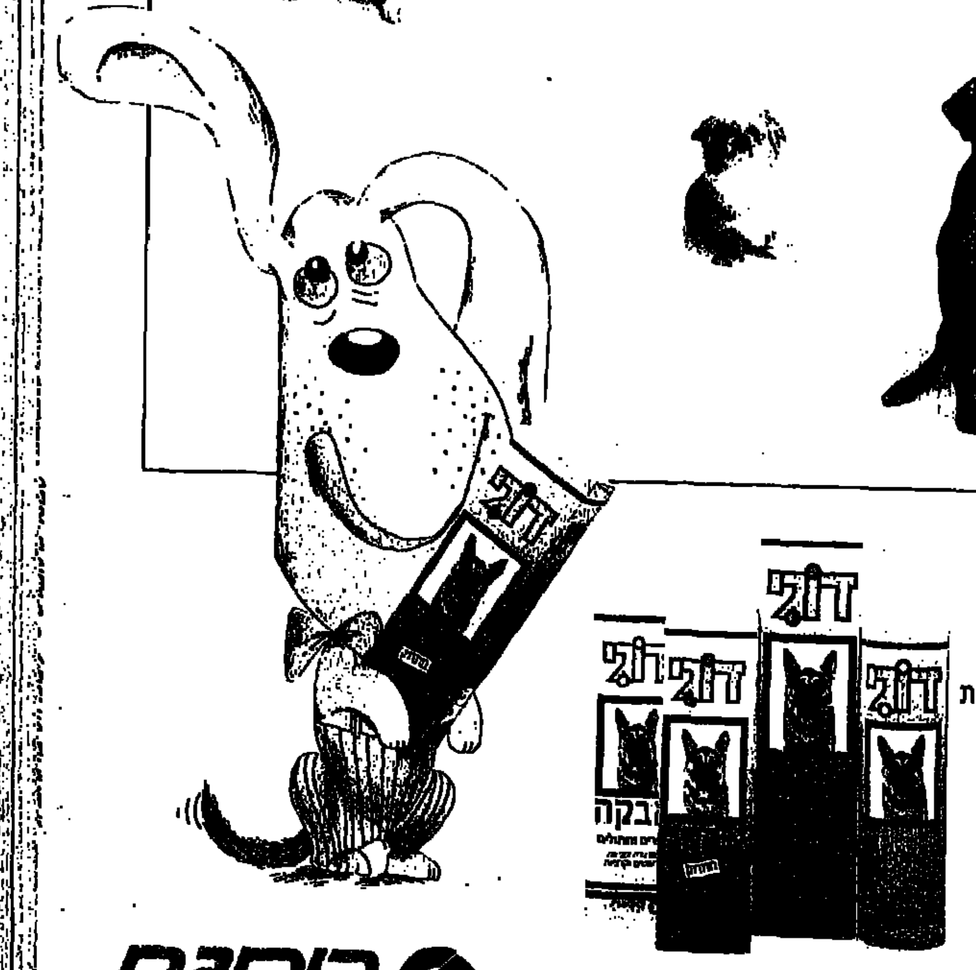

יש אנשים שיודעים לזהות כלב מחייך לפי סימנים שונים בהתנהגותו. היום, כאשר יש לכלב את "דוגי" - סידרת התכשירים החדשה לכלב, כבר לא תצטרכו לנחש אם הכלב מחייך.
תכשירי ניקיון, בריאות וטיפוח מעולים - "דוגי" שמפו לכלבים, "דוגי" ספריי נגד פרעושים ומזיקים "דוגי" אבקה (גם לגורים וחתולים).
התכשירים הם פרי פיתוח מתקדם והם מספקים את הנוסחה האידאלית לבריאות וטיפוח הכלב. תנו לכלב "דוגי" וזה הסוף - סוף לגרדת, לפרעושים, סוף לסבל של הכלב.

דוגי מה שהכלב צריך ורוצה.

להשיג בכל רשתות השיווק, חנויות מחמד וחנויות חומרי ניקוי ברחבי הארץ

כימגת כנ"מ 2000
ת.ד. 58, חולון

חיים, תכבה את הנרות

יום הולדת שמח עם עוגות אביב

לרגל 40 שנות המדינה
ולרגל מלאת 5 שנים
לקונדיטוריה אביב
(החל 18/4-18/5)
20%
על כל עוגות ימי הולדת!

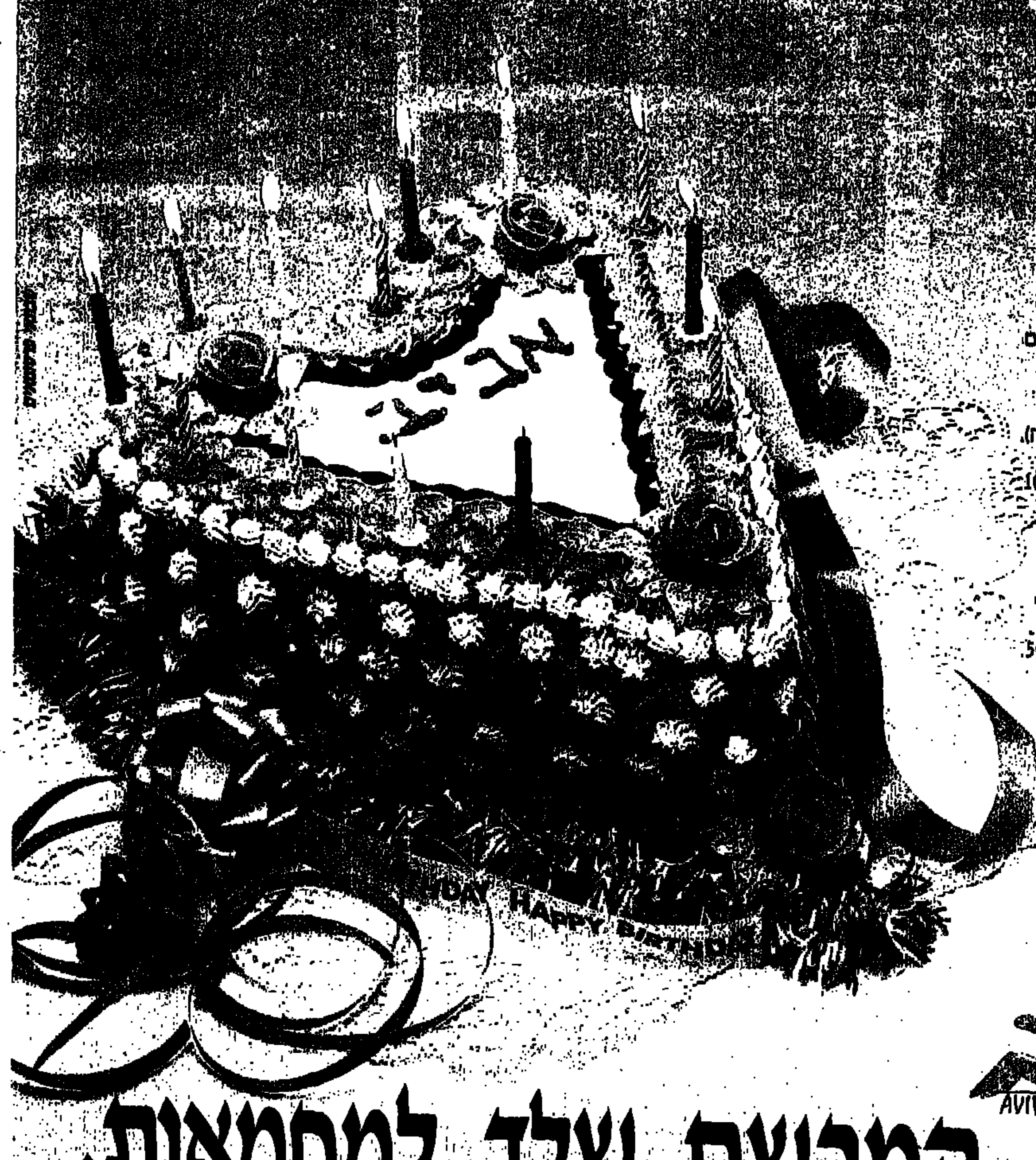

מקומות הקונדיטוריה
ויצוג חנויות

תקוה "מונקית" שדי המעפילים
"עבלי" דרך מטייסים 126.
"עוזי" האצל 6 (שכונת התקוה).
"סטימור" שלום אש.
• ר"ג רמי, ברדס 3 (רמת שקמה).
הקונדיטוריה של איציק, הרצל
69. "זוהר אורגינאלי" הרואה 104
"חטוף חתורכי" אנה פרנק 16
• אזור "מינימרקט השלושה",
"מינימרקט מרדכי" הרצל 32.
• גבעתיים "הקונדיטוריה של
סבאי" כצנלסון 122. "טורטינה"
וייצמן 21 גבעתיים.
• בני־ברק "מאמאי" ירושלים 59.
• בת־ים "בונז'ורי" בלפור 40.
"צפיחית בדבש" בלפור 115.
• לוד "במבי" הרצל 46.
• רמלה "רוויהי" הרצל 118.
• רעננה "בית המאפה" -
אוסטרובסקי 38.
• ב"ש "נאש־קוי" שדי ירושלים.
• נס־ציונה "חביבי" הבנים 87.
• יבנה "הטעם הטוב".
• אשדוד "מיטבי" רוגוזין 70.
"גנט חזהבי" דב גור (מרכז
מסחרי 1).

אביב AVIV

המרשם שלך למחמאות.

מפעלי קונדיטוריה אביב

בובה

צילום: "גאמא"

השמיים אינם הגבול

חיוך של מלאך, ידיים שלובות, עיניים מצועפות המשלחות מבט צנוע למרומים — הנה הן מציפות את העולם, השגעון האמריקני החדש, הבובות המתפללות, מתנות בעלות נשמה יתרה. עד כה הן הלכו, דיברו, שרו, אכלו ושתו — מעכשיו הן גם נושאות תפילת־ערבית לפני השינה, יחד עם בני־זוגם הקטנים, הכורעים על השטיח שבצד המיטה ומבקשים/ות מאלוהים שיברך את אבא־אמא, סבא־סבתא, האחים, האחיות, הדובון והכלבלב.

יצרנית הצעצועים הענקית – חברת "Kenner" מקליבלנד שהמציאה את "דובי כ'פת לי" המצליחים — עלתה על להיט־ענק־בטוח חדש, כשהוציאה לא מכבר לשוק סידרה של ארבע בובות־מתפללות – קריסטינה, אביגיל, אנג'לה ומתיו. כניסות היצרן, הן אמורות להיות – לא פחות ולא יותר – התגלמות ארבעה ערכים, שלדעת החברה חייב כל ילד־טוב־אמריקה לראות כל העת נגד עיניו: אהבה, טוב־לב, תקווה ושמחה.

יש להן בגדים שאפשר להסיר ולהחזיר, שיער שאפשר לסרק, ומחירן — 20 דולר האחת — כולל גם חוברת מצורפת לכל בובה ובה "מחשבות מעוררות השראה" על פעילויות היום־יום של הילדים. בארה"ב, כנראה, אפילו השמיים אינם גבול לתאוות הרווח של היצרן הקפיטליסטי המצוי. היצרנים פשוט עלו על הגל הבטוח והמוכר המאפיין את עידן רייגן שהולך ומסתיים: גל החזרה למסורת, לערכי העבר המקדשים את המשפחה ומוקיעים את המתירנות, המטיפים להליכה לכנסייה בכל יום א', לעבודה, לצניעות, לאיפוק. מעניין מה הם היו ממציאים שם אילו היו לגארי הארט סיכויים להיבחר לנשיאות... ■

דניאלה בוקשטיין

יומולדת

מיקי X 1200

קשה להאמין, אבל מיקי יהיה השנה בן שישים. העכברון הכי אהוב ומפורסם בעולם, יציר רוחם של **וולט דיסני** ושותפו (*הידוע הרבה פחות ממנו*), **אוב איברקס**, נולד ב־1928. צעיר נצחי – שלא כמו מעריציו המזדקנים – הוא עדיין נראה מצוין, ועדיין משמש מקור השראה לתעשייה אדירה של מיני מזכרות וצעצועים, חפצים שימושיים יותר ופחות, גדג'טס וקישקושים.

אחד הבעלים של "אוספי מיקי" המגוונים ביותר הוא עורך־דין מלוס־אנג'לס, **בוני שיין**, שיכול להצהיר בגאווה על לא פחות מ־1200 "פריטי מיקי מאוס"

שונים ומשונים, הכוללים: בובות, ספרים, רהיטים, מחשבים, שעונים, תכשיטים, מכשירי רדיו, טלוויזיה, טייפים ופטיפונים, מכוניות קטנות וגדולות, לבני־מיטה ומגבות, בגדים, ניירות למכתבים ועטיפות לספרים ומחברות, בלונים, ממחטות, קלפי־משחק, אתי חפירה ודליים ובעצם – מה לא. שיין, אגב, מאמין שמיקי מאוס מביא לאוהביו מזל טוב בחיים ובעסקים. בינתיים איש עדיין לא הוכיח לו את ההפך. ■

שרות "גאמא"

מקום

פירגון הדדי בגלריה ירושלמית

טיילים ותיירים רבים שפוקדים את שכונת עין כרם הציורית בירושלים, מחפשים שם את אמניה. רק באחרונה "התמסדו" שמונה אמנים, רובם תושבי השכונה, ופתחו בדרך למעיין גלריה חדשה, "כרפטא".

הבית, בית אבן ישן שבקירותיו העבים יש גומחות והצבע השולט בו כחול, משמש את האמנים החולקים ביניהם את השטח הקטן בפירגון הדדי. תכשיטיה של מאיה עופר, צורפת כסף וזהב ואבנים טובות, שוכנים שם בצד ציורי אקריליק עזים וחושניים של בעלה, אהוד (אודי) עופר. עבודות אריגה – שטיחים ואפודות מצמר שטוותה וצבעה נאוה ליטל בצד תמונות שמן של חמיה, אברהם בלטיטה, מילדי טהרן, שהיה קיבוצניק ואחד הטייסים הראשונים של ישראל. עוד במקום: איציק דתאן, מורה לצורפות בבצלאל, המחפש פריצות דרך אמנותיות במקום פופולאריות, ואילן גולדברג, המעצב תכשיטי טיטניום מקושטים באריגות קטנות, באבנים זעירות. גם שתי קרמיקאיות, איילת פרומן, שמקפידה לעבוד ביד ולא משתמשת באבניים, ולואיזה שליט, שאומרת: "אני שמחה שיש לי מקום להציג בו את עבודתי, מקום שמכניס אותי לקצב עבודה". נטע דולן מציגה שם עבודות ציור על משי.

הם משתתפים יחדיו בהוצאות אחזקת המקום, אבל המכירה אינדיבידואלית. "אצלנו אין פער תיווך", הם מדגישים ומקפידים גם לחלק את העבודה בגלריה בינם לבין עצמם, כך שתמיד אחד האמנים מקבל את הקהל המבקר במקום. ■

אורה עריף

פטנט

מוצץ ומנגן

עכשיו יש למוצצים הצעירים תירוץ *למלאכת יניקת* המוצץ. לא עוד גירוי בלוטות הרוק לבטלה. היום הם זוכים גם לתגמול מוסיקלי עם הביס הראשון בפיטמת הגומי. המוצץ המנגן הופיע לראשונה בתערוכת הצעצועים בניו־יורק. נושא הבשורה הינו יהודי קנדי, שהשכיל להכניס לתוך מוצץ בגודל סטנדרטי יחידה אלקטרונית, המשמיעה לפעוט נעימה מוסיקלית ידועה (רוק־א־ביי־בייבי). המוסיקה היא חרישית, ולהורים המודאגים מהתמכרות עוללם למוסיקה כבר בגיל הרך, הותקן מפסק מיוחד לזמן השינה. מוצץ זה נקרא באנגלית "פידסטוי" – צעצוע ראשון. הוא מיוצר בהונג־קונג עם פיטמת גומי גרמנית, שאינה מסרטנת ואינה רעילה. המוצץ כולו נבחן בקפדנות ונמצא עונה לדרישות האמריקניות והקנדיות. מחירו כ־4.5 דולר בארה"ב. ■

בעז קוסטר

כריסטיאן ויז'אר, "גאמא"

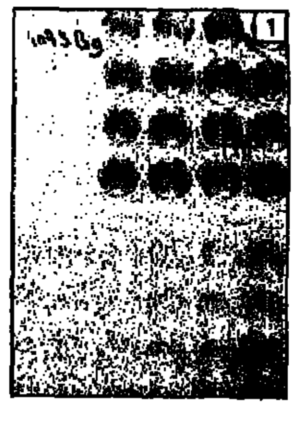

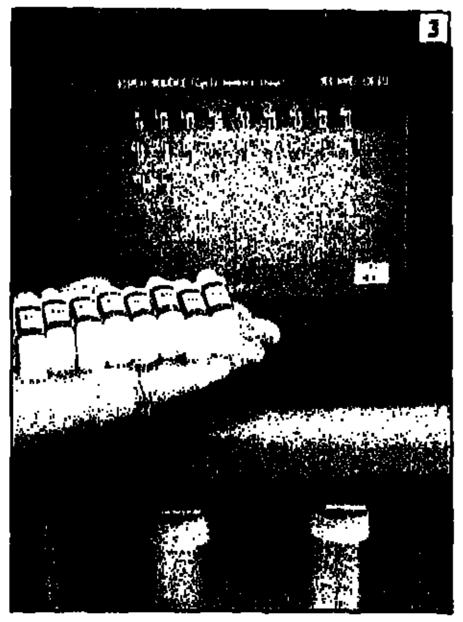

פרופסור דומיניק בֶּלֶה

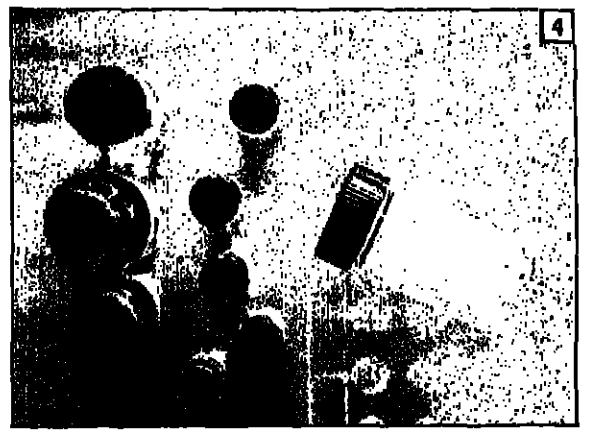

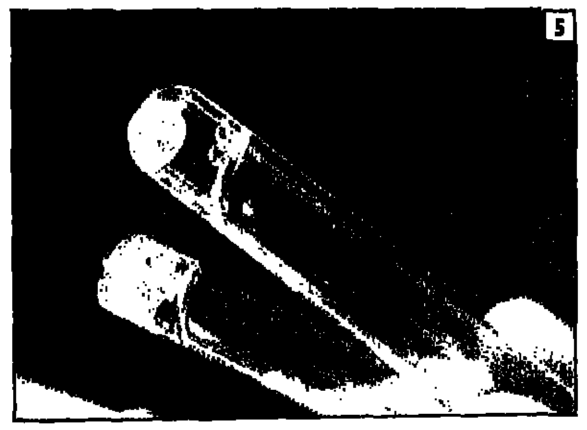

1. נוגדנים חדשים "מתבשלים" במעבדה, בעזרתה האדיבה של ההנדסה הגנטית.

2-3. הנוגדנים המלאכותיים נשמרים היטב במיכלי ניטרוגן נוזלי.

4-5. בדיקות זיהוי נוכחות של תאי סרטן הכבד וסרטן בלוטת התריס.

6. תאים שהיו חולים בסרטן ונרפאו.

כלי נשק חדשים מצטרפים למאגר המשמש את הלוחמים בסרטן. מבין כ־200 סוגי סרטן הצליחו החוקרים לפתח נוגדנים רדיואקטיביים לכתריסר מהם, מה שמאפשר זיהוי מהיר ומוקדם של המחלה.

איבחון מהיר של הסרטן

התפתחויות חדשות במחקר האימונולוגי והגנטי הולידו באחרונה כלי־נשק חדשים שיצטרפו בעתיד הקרוב למאגר המשמש את הלוחמים בסרטן. אחד מהם, הנבחן עתה בדקדקנות יתרה, הוא ה־ monoclonal antibody (נוגדן מונוקלונלי – בתרגום לגמרי חופשי, בהחלט לא מדעי).

"עד היום זיהה המדע כ־200 סוגי סרטן. לכתריסר מהם הצלחנו לפתח נוגדנים רדיואקטיביים, המסוגלים לזהות בדייקנות את נוכחות המחלה בדם החולה". כך הודיע בחודש שעבר פרופסור דומיניק בֶּלֶה מהמכון לחקר הסרטן ע"ש גוסטאב רוסי השוכן מזרחית לפאריס.

הסוג החדש של נוגדנים, המכונים ע"י מפתחיהם monoclonal antibody, ובקיצור MCAs, מאפשרים לחוקרים לזהות בדגימות דם עקבות – גם המזעריים ביותר – של תאים סרטניים. בשלב זה, החוקרים עדיין לא ניסו להשתמש בהם כדי לזהות נוכחות תאים ממאירים בגופם של פציינטים בריאים־לכאורה, אלא לוודא או להפריך חששות לפלישה מחודשת של תאים סרטניים בגוף פציינטים שכבר חלו בסרטן, אך המחלה נעצרה.

פרופסור דומיניק בֶּלֶה הוא אחד מכמה חוקרים ברחבי העולם העוסקים בהנדסה ביולוגית ומרכזים עתה מאמצים מיוחדים בנסיונות להגיע לייצור המוני של חומרים מחסנים, מאלה שגופנו מייצר באופן טבעי כאשר הוא חש בנוכחות חומר זר, עויין ומאיים.

בין "כלי־הנשק" הטבעיים של גופנו ידוע הלימפוציט־B, האחראי על ייצור נוגדנים מסויימים, כל אחד "מתוכנת" לפעול נגד חומר ספציפי המאיים על בריאות הגוף: נגיף, חיידק, פטריה וכו'. הלימפוציט־B מזהה את האיום לאורגניזם ונותן לגוף את האות לייצור הנוגדנים, שבחורים ממהרים למקום אליו חדר הפולש ונערכים לקרב – נגדו בלבד, לא נגד פולשים אחרים.

החוקרים החליטו לנסות למזג ו"לאחד" את הלימפוציט־B עם תא סרטני, וכתוצאה מהמיזוג הזה להגיע לשליטה בייצור הנוגדן, שיכול לפעול על סוג הסרטן השוכן בתא. אך בשלב זה של המחקר והניסויים הם טרם הצליחו להגן על ה"תא המאוחד" שיצרו מפני... נוגדנים אחרים, שהגוף מייצר בכמויות ומשלח כ"פולש" הזר ברגע שהוא מזהה את נוכחותו – שהיא, לגבי מנגנוני ההגנה של הגוף – נוכחות מאיימת.

בשלב זה סופגים הנוגדנים החדשים קרינה רדיואקטיבית, המאפשרת להם לאתר בדיוק מירבי נוכחות תאים סרטניים בגוף. תהליך זיהוי חדש זה – שאינו רק מהיר ויעיל אלא גם אינו מזיק, היות שהוא נעשה על דגימות דם, במעבדה – הוא הישג חשוב בדרך לזיהוי מהיר ככל האפשר של שוכם של תאי המחלה הקטלנית לגופם של חולים הנלחמים בה. ■

נטע שדמי

הדודה של יוני וביבי

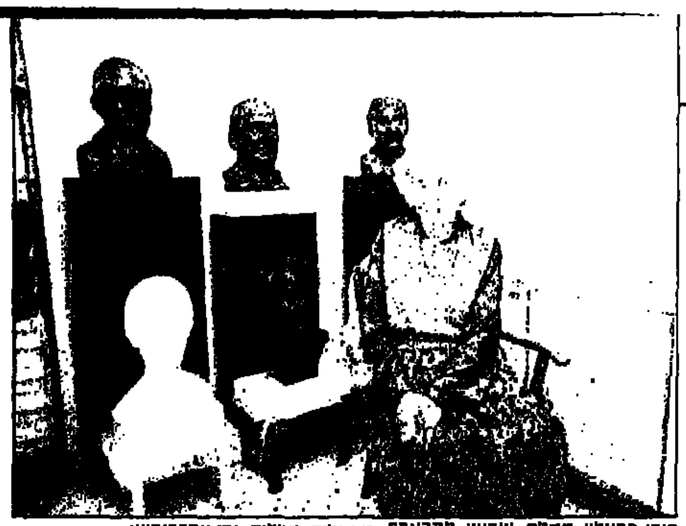

מירי מרגולין. פסלת. ועכשיו: לקרארה באיטליה. (צילום: ורי אברמוביץ).

האחדות הלאומית חוגגת בסלון של מירי מרגולין. ראש ליד ראש עומדים אצלה, יצוקים בברונזה, פורטרטים של שמעון פרס ויצחק שמיר. סמוך אליהם מודגשים שיפולי השפה העליונה ופיקת הגרון של משה דיין, ולמעלה בקומה השניה – ועידת קמפ־דיוויד בעיצומה. וגם אפשר לראות בצוותא את זובין מהטה, גולדה מאיר והנשיא הרצוג.

יש לה חולשה, למרגולין, לאנשים גדולים. "באישיותם יש מוח כזה שמרתק אותי" תסביר. את הדחף הראשוני ללוש בידיה דמות מהגרעיניות אל המכלול, חשה לראשונה אחרי נפילת אחיינה, יוני נתניהו. "היה בינינו קשר מיוחד, והוא נהג לבוא אלינו הרבה". קשורה גם לאחיו, בנימין (ביבי) נתניהו. "את שניהם מאפיינת עוצמה והעזה". ובמה הם ניבדלים? כאן דודה מירי מפעילה בלמים. חוששת מפני "מה יגידו" במשפחה. חיית משפחה. אצל בת נתניהו המקפידה ללכד סביב את משפחות שמונת אחיה הפזורות ברחבי תבל – קשר משפחתי הוא משהו עקרוני.

הפיסול הוא עיקר עולמה של מרגולין. ההתחלה היתה כמו אצל כל בורגנית טובה: בחוגי קרמיקה וציור. עיסוקים שוליים של אשת מהנדס המחלקת את זמנה בין עבודתה כמדפיסה – לטיפול בשלושה ילדים. "אבל כבר אז הפיסול דיגדג לי באצבעות ובין קערה לוואזה 'חטאתי' גם בשני ראשים קטנים". הדיגדוג, מסתבר, לא הספיק. אל תפישת הדקויות בפניו של יוני נתניהו, אל חיטובי פניו הזקוקים עד כדי כאב הגיעה רק אחרי לימוד במכון אבני, ומאז היא חוגגת באטלייה שלה.

כל יום, לפני שתיכנס אליה, תערוך מסדר בוקר לגינה שהיא מטפחת באהבה ואחר, לבושת ג'ינס, היא בוצעת מהחומר ומיד, ללא סקיצות, הדמות זורמת בין אצבעותיה. "בעבודה אני ממש מרחפת. שקועה שעות ולא איכפת לי משום דבר. סיפוק אדיר". בביתה המטופח בגבעת סביון פזורים לא רק פורטרטים פוליטיים שחלקם נרכש ע"י האוריגינלים. בשנים האחרונות היא מפסלת גם אבסטרקטים יצוקים מברונזה מבריקה. המוטיב המרכזי – גוף האשה. פסלים מעוגלים, זורמים בתנועתיות מתונה.

בשבת הקרובה, תיפתח במוזיאון בית עמנואל ברמת־גן, תערוכה של עבודותיה. חשוב לה למכור, לקשור קשר עם האנשים באמצעות הפסלים. "אני מאושרת לראות איך אנשים רצים מפורטרט לפורטרט, מזהים את המנהיגים שלהם. כאן הם מבינים את האמנות, היא מדברת אליהם בשפתם".

מפסלת כבר יותר מ־10 שנים. "אני שמחה שבועז זכה לראות לפחות את ההתחלה שלי" היא ניזכרת איך לאחר פטירת בעלה מצאה בפיסול מפלט מיגונה. היום היא מיצרה שלא התחילה מוקדם יותר. אבל הצער – עניין של שניה. האישה התוססת, הדוברת בעגה צברית, סבתא לעשרה נכדים, הלבושה בבגדים ססגוניים וצעירים – מסתכלת קדימה. לאן? "לקרה באיטליה, ללמוד פיסול בשיש". ■

מונטנה בישראל

קלוד מונטנה – השם המוביל בשנים האחרונות את רשימת גדולי האופנאים בעולם, השם הנרדף לאופנה גרנדיוזית, מלכותית, כמעט תיאטרלית. ועתה – הזדמנות חד־פעמית לראות את קולקצית הקיץ של מונטנה בתצוגת אופנה בת"א. האירוע, בחסות שגריר צרפת בישראל ורעיתו, אורגן ע"י בוטיק סילואט כערב למען בי"ח אברבנאל בבת־ים, ביום ב', 2.5.88 במלון הילטון. בנוסף לקולקציה של מונטנה יוצגו גם אוספי הקיץ של פיזנטי ופייר בלמן.

לחזמנות טל. 03־493231

ד. שמעוני

סדנא לעיצוב ואדריכלות

הרשמה לתשמ"ט

הסדנא מקיימת תכנית לימודי יום המקנה דיפלומה בתחומים הבאים:
1. אדריכלות ועיצוב אורבני – 5 שנים
2. אדריכלות פנים – 4 שנים
3. עיצוב: גרפיקה, מוצר וסביבה, תלבושות טכסטיל ותפאורה – 4 שנים
4. מסלול מיוחד להנדסאים ובוגרי אוניברסיטה.
צוות המנחים: אנשי מקצוע בכירים.
שנת הלימודים מתחלקת לשלושה: סמסטר סתיו, סמסטר אביב וסמסטר קיץ – המוקדש למיומנות מקצועית.
אפשרות מעבר בין מגמות.
דגש על אוירה חברתית.
סטודנט שלמד במוסד על תיכוני אחר יזוכה עבור לימודים רלוונטים.
5. סדנאות רישום וציור – אחה"צ/לימודי חוץ נפתחות במשך השנה ובקיץ.

הרשמה וחוברת מידע: ברחוב מנורת המאור 6 (נחלת יצחק 36) א-ה 14-9 טל: 255183-5.
לרכישה באמצעות הדואר: המחאה ע"ס 25 ש"ח לת.ד. 21192 ת"א 61211

(מ.)

דיאטה

לשתות או לא לשתות?*

מניעת נוזלים מהגוף יוצרת בעיות בריאות: עצירות, התייבשות הגוף, הצטברות חול ואבנים בכליות. לכן התשובה היא: כן. לשתות. ועוד איך.

רות קרייצר־רביב, דיאטנית קלינית. סקסולוגית ובעלת תואר שני בפיזיולוגיה. מרצה, מרואיינת ומפרסמת בקביעות בעתונות מאמרים מקצועיים. חלק מפרקי הספר ראו אור ב"סנונית".

כשאני שואלת: "כמה נוזלים את/ה שותה ליום?" אני מקבלת תשובות שונות ומשונות, ורבות מהן מוטעות. הנה דוגמאות מספר:

● "אני לא שותה הרבה, אבל אוכל הרבה ירקות ופירות".

תשובתי: "כל מנת פרי מכילה כ־50 קלוריות. הלקחת זאת בחשבון?"

● "במקום שתייה, עשיתי אשתקד דיאטה של לבן – 11 גביעים ליום, ואני מתכונן לחזור על כך".

תשובתי: "לבן הוא אוכל ולא שתיה. בכל כוס לבן יש 110 קלוריות!"

● "אני לא אוהבת לשתות הרבה. אני מסתפקת ב־3 – 4 כוסות ליום".

תשובתי: "צר לי לבשר לך – את מועמדת לסבול מעצירות, ואולי גם מאבנים בכליות".

● לשתות ולהשמין? להיפך, אני עושה דיאטה של פירות בלבד כדי להוציא נוזלים מהגוף, ומוריד 1 ק"ג ליום".

תשובתי: "בדיאטה זו לא הורדת שומן אלא הוצאה מהגוף נוזלים ועימם גם מינרלים חיוניים. הנוזלים יחזרו במהרה. הדיאטה הזו גורמת נזק".

כך אני נתקלת יום־יום בדעות קדומות ומוטעות לגבי חשיבות השתייה ובאי ידיעה הכרוכה, לעיתים, בסכנה בריאותית.

● מי שאומר: "אם אני לא שותה, אני לא מזיע" – יש להזהירו: בתנאי החום של ישראל חשוב מאוד להזיע כדי לקרר את הגוף וחשוב לשתות כדי לאפשר לגוף פעולה תקינה.

● מי שאומר: "אסור לשתות מים אחרי פירות" – דבק באמונה תפלה ותו לא.

● מי שאומר: "בחורף לא צריך לשתות כי לא צמאים ואין מזיעים" – טועה. גם בחורף הגוף מפריש נוזלים עקב פעילותו.

● מי שאומר: "בזמן שילשול אסור לשתות" – מונע מגופו את מילוי החסר בנוזלים שאיבד בעת השילשול, ומסתכן בהתייבשות.

● מי שאומר: "אני שותה רק מים" – יש להניח שאינו שותה מספיק.

מה לשתות?

למרות שהמים והנוזלים בכלל הם מן הגורמים התזונתיים החשובים ביותר, אנשים רבים מתעלמים מחשיבותם, לעיתים אף מזלזלים בנושא, ומסכנים את בריאותם. בארץ חמה כישראל יש לשתות הרבה. הגוף אינו אוצר עודפי מים, אלא מוציאם בדרכי השתן והזיעה. ושוב: מעודף מים אין משמינים, אלא רק מעודף שומן. בעוד שלגבי שתייה בקיץ גדולה המודעות, לא כן הדבר לגבי החורף. והאמת היא שגם בחורף יש לשתות כמויות נוזלים ניכרות. בחורף אנו נמצאים לעיתים שעות רבות בסביבה מחוממת: בבית, במשרד, במכונית, באולם ציבורי בלי שנחוש בכך ואף בלי שנדע, לגופנו מאבד נוזלים גם כשבחוץ שורר הקור.

מניעת נוזלים מהגוף, יוצרת בעיות בריאות: עצירות, הצטברות חול ואבנים בכליות. התייבשות הגוף עלולה לפגוע בתיפקוד הכליות ולגרום להרעלה. מה אם כן לשתות?

מים, סודה, תה, קפה (עם קפאין או בלעדיו), מרק, משקאות קלים (דיאטטיים) ועוד. נכון שהפירות והירקות מכילים מים כ־90% ממשקלם, ואולם הם נחשבים למזון מוצק ולא נכללים במסגרת כמות השתייה הדרושה.

כאן המקום להביא סיפור קצר ורב־לקח. הגיעה אלי אשה, שניצלה תקופת החלמה מניתוח חניכיים כדי לעשות דיאטה: היא לא אכלה דבר, רק שתתה. בכל זאת עלתה במשקל. התברר, ששתתה כוסות תה רבות עם סוכר, משקאות מתוקים, מיצי פירות עתירי קלוריות ועוד. חישוב שעשיתי גילה שרק מהנוזלים כלבד היא קיבלה 2,200 קלוריות ליום, ועדיין נשארה רעבה וחלשה. המסקנה: אפשר להשמין משתייה בלבד.

המרק נחשב לשתייה, אולם הכוונה היא למרק מתוצרת בית, שאין בו מלח רב ואשר שכבת השומן שהצטברה על פניו הוסרה לאחר שהתקרר. המרק המוכן מאבקה מכיל מלח, קמח, שמן וסוכר. המלח מזיק לסובלים מיתר־לחץ־דם, מאי ספיקת כליות או מבצקת.

מוצרי החלב נחשבים למזון ואין לכללם בכמות השתייה הדרושה.

כמה כללים

למזלנו, מהווה תחושת הצמא מנגנון אזעקה די יעיל. במנגנון זה פועלות שתי מערכות: כאשר עולה רמת המלחים בדם, נשאבים מים מבלוטות הרוק, דבר היוצר יובש בחלל הפה. המערכת השנייה היא זו המשגרת למוח אות אזעקה שעלינו לשתות. עם כל זאת, אין המנגנון של תחושת הצמא יעיל לחלוטין. לכן, כל מי שנמצא בתנאי חום, או שעוסק בפעילות גופנית, ירבה לשתות גם אם מערכות האזעקה האלה לא פועלות וגם אם נדמה לו שאינו זקוק לשתיית נוזלים מרובה. גם בהיעדר הרגשת הצמא המובהקת, גופו זקוק לנוזלים.

כל המומחים מאוחדים בדעה, כי ברוב ימות השנה בארצנו – קיץ וחורף – צריך כאדם לשתות 12 – 15 כוסות נוזלים ליום, בהתאם לטמפרטורה שבה הוא נמצא ולתנאי פעילותו.

יש להדגיש כללים מספר:

● אדם הנמצא בדיאטה, או השומר על משקל תקין, חייב להימנע ככל האפשר ממשקאות ממותקים בסוכר ולהעדיף משקאות ממותקים בממתיק מלאכותי.

● משקה צונן עדיף על משקה בטמפרטורת הגוף, משום שהוא מאפשר שתייה רבה יותר.

● משקאות תוססים יוצרים הרגשה של "קיבה מלאה" ולכן שותים אותם בכמות קטנה יותר מאשר משקאות שאינם תוססים.

● מיצי פירות טריים מכילים ריכוז גבוה של סוכר, ולכן, מי שמקפיד על משקל תקין, ישתה מהם במסגרת הכמות הכוללת והמוגבלת של פירות טריים שהוא אוכל כל ביום. עם זאת, אני ממליצה לאכול פרי ולא לשתות את מיציו.

★ פרק, בהשמטות קלות, מספרה של רות קרייצר־רביב, בשם "התיאוריה והקלוריה – לאכול נכון ולחיות טוב" (מורה־ביתן), הספר מציג את התזונה על כל היבטיה וכיצד היא משפיעה על איכות חייו של האדם.

רפי יעקובי, פסיכולוג

טענות – הרוצח השקט

אפילו מרבית הטענות שבני הזוג משמיעים זה לזה הן טענות צודקות – הרי אם מאזינים להן, מחמיצים תמונת עולם רחבה ומורכבת יותר. הביטוי בתלונה נושא אופי של התמכרות.

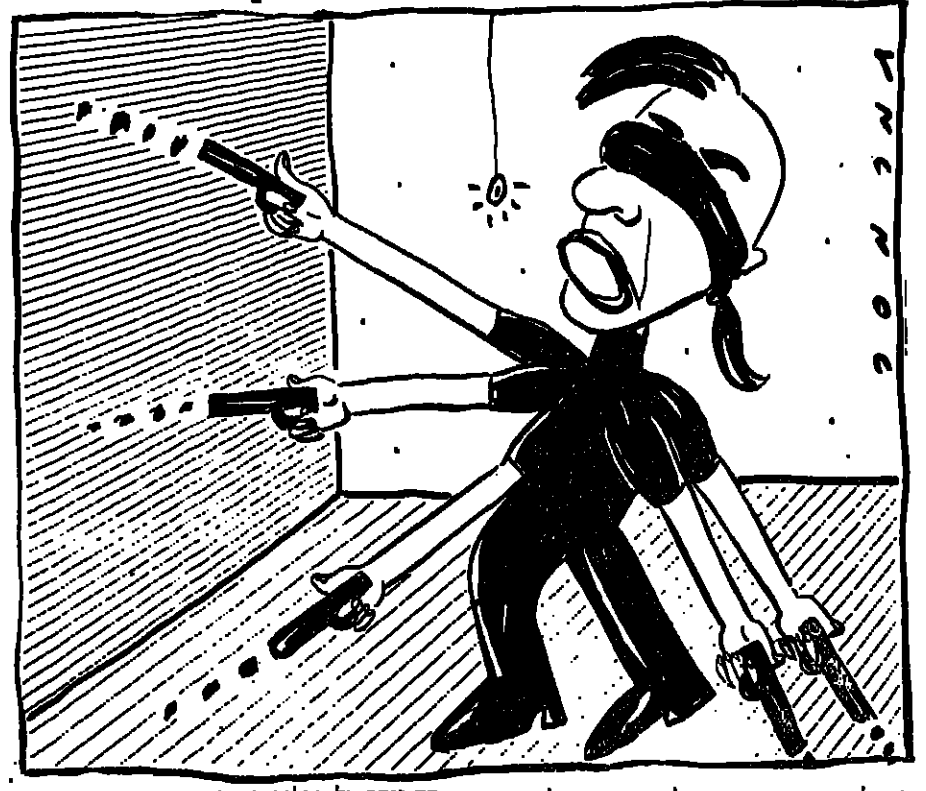

לחווה כ., לענת מתל־אביב, לאהוד ולראובן מרמת השרון

מי שמשתמש בשפת הטענות ביחסים בין בני־זוג, וביחסים שבין הורים לילדים, ומעיד על עצמו שהוא רוצה ומתכוון לטוב, משול בעיני למי שיוצא לתל־אביב, אך פוסע במלוא המרץ לכיוון אשדוד, והוא משוכנע שהוא בדרך לחיפה. במלוא הלהט הוא מנסה לשכנע בכך גם את האחרים.

גיצים של טענות מבעירים דליקות המכלות פרחי ידידות שזה עתה הנצו, ולא פעם הופכת לאפר חורשת חברות, אם לא יודעים לעצור בזמן את הבעירה הזאת.

תוכן הטענות איננו רלוואנטי. כך, על כל פנים לדעתי. ואין זה סוד כמובן, שרבים מעמיתי למקצוע מבלים דווקא ימים רבים בהאזנה סבלנית, דאוגה ומסורה, לתוכן המדוקדק של שפת הטענות. לא רק שהם מנציחים בכך את שפת הטענות, אלא שהיא הולכת ונעשית עשירה יותר, בהרבה ניבים פסיכולוגיסטיים.

"את תמיד משליכה עלי את רגשי הנחיתות שלך", לצד ה"אני עובד קשה כל היום ואת אפילו לא תופרת לי כפתור", וה"למה אתה אף פעם לא מפתיע אותי במתנה קטנה, היא לא צריכה להיות יקרה, רק שארע שאתה שם לב אלי", הבנאליים כל כך.

אני מניח מראש את נכונותן וצדקתן של מרבית הטענות. כלומר, הוא באמת עובד כל היום, והיא באמת לא תפרה לו כפתור. זה לא שהיא לא תפרה לו כפתור והוא, משום מה, ממשיך לחשוב שהיא לא תפרה לו. מאחר שאנו עוסקים בדרך כלל באנשים שפויים ואינטליגנטיים, הרי שתוכן הטענות שהם משמיעים הינו סביר ומתקבל על הדעת, פחות או יותר. רק טענותיהם של המשוגעים ממש נשמעות מצוצות מן האצבע ומוזרות עד אימה.

אך כאמור מאחורי הגרסאות הצודקות והנכונות מסתתר מכשיר פיצוץ מן הנפוצים והשגורים ביותר. כלי מגושם, הרומס וטוחן כל הזדמנות לכדי אבק פורח. הכלי הזה פותח משפת ההידברות המורגלת אצל ילדים ממורמרים שאינם יודעים לשמוח, ומבוגרים שלא בגרו.

במילים אחרות, אלה היודעים לבטא אך ורק את תחושותיהם הפרטיות, והמיידיות, ואינם יודעים להתייחס למידע מורכב יותר, הנובע מן המתרחש בעולמם. אם תאזין רק לתחושות הללו, וחלילה גם תודה איתן, תקבל תמונת עולם מגושמת, המורכבת מצדיקים שרוצים רק טוב וממפלצות מרושעות המונעות זאת מהם. אך אם תתבונן בנוף המורכב יותר, תבחין בטוען עצמו – האומלל הכלוא בסבלותיו הפרטיים, שעולמו הצוורתי דל ומורכב מרסיסי איוולת. רסיסים כאלה מצויים גם אצל כל האחרים, אלא שמי שמבחין באורות, צללים וגוונים, רואה תמונת עולם רחבה ומורכבת יותר. ואילו אצל הטוענים מתקיים מעין ליקוי של עיוורון צבעים. איני מתכוון בכך להציע לבריות לראות ורוד בלבד. הרי גם זו תמונה מעוותת ומגושמת, באופן דומה. מה שאני מציע הוא לטרוח לראות את התמונה המורייקת, להיאבק על היכולת לתוות, לחוש ולהרגיש את מה שמצוי.

בימים כתיקונם, בעל שפת הטענות חש ברע מתון, עם ניחוח קל של מרירות. לא תתפוס אותו חלילה מרבה לצחוק וליהנות. על פניו שורה הבעה עגומה, מתוחה או עויינת. קשה מאוד לשלוף אותו החוצה מתוך בועת האגוצנטריות שהוא כלוא בה. הוא לא כל כך יודע על התנסויות של אחרים. לעתים הוא אומנם אומר, בטון חמור וקנאי "אני רוצה רק את טובתם של הילדים", או "מאוד חשוב לי שלאשתי יהיה טוב בעבודה", אך מאחר שזה מנותק משאר ההקשרים, אין הוא יודע כיצד לעשות טוב, בנסיבות מורכבות, ותחת דגל הרצון הטוב, הוא גורם נזק, לעתים נזק חמור. למשל, כשמדובר בילדיו, שמילדותם הוא מלמדם את תמונת העולם המוחמצת שלו.

קל להם יותר, לדוברי שפת הטענות, בנסיבות ברורות ולא מסובכות. למשל, להתייחס לחתול מסכן, שתום־עין. או לילד חולה, שצריך לדאוג לו.

הבילוי הזה, בתלונה, טענה וסבל הקיפוח, נושא אופי של התמכרות. לא צריך אפילו ללחוץ על כפתור הטלוויזיה כדי להעביר את הזמן. די בהפעלת מתג פנימי במוח, ומיד מוזרקת אמפולה של רעל מזוקק הישר לנשמה.

כתוצאה מכך, וזה אולי הטראגי מכל, אין התנסות טריה, אין למידה, אין שיפור יכולת. כל חשיפה לגירוי נחרפת, במקום להוות הזדמנות התנסותית המאפשרת למידה. כל גירוי מתועל לחוויית סבל וכך קורה שהאדם נותר דל בכלים, ותווה שוב ושוב אותן תוויות. כאמור, רוצה טוב, אך לא יכול לשאת שיהיה טוב, ולא יודע ללמד את עצמו להשיג זאת.

ובכן, אם אתם כבר אינכם מאזינים עוד לתוכן של הטענות, אלא לעצם קיומן, תבחינו בנקל כי בימים כתיקונם, כשהטוען שרוי בעולם שגבולותיו צרים, די לו בזרזיף של טענות כדי לשמור על שיווי המשקל שהוא מורגל אליו. אך אם נוצרת הפרה של שיווי המשקל, בצורת פלישה של חבילת גירויים מורכבת ומכבידה יותר לעולמו הצר, הופך הזרזיף לאשד של טענות בלתי פוסקות. תחילה כלפי הפולש ואחר כך, כשהטענות הופכות לשנאה לוהטת ולעתים בלתי מרוסנת, היא מתפשטת ומופנית לכל עבר. וזיכרו, זהו נסיון להדוף את פלישת הגירויים ולשמור על סביבה יציבה ובלתי משתנה.

יש דמיון רב בין מצוקת החרד ירא השמים, המבקש לשמור על עולם בלתי משתנה שהוא מורגל אליו, והמבקש להדוף את פלישת החיים הסואנים ודבי השינויים אל תוך גבולותיו. אלא שכאן, במקום התוכן הדתי, מצויה תמונת עולם מייגעת, ושמירה על תפקידי יום־יום קבועים ופשוטים: עבודה, נקיון, לימודים, בחינות. אדם לעמל יולד והחיים די מחורבנים. וזהו. שמירה על הקבוע.

נעבור מעט אל השותפים. מי ששרוי במחיצתו – אבוי לו. אם ימנע מלהתעניין מה קרה, "למה אין לך מצב רוח?", "עשיתי משהו?", "את כועסת עלי?" – זה לא יסלח לו. ואם יכלה יממות בתחקיר מפורט, יקבל לבסוף מתנה נדירה בכך שהיא תגלה לו מה בדיוק עשה לה לפני שבוע. זה דבר שאין לו כפרה וגם לא נתון לשינוי. והיא מבלה בכך כבר שבוע תמים. וחוזרת ולועסת את אותו המסטיק הדביק. והוא שפוט על ידה. וכל זאת – בימים כתיקונם, כבילוי רגיל גרוש ושגרתי. הבעיה מחמירה כאשר השותף משתנה ומפר את שיווי המשקל. ■

עדנה כצולסון,
פסיכולוגית חינוכית

אדם בחיתולים

את התעלומות המרתקות שעדיין לא פוענחו על־ידי מדעי הנפש נוגעת לצעדיו הראשונים של התינוק בעולם. כיצד חש? מה מניע אותו? כיצד קושר קשר עם אחרים?

בראשית המאה העשרים ניסה פרויד ללמוד את המסלול המפותל אותו עושה היילוד מרגע "הטראומה של הלידה", כאשר הוא נזרק החוצה מעולם מוגן ובטוח אל המציאות הטופחת על פניו. הוא קעקע את יסודות התמונה האידילית של הילדות המאושרת, בתארו את הדחפים הפנימיים והלחצים החיצוניים, שאתם נאלץ להיאבק התינוק, המנווט עצמו בין יצריו לבין תביעות הסביבה המשפחתית והחברתית. אחריו באו ויניקוט, מלני קליין ואחרים שהרחיבו, העמיקו והוסיפו לרעיונותיו בנסותם להתחקות אחר הנתיב בו צועד האדם בראשית דרכו.

האני הפרימיטיבי של התינוק מוצף בדחפים יצריים ותוקפניים, התובעים במפגיע לבוא על סיפוקם. התינוק, המונע על־ידי עקרון העונג, מחפש דרך להרבות חוויות חיוביות ונעימות ולהימנע מחוויות מכאיבות ומתסכלות. מהר מאוד הוא נוכח לדעת, שבידי האם נמצא מפתח לנעימות: השד (או תחליפיו), שהיא מספקת לו, מעבירים בו רטט של נועם, מגע גופה בגופו מרגיע ומהנה; ביד הקסם היא מעבירה את הרעב והצמא ומפסיקה את הגירוי והרטיבות באחוריו.

כבעל נסיון מבקש התינוק לשמור על האם כעל אובייקט מספק ולהבטיח את קירבתה. זהו הבסיס ליחסי אובייקט בין התינוק לאמו (או למי שמטפל בו). האם עוזרת לו להתגבר על תחושת החולשה וחוסר האונים שהוא חש ובנוכחותה הוא מרגיש עצמו כל־יכול. עדיין אין ביכולתו לדעת, שהיא קיימת גם כאשר הוא אינו רואה, שומע, מריח, חש אותה. חסרה לו בשלב זה מה שקוראים פסיכולוגים "קביעות אובייקט" והוא יודע על קיומה רק כאשר היא נמצאת בקרבתו.

היא נעלמת. הילד חווה חוויה של הכל או לא כלום: הוא "יוצר אותה" כשהיא מופיעה ומאבד אותה כש־בחברת האם – טוב לו, בהעדרה – רע. לכן ינסה לחזור שוב ושוב באופן כפייתי על חווית הנעימות שבנוכחותה ולהחזירה אליו עוד ועוד. הוא יהנה מאוד ממשחק במהלכו האם תיעלם ותופיע חליפות. (משחק קוקו...)

אהבתה של האם מלמדת את הרך הנולד שני דברים עיקריים – 1. לאהוב את עצמו כפי שהאם אוהבת

אותו, ומה שמכונה נרקיסיזם של התינוק (מונח הלקוח מסיפור האגדה אודות נרקיס שהיה מאוהב בדמותו שנשקפה אליו מן המים). 2. להאמין בבני אדם אחרים: יחסו החיובי לאם עובר תהליך של הכללה והאמון באם הופך לאמון בסיסי באנשים.

אולם, מה יעשה התינוק עם חוויות הכעס, הזעם, התסכול והתוקפנות שהוא חש? כיצד אילו מתיישבים עם "האם הטובה" המעניק לו חוויות נועם? בשלב זה הוא מוצא תחבולה חדשה כדי להסתדר עם מורכבות חייו: הוא נוקט בטכניקה של פיצול: האם מופיעה כשתיים – פעם האם הטובה אותה הוא אוהב בכל לבו; וכנגדה – האם הרעה, האובייקט הרע עליו מושלכת תוקפנותו ודחפיו ההרסניים. אותה הוא צובט, נושך ובועט בה. האם היודעת לקבל את התפקיד הכפול והמבלבל, ולהכיל הן את אהבתו והן את כעסו של התינוק, תלמד אותו לחיות עם הדחף הבונה והדחף ההרסני הנמצאים בו בעת ובעונה אחת.

בשלב זה עדיין חש התינוק, שהוא ואמו הינם ישות אחת דחפיו־דחפיה ומאווייו־מאוויה; אולם, עם הזמן טופחת המציאות הקשה על פניו ומחבלת באידיליה זו – קורה שהאם אינה נענית לדרישתו, אינה מבינה את רצונו או כופה עצמה עליו. התינוק נאלץ ללמוד בדרך הקשה את תחושת הנפרדות בינו לבין אמו ונוכח לדעת שאין הם אחד אלא שניים נפרדים. כאן נזרע הזרע להתפתחות זהות עצמית של התינוק כאדם שלם בפני עצמו. לא עוד תאומים סיאמיים המחוברים בטבורם, אלא שני אנשים שונים זה מרעהו.

משנוכח התינוק, שהאוביקט האימהי הטוב, ואפילו תחליפיו (האחרים המטפלים בו), אינם תמיד עמו, הוא מפתח פטנט נוסף כדי להתמודד עם חרדת הפרידה ומוצא לו "אוביקט מעבר", אוביקט תחליפי בצורת צעצוע או חפץ (בקבוק, מוצץ, שמיכה), המייצגים את האובייקט הטוב וממלאים את מקומו בהעדרו. הוא יהיה מוכן להישאר לבד בחדרו בלילה או להירגע כשהוא נסער, כאשר אובייקט התחליף צמוד אליו וממלא את מקום ההורה.

לקראת גיל 8 חודשים מוצא התינוק טכניקה חדשה כיצד להתמודד עם דחפיו הסותרים – הבונה וההרסני – ומשליך את הרע על אובייקטים זרים – אנשים זרים, מהם הוא פוחד ואפילו בוכה בנוכחותם. הוא מפגין בגלוי את קרבתו לאנשים המוכרים, עליהם הוא משליך את הטוב. בשלב זה כבר התבססה אצלו "קביעות האובייקט" והוא יודע שהאם/ האב קיימים, גם אם אינם נמצאים לידו.

מיהו ההורה המסוגל לעזור לילד לעבור את דרך החתחתים של השנה הראשונה? אין זה בהכרח ההורה האידיאלי; אלא ההורה "הטוב דיו" המסוגל להעניק לתינוק תחושת בטחון וסיפוק באופן עקבי; להכיל את הטוב והרע שהתינוק משליך עליו, ולהעניק לו הרגשה שהוא רצוי ואהוב. ■

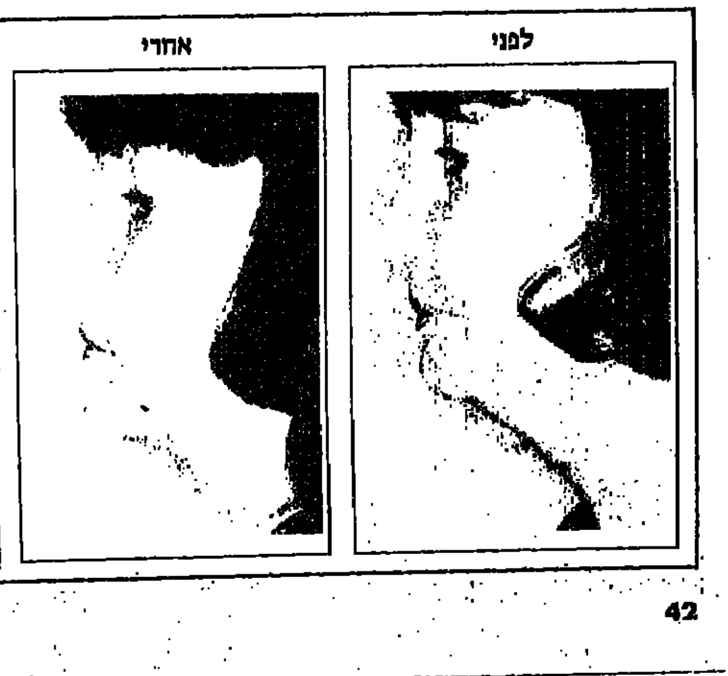

חדשות ממגדל דיזנגוף
קוסמטיק סנטר
ייעוץ ראשוני – חינם
פתרונות חדשים:
★ פיסול הפנים מחדש ללא ניתוח וצלקות ★ טיפול בסנטר כפול ללא ניתוח וצלקות ★ הקץ לעפרון! איילינר וגבות לצמיתות ע"י מכשיר אלקטרוני משוכלל
לפרטים, נא לפנות טלפון 03-294521

עליזה עולש

רטין־A יעיל, אך אינו תכשיר פלא

ש: אלה: ידידה שלי חזרה מארה"ב, כולה נלהבת מקרם חדש, רטין־איי (Retin -A), האמור לחסל קמטים, ונקודות חומות מהעור. היא טוענת שבאמריקה זה ממש שיגעון, האם אפשר לדעת במה דברים אמורים.

ת: רטין־איי, שנמצא בתכשירי טיפול בפצעי אקנה החל מ־1971, נמצא לפתע באור הזרקורים: תכשיר המעלים קמטים, מבהיר נקודות חומות בעור ונותן לעור מראה ורדרד. רופאי עור טוענים, שהתכשיר יעיל בשימוש די ממושך, אבל אינו יעיל בכל מקרה.

ד"ר אלברט מ. קליגמן, שעבד בפיתוחו של הרטין־איי, מסביר שעל מנת להשיג תוצאות יש להשתמש בתרופה במשך שנה או שנה וחצי בשימוש יומיומי, ואחר־כך אפשר להפחית לפעמיים ביום.

ד"ר ארתור ק. בלין שחקר את התרופה באוניברסיטה על שם רוקפלר, מאשר את יעילות התכשיר לקמטים דקים באיזור העיניים בעיקר, אך טוען שיעילות התכשיר היא צנועה למדי, בכל מקרה התכשיר אינו תכשיר פלא.

אנשים השוהים בשמש כמה שעות ביום, או בשבוע, צריכים להיות מאוד זהירים, בשימוש בתכשיר, ולא לשכוח למרוח פניהם עם קרם מגונן מפני שמש, בעל מספר הגנה גבוה (24,15), מפני שהרטין־איי הופך לדק יותר את שכבת העור העליונה, ולכן המשתמש בקרם הוא בעל נטיה לשיזוף גבוה יותר. בהתאם להוראות רצוי להיזהר עם התכשיר לפני יציאה לחופש בעונת החורף, כאשר בחוץ נושבות רוחות חזקות.

רטין־איי ניתן להשגה בארה"ב רק עם מירשם של רופא. הרופאים טוענים שהשימוש בו צריך להיות תחת פיקוח של רופא, היכול לכוון לצרכים האישיים של כל אחד.

השימוש בתכשיר יכול לגרום לאדמומיות, לקילוף ואי נוחות. לא מומלץ לקנותו בבתי מרקחת שאינם

מקפידים על רישום, ומומלץ לנשים הרות לא להשתמש בתכשיר.

בשלב זה – בגלל העובדה שעדיין לא נסתיימו כל המחקרים בנושא הרטין־איי, החברות הגדולות מנסות לקבל אישור שהתכשיר יעיל בתיקונם של נזקים הנגרמים כתוצאה משהות ממושכת בשמש.

רטין־איי מופק מוויטמין איי, ותשומת הלב שעורר היתה לאחר שד"ר ג'ון ג'. נורהס, מאוניברסיטת מישגן, הוכיח במחקריו שהתכשיר יעיל לנזקים שנגרמו כתוצאה משעות ארוכה בשמש, ויכול לתקן תמונות ישנות.

התכשיר ניתן להשגה בצורת קרם, ג'לי, ונוזל בחוזקים שונים. יש לו ריח קל של תרופה, הוא לא שומני, ונספג בקלות. על מנת לתקן נזקי שמש, מייעצים רופאי עור להשתמש בתכשיר פחות חזק – 0.05%

שפופרת של 20 גרם עולה 20 דולר. השימוש בתכשיר נעשה בלילה, ובבוקר יש למרוח קרם לחות.

אחרי שימוש של חודש או חודשיים, מבחינים כבר רופאי עור בתוצאות. העור הנהפך לתפוח וחלק יותר, קמטים עדינים מתחילים להיעלם, וכך גם נזקים זעירים משהות בשמש.

פרופ' קליגמן, מרצה לדרמטולוגיה באוניברסיטת פנסילבניה, טוען שאם משתמשים בתכשיר ומפסיקים את השימוש לאחר כמה חודשים, אובדים יתרונות השימוש. אולם שימוש לאורך שנים, גורם לשינויים להישאר קבועים.

לדעת הדרמטולוגים, התכשיר מגביר את חילוף התאים. תאים חיצוניים חלשים נופלים מהר יותר. התכשיר מעבה את שיכבת האפידרמיס ומחזור הדם, ועוזר להפוך לנורמלית צמיחה לא אחידה של תאי העור.

התכשיר מצויין לקמטים הדקים סביב העיניים ולקמטים הדקים בלחיים. רטין־איי אינו יעיל לקמטים העמוקים, ולעור נפול.

כל מי שמעל גיל 30, יכול למצוא תועלת ברטין־איי. אז מה צריך יותר – רק שיביאו את הקרם ארצה באישור משרד הבריאות. זוהי דרך טובה לשיפור מצב הפנים, או קרימה – עשו זאת במהירות. ■

ש: אני סובלת מנימי דם בפנים. אני בת 50, עור פני קצת שמן, אך בריא (ובעבר acne). ידוע לי ואני שומרת: לא מים קרים מדי, לא מים חמים מדי, לא שמש, לא אוכל חריף, לחץ דם 160/80, מצב בריאות תקין, מה לעשות? מיים.

ת: לנימי הדם שאת מתארת – קוראים קופרוז. אני מבינה כי לא הפריעו לך עד עכשיו, ואם הפריעו – למדת לחיות איתם, כפי שאת מתארת במכתבך, ועל כך תבורכי. אגב, האם בדקת אצל רופא, את לחץ הדם שלך, לי הוא נראה קצת גבוה.

קופרוז – וזוהי תופעה של התפוצצות נימי דם, קרוב מאד לפני שטח העור. אין זו תופעה מזיקה, היא רק לא כל־כך יפה. הוסיפי ללאווים שלך גם "לא אלכוהול", ואת פועלת לפי הצורך.

כדי לטפל בקופרוז, צריך למצוא קוסמטיקאית טובה מאוד שתוכל בעזרת מחט חשמלית לעזור לך. אבל עד שתמצאי פתרון לבעיה, אנא, השתמשי במייק־אפ (קרם בסיס), כשאת יוצאת לרחוב, הדבר ישפר את מראה פניך, וגם ישמש לך חומר מגן.

טוס לחו"ל בתשלומים!
שלם עבור הטיסה ומס הנסיעות
ב־12 תשלומים שקליים
(לא צמודים) לנרשמים במשרדנו עד 30/6/88
עדי טורס בע"מ
תל־אביב, רח' אלנבי 111 טל: 624753-623650

הכל נשאר במשפחה...
דרך אמינה, מכובדת ופרטית להכיר בני זוג רציניים לנישואין
פנה/י לאלי שלוש
שדכן משפחתי, פרסי, אמין, בעל קשרים וסאור פנויים/ות איכותיים ומשכילים.
לשרותך בבית גם בשבת (לא משרד)
03-990507, 03-991949

תחליף לנפטלין הרעיל!
עכשיו 20% הנחה
משמיד עש ריחני
דרמר
בריח לוונדר או אורנים
עכשיו, כשאתם מאחסנים את בגדי החורף, חובה לתת עליהם מפני עש בעזרת דרמר משמיד עש ריחני, מוצר איכות מאנגליה.
להשיג בחנויות חומרי הניקוי, בחנויות הצבעים וחומרי הבנין.
כל מוצר של יעקבי בול!
יבואנים: יעקב יעקבי ובניו בע"מ רח' החשמל 1 ת"א טל. 621565
או.קי. פרסום ושיווק

שחמט

שאול הון

ירושלים מארחת

במקביל לאליפות הארץ, תארח ירושלים כמה עשרות שחמטאים מכל הארץ, בתחרות סוף שבוע (חמישה סיבובים בששי-שבת, 29-30/4).

ביום א', 1.5, תתחיל ב־20:30 התחרות המוקדמת לאליפות הבזק של ירושלים, באולם ליאו מורל (מרכז ג'ראר בכר). הגמר – שם לאחר שבוע, 8.5. ביום ג' הקרוב ב־16.00 – יואל חמגליס במשחק סימולטני.

אליפות הבזק של ישראל ב-11.5, שלב המוקדמות יתחיל ב־10.00.

★ ליון: בתחרות הבינלאומית בפסטיוואל הגדול ניצחו אגרסטיין ולוברון – כ"א 6.5 מ-9. אחריהם רָנה 6, מוריי וון-דר-ויל 5, פטאצ'ניק 4.5 וכו'. בתחרות הפתוחה ניצחו האנגלי הברן, ההודי ו. אנאנד (אלוף העולם לנוער) וטורורצביץ' – כ"א 7 מ-9. בתחרות המשנית – היוגוסלבי מאלאסביץ', 8 מ-9. באליפות הנוער של צרפת ניצח פ. חג'אג', 7 מ-9.

★ אנגליה: בתחרות נוער בינלאומית (עד גיל 21) ניצח ג'יימס הואל, 7.5 מ-9. אחריו מייקל אדאמס (בן 15), הגרוזיני א. ג'נג'בה והגרמני ל. ברונר 6.5 כ"א. גרי רכליס רק 5, עופר ברוק 4.5.

★ בריסל: וגניאן פרש מהתחרות הגדולה כשל מות אחיו. קרפוב הפסיד בסיבוב 5 לבליאבסקי, אך בסיבוב 10 הדיח את המוביל ספילמן ועלה למקום הראשון. בסיבוב 12 (מתוך 17) ניצח את קורצ'נוי וצבר 8.5, בליאבסקי 7.5.

★ ליובוייביץ' הוא כנראה "הסוס השחור" של קרפוב. לאחר שגבר עליו באולימפיארה ניצח גם בתחרות לזכר ד"ר איבה (שהיתה בדרגה 17, העליונה בדירוג הבינלאומי). הנה המשחק.

ליובוייביץ' קרפוב

1. ה4 ג6, 2. ד3 (נמנע מהנוסח המקובל, שקרפוב שיחק בדו־קרב עם קספרוב) ה5, 3. פ-ד2 פ-ו6, 4. פז-ו3 ד6, 5. ז3 ז6, 6. ר-ז2 ר-ז7, 7. 0-0 0-0, 8. א4 פב-ד7 (מוטב א5), 9. א5 צ-ה8, 10. ב4 צ-ב8, 11. ר-ב2 ב5, 12. א:ב6 א:ב, 13. צ-א7 ר-ב7, 14. ג4 מה-ג7, 15. מה-ג3 צ-א8, 16. צ:צ ר:צ, 17. צ-א1 ד5 (שגיאה, מאפשר ללבן ניצול האלכסונים הלבנים), 18. ג:ד5 ג:ד, 19. פ-ז5 (מאיים לזכות ברגלי ד5) מה-ד6, 20. ה:ד ר:ד5, 21. פ-ג4 מה-ג6, 22. פ-ה3 רומה (ולא ר:ז2 בגלל מה:ו7+), 23. ר:מה ח6, 24. צ-א3 ח:פ, 25. צ:ר (ללבן זוג רצים ויתרון המרחב) ר-ו8, 26. מ-ז2 צ-ה6, 27. ר-ב5 מ-ז7, 28. ח3 ר-ה7, 29. ר-ג3 ר-ד6, 30. צ-א3 ר-ב8, 31. צ-א8 צ-ה7, 32. ר-ד2 ה4, 33. ד4 ר-ג7, 34. צ-ג8 פ-ד8, 35. ר-ג3 פד-ח7, 36. ר-ג6 פ-ו8, 37. ב5 ושחור הפסיד בזמן, אך אין הגנה מפני ר-ב4. על ר-ד6 יבוא פ-ג4 ונופל ב6.

דיאגרמה מס' 130

בעקבות משחק חיבר ר. לוגמן את הסיום דלעיל. שחור רוצה בחילופי מלכות, אך לבן מצא דרך לזכות. איך?

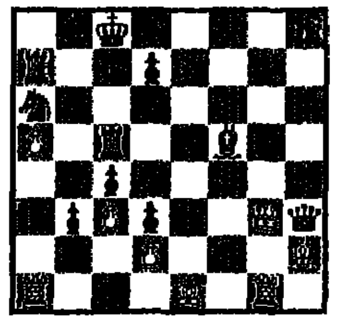

[illegible]

בולים

אליעזר בן

השחמט במלאווי

ארבעה בולים חדשים שהונפקו במאלאווי בערך של 15, 35, 50 ט. 2 ק. מוקדשים לשחמט. זו הפעם הראשונה שמתארגנת קבוצה לאומית לשחמט במדינה זו. הבולים מציגים כלי־שחמט: מלך, מלכה, צריח ולצידם פסלונים דומים, פרי עבודת פיסול במלאווי.

שיתוף פעולה בין הצפון והדרום

הפעילות האירופאית למען שיתוף פעולה הדדי וסולידריות, בין מדינות הצפון והדרום, מופיעה על בול נורבגי חדש, שיונפק בסוף החודש בערך של 25 כתרים. הבול מציג את כדור הארץ והחלוקה בין הצפון לדרום.

פולקלור סיני

פורמוזה הנפיקה 3 בולים בערך של 3, 7.50, 16 דולרים סיניים, המציגים אמנות הפולקלור הסיני, מלאכת עבודת יד, ניפוח זכוכיות ועוד.

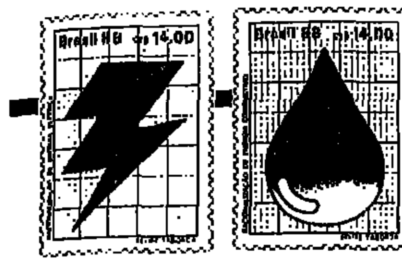

האנרגיה ובעיותיה בברזיל

המשבר העולמי בתחום האנרגיה נתן את אותותיו גם בברזיל ונמשך מ־1973 עד 1979. ברזיל, כמו כל מדינות העולם החופשי, נאלצה להתחיל בקיצוב ובחסכון הדלק. שני בולים בערך של 14 קור. כ"א מציגים עתה סמלי דלק ומפעלי חשמל.

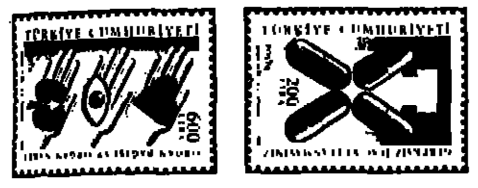

סכנה בשימוש מופרז בתרופות

תורקיה מקדישה ארבעה בולים, שיונפקו במאי, לבריאות הילד והעם: חיסון הילד (50 ל.), אזהרה מפני שימוש מופרז בתרופות (200 ל.), בריאות ובטיחות בעבודה (300 ל.), השתלת איברים (600 ל.)

הגנה אזרחית בדנמרק

במלאות 50 שנה לארגון הגנה אזרחית בדנמרק (1938), מונפק בול בערך של 2.70 כתרים, המציג מכשירי אזעקה וחפירת מקלטים.

לקראת תערוכת בולים "פילצפט" בהולנד

בין ה־18 ל־23 באוקטובר תיערך בעיר ההולנדית האג תערוכת בולים בינלאומית "פילצפט 88". לציון האירוע הונפקו שלושה בולים, אשר מציגים בתוכם בולים אחרים (בולים בתוך בולים), את סמל התערוכה, פרחים וכן שיר על פרחים אותו כתב יאן האנלו ב־1948.

ברידג'

אדריאן שוורץ

הכרזה מיותרת

האוסטרלים משחקים ברידג' ברמה גבוהה מאד, גבוהה גם מרמת הכדורגל שלהם... שיתוף הפעולה בין המגינים במשחק שלהלן ממש מעוררת התפעלות:

צפון
♠2
♥KQ94
♦A83
♣J10765

מערב
♠K7
♥753
♦J106
♣AK982

מזרח
♠643
♥82
♦KQ97542
♣3

דרום
♠AQJ10985
♥AJ106
♦—
♣Q4

כולם בראשונה, מחלק מזרח

דרום	מערב	צפון	מזרח
—	—	—	3 דיאמונד
3 ספייד	4 דיאמונד	דאבל	פאס
4 ספייד	פאס	פאס	פאס

הפתיחה המפריעה מנעה מצפון – דרום לשחק את החוזה הטוב יותר: 4 הארט. אמנם, גם 4 ספייד נראה משחק בטוח אך מזרח – מערב מצאו הגנה מצויינת.

מערב יצא במלך קלאב והמשיך באלוף, שעליו השליך מזרח את ה-8 הארט. מערב המשיך ב-9 קלאב, שהכרזו עליה מעליה בנסיך מהרומם בעוד מזרח משתחרר מההארט השני שלו. הכרזו שיחק ספייד נמוך מן הדומם לאלוף שבידו והמשיך בצבע, אך לקיחה זו נפלה כמובן בידי מערב, בזכות המלך שבידו. כל מה שנותר לו לעשות עכשיו היה לשחק הארט, שאותו טרף מזרח והכשיל את החוזה.

מסעדה רוסית
מטבח ארופאי רוסי
פתוח כל השבוע (פרט ליום א')
להקת פורטונה הידועה בשירי עמים כל יום שישי ושבת בתוכנית אומנותית.
מתקבלות הזמנות לארועים ולוועדי עובדים עד 160 איש
במחירים מיוחדים
באר־שבע 2 יפו (ליד מגרש הכדורגל מכבי יפו) 9614882-832279

ההגהלת יוסי ומדלן
גם בסגנון מזרחי
מתקבלות הזמנות לאירועים עד 70 איש
אפשר להזמין Take-Away
פתוח בשבת
בן אביגדור 10, ת"א (קומה א') 330310

BERIOZKA
בריוזקה
כוכבי בריוזקה בשירי עם ועמים
פתוח ערב ערב (פרט ליום א')
יום ו' ערב פנויים ופנויות
בשבתות — ארוחות צהרים עם חמין
אידיאלי לאירועים עד 170 איש
הזמנת מקומות מראש
בן יהודה 77 03-223355

ארוחות צהרים וערב — בילוי והנאה
פאר ונחת ומרפסת בשמש נעימה
הפריט סיני האלגנטי עשיר זה לא סלה
השריה האדיב — אין פה לדבר!
לחגיגה או אירוע 140 מקומות ישיבה
להזמנת מקומות:
סוקי יאקי, דיזנגוף 302, פינת ירמיהו ת"א 448273
סוקי־מו, דיזנגוף 306, פינת ירמיהו ת"א 459286
סוקי יאקי

נמל יפו, ת"א-יפו 03-813563
חניה במקום

Jasmine Garden
גן היסמין
Chinese Gourmet
מסעדה סינית
ארוחה עסקית בסך 22 ש"ח
מקבלים הזמנות ל Take Away, קייטרינג וארועים
תל־אביב, ירמיהו 54 443216, 447984

ג'וי סיז'ן
הכנים 50 רמת השרון
מסעדה סינית 03-482491
ניתן להזמין קייטרינג לאירועים

הסינית הצהובה
מסעדה סינית
תחנת דלק "פז" כביש עוקף רמלה 08-233149
תחנת דלק "פז" רח' הערבה, אילת 059-73740

בחסות חברת גרין קארד
מועדון צרכנים לקוראי
מעריב

קומר אירווני טו ומארוו
תכנית אומנותית מאיסטנבול
בליווי זמרים, תזמורת ורקדנית בטן
פתוח יום ו' בלבד
אירועים עד 350 איש
מרזוק 5 (ליד השעון) יפו
815610
837200

La Coupole
מטבח צרפתי באיכות יוקרתית במחיר השווה לכל נפש
שירות קייטרינג מקצועי לכל אירוע ובכל מקום בארץ עד 300 איש
ארוחות עסקיות רק 24 ש"ח צהרים וערב
יום ב' דינר־דנס
פתוח א'-ה' ומוצ"ש
פינסקר 22 ת"א, להזמנת מקומות 297036, 03-299966

מוגש ע"י גרין קארד, יצחק שדה 34 5 / 337129, סגנון: 27.4.88

... ברהיטים

הדסית שיווק והפצה בע"מ

CLUB כורסאות

שיווק והפצה הדסית: היוזמים 9 על הרמפה אור יהודה

טל: 5369071 03־341589

רהיטי רביד

דגם פגדה

התחיה 14 יפו טל: 03-824615, 03-810823

בכר-פלג

בכר פלג חברה לייצור ועיצוב ריהוט בע"מ

המפעל: הבנאי 34, אזור התעשיה חולון טל: 03־5564333

B.Y.D. יבוא שיווק והפצת רהיטים

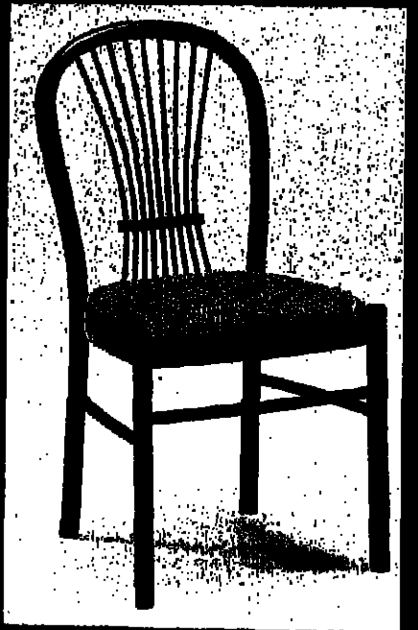

דגם SOLE

התחיה 14 יפו טל: 810823, 03-824615

ויטל

להשיג ב:

בית חלומותי, צומת קרית אתא
שטרן את ברוק, טלר 28, רחובות
"ערב טוב" סנטר 1, ירושלים
"יושקו", שלומציון המלכה 18, ירושלים
ארבע נגרים, הירקון 321, תל אביב
רהיטי רביד, התחיה 14, יפו
וורדו, ז'בוטינסקי 128, רמת גן
רהיטי פנורמה, מדינת היהודים 60, הרצליה

בית לאור, הרצל 45, תל אביב
בית מרס, הרצל 158, תל אביב
מועדון הכורסא, שמואל הנציב 16, נתניה
בית הזורע־שמרת, אלנבי 117, חיפה
בכל סוכנויות "שמרת הזורע" ברחבי הארץ
מיני רהיט, רוטשילד 109, ראשון לציון
בחנויות רהיטי כל־בו שלום
ביתילי, רמת־גן
רהיטי לובי, יד חרוצים ירושלים

אורית הראל

חפל-צא"ל

ראש העיר הוא ה"לשעבר" של מוכת הירח

ברק הזכיה דבק גם בסוני, הלשעבר של שר. היא זכתה באוסקר, הוא – בראשות עיריית עיירת הנופש פאלם־ספרינגס שבקליפורניה. המוסיקאי בן 53, שהפך מסעדן, גבר על ששה יריבים ובארבע השנים הקרובות ישתק בתפקיד ראש העיר, תמורת 15 אלף דולר בשנה.

שר

"יותר מדי אנרגיה", כך הוא טוען, היה עליו להשקיע בעניין. אז בוריס־בום־בום־בקר, כוכב הטניס הגרמני, הודיע קבל עם ועולם שאי לכך ובהתאם לזאת, הרומן שלו, שנמשך שנתיים, עם העלמה בנדיקטין קורטיין, תם ונשלם. "עלי לשמור על כוחותי למען הטניס. אני רוצה להיות מספר אחד בעולם", אמר הכוכב בן 20, שמאז שפגש בעלמה, יכלתו על המגרש נמצאת בסימן ירידה. וכמובן, שלא חסרות נשמות טובות, הקושרות בין הרומן עם בתו של מפקד משטרת מונטה־קרלו, לבין ההישגים הלא כל כך מרשימים בטניס. אבל לא רק לו היו בעת האחרונה הרהורים שניים בעניין האהבה הזו, גם העלמה, "בני" בפי ידידיה, כבר לא היתה בטוחה כמו בראשית, לאחר שבשנה האחרונה "תפסה" את הבום־בום עם מלצרית בדיסקוטק ובנופש באיים הקריביים עם בתו של בנקאי גרמני. היא מצידה הודיעה לידידים שעליה להקדיש יותר זמן ללימודי המשפט שלה. בכל מקרה, הודיע בוריס, ש"אין אף אחת אחרת ואינני מתכונן להינשא בשש עד שמונה השנים הקרובות".

בטח שמעתם על התיאוריה שבני זוג שחיים ביחד שנים, נעשים דומים זה לזה. עכשיו יש לה גם ביסוס מדעי, במיוחד בתחום הרפואי. ד"ר ד.וו. אדינגטון, מאוניברסיטת מישיגן, מצא רמות כולסטרול ולחץ דם כמעט זהות אצל 438 הזוגות, בני 44־30 שבדק, והתאמה גבוהה של משקל יתר או לחילופין, תת־משקל. לא הכל גנים, מסתבר, הסביבה בהחלט עושה את שלה. ורק בתחום אחד נשארים פערים: עישון ושתיה. בשני אלה הגברים פעילים הרבה יותר מנשותיהם.

פון הול, היפה הבלונדינית שכבשה את אמריקה כמזכירה הנאמנה־המשמידה־מסמכים אבל לא מדברת של קולונל אוליבר נורת', ממש פורחת בתקשורת האמריקנית. עכשיו היא תנחה, ביחד עם רון רייגן, בנו של הנשיא, השחקנית ג'יין סימור ונהג המירוצים דני סאליבן, תכנית טלוויזיה שעניינה סגנון החיים של היפים והעשירים. הול מראיינת בתכנית יורשת בריטית שוויתרה על הכל והלכה בעקבות הגבר של חייה, לחיות איתו בשבט מסאי ליד ניירובי. איזה קיטש זוהר.

מייקל ג'קסון

"דמה של חיבור של ילד בן שמונה", זו הקביעה לגבי האוטוביוגרפיה של מייקל ג'קסון, אליל הזמר שעבר 12 (במילים: שנים־עשר) ניתוחים פלסטיים לשיפוץ פניו, אשר רואה אור בימים אלה. אין מה לקרוא שם, אומרים המבקרים, על הספר שכבר מדברים בו חודשים ומחכים ומצפים לו, ואי אילו עיתונים, לבד מהוצאת הספרים כמובן, כבר שילמו הרבה־הרבה כסף בעבור זכויות הפרסום של קטעים מהסיפור. "בצורת ילדותית ג'קסון מגלה שם אמיתות קוסמיות בנוסח, 'ההצלחה גורמת לבדידות' או 'המין הוא חלק טבעי מהחיים'", מתארים המבקרים את היצירה. "הוא אינו פיטר פן בעל המעוף, הוא פשוט ידידו הנצחי בן החמש של גופי, שגר בדיסניוורלד משל עצמו ומבקר מידי יום בגן החיות הפרטי שלו", הם קוטלים הלאה. "לפחות עד לפרסום 'הסיפור האישי שלי', ג'קסון היה כספר חתום לציבור. עכשיו הוא מתגלה כעטיפה צבעונית אך ריקה". חמלה לא השתתפה בביקורת הזו.

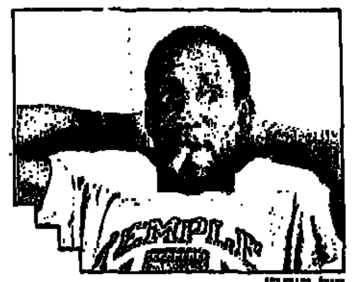

ביל קוסבי

קוראים לפרס "פטל הזהב", ויש קרן אמיתית שמעניקה אותו, מידי שנה, על הישגים הכי גרועים בתחומי האמנויות השונים, כבר שנה שמינית ברציפות. השנה, זכתה בפרס ובתואר השחקנית הגרועה ביותר מדונה, על "מי הנערה הזו", וזו כבר שנה שניה ברציפות שהיא זוכה בפרס הזה. ביל קוסבי, אבי המשפחה המחוייכת של מוצאי שבת, הוא זוכה משולש השנה: השחקן הגרוע ביותר, הסופר הגרוע ביותר ומפיק הסרטים הגרוע ביותר. למרות הבושה, יש להניח שבבנק שלו לא מודאגים מחוסר־הכבוד הזה.

בגלריה הלאומית של לונדון היא "קצת יותר מדי יפה". הכוונה לנסיכה אן – כן, יש עוד נסיכה בריטית אחרי דיאנה ופרגי, ואולי בעצם לפניהן – בתה היחידה של המלכה אליזבט. ציור שמן שלה, שצייר ג'ון וורד, במקרה גם חבר של אחיה, הנסיך צ'רלס, הוצג שם בראשונה לפני כשבועיים. הנה, גם ממנה עשה יפה.

ג'רי הול ומיק ג'אגר

הכל בגלל העבודה, לא בגלל שום דבר אחר. ככה הסבירה הדוגמנית ג'רי הול, את שיבת הסולו שלה מחופשה באירלנד עם חברה לחיים, הזמר מיק ג'אגר וילדיהם אליזבט־סקרלט וג'יימס. הלחישות הרועמות התחילו עוד בחג המולד, אותו בילו השניים לחוד, על פי דיווחי העיתונים. אז מה, מפיזה הול את השמועות, ולא מרחיבה. בחורה עובדת עם שני ילדים, מה רוצים ממנה?

באמריקה היא כוכבת ידועה מהטלוויזיה, אחת הנשים הפופולריות ביותר שם. והיא לא יפה במיוחד, אין לה גיזרה של דוגמנית, היא לא בלשית־עקרת־בית־מתוסכלת אשת־עסקים־מצליחה. היא פשוט אופרה ווינפרי, מראיינת, בתכנית ראיונות יומית המשודרת משיקאגו, תכנית שבשנה אחת של שידור ארצי, הפכה לפופולרית ביותר מסוגה. סוד הקסם של הגברת השחורה השמנה מאוד הוא הראש והפה, ששניהם עובדים בקצב מסחרר ובחיבור ישיר. השאלות שלה, כמו התגובות שלה, תמיד מהירות, ספונטניות, חריפות, מצחיקות, קצת מתחת לחגורה, אבל לא יותר מדי. להתארח אצלה, זה ברור מראש, זו לא חשיפה רצופת חיוכים ושיחה נינוחה. ולמרות זאת, אנשים עומדים בתור כדי לזכות בנגיחותיה. והראשונה שזוכה למנה הגונה של לגלוג זו היא עצמה.

עד לפני שנה וקצת לא היה לה בן זוג קבוע. "הייתי נטולת מחזרים ופגישות עם גברים", היא מודה. "שנתיים. חוץ מפגישה אחת, שנמשכה 17 דקות בדיוק". אבל בשנה האחרונה יש לה חבר, אפילו נאה מראה, שחקן כדורסל לשעבר, שלמרות עשרות הסנטימטרים שיש עליה, כמעט מתגמד נוכח תשומת הלב לה זוכה זוגתו כשהם יוצאים יחד. "הוא הגבר הטוב ביותר שהיה לי בחיי", היא אומרת, והיא מודה שכמו בקלישאה, גבר טוב קשה למצוא, "ובמיוחד כשאת חכמה. ככל שאת חכמה יותר, כך קשה יותר למצוא גבר טוב". ואם היא כבר מדברת על גבר, היא מצהירה שעם כל זה שהנוכחי הוא כזה אוצר, היא לעולם לא תוותר על הקריירה בשבילו, או בשביל כל גבר אחר.

ולא מפריע לה שהוא כל כך נאה והיא כל כך שמנה? אין מה לעשות, היא מסבירה. בשבילה, כך היא, האכילה היא התמכרות, משהו שהיא עושה מרגע שהיא מתעוררת ועד הרגע בו היא נרדמת. והכי־הכי היא אוהבת תפוחי אדמה. "מטוגנים, אפויים, מכל סוג שהוא. הייתי יכולה לעבור את כל החיים בלי ממתקים, אבל לא בלי תפוחי האדמה, עם חמאה כמובן, ופסטות ולחם וכל מה ששמים עליהם".